

Lr Adobe
Lightroom CC

Library | Develop | Map | Book | Slideshow

SVĚTOVĚ
NEJOBLÍBĚNĚJŠÍ
KNIHA NA LIGHTROOM

Digitální fotografie v Adobe® Photoshop® Lightroom 6 a CC

Scott Kelby

Autor největších světových
bestsellerů o digitální fotografii

computer
press

New
Riders

Scott Kelby

Digitální fotografie v Adobe Photoshop Lightroom 6 a CC

**Computer Press
Brno
2016**

Digitální fotografie v Adobe Photoshop Lightroom 6 a CC

Scott Kelby

Překlad: Roman Bureš

Odpovědný redaktor: Roman Bureš

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Authorized translation from the English language edition, entitled
ADOBE PHOTOSHOP LIGHTROOM CC BOOK FOR DIGITAL PHOTOGRAPHERS, THE,
1st Edition by SCOTT KELBY, published by Pearson Education, Inc, publishing as New Riders,
Copyright © 2015 by Scott Kelby.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means,
electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage retrieval
system, without permission from Pearson Education, Inc.

CZECH language edition published by COMPUTER PRESS, an imprint of ALBATROS MEDIA a.s.
Copyright © Albatros Media a.s., 2015.

Objednávky knih:

<http://knihy.cpress.cz>

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-251-4687-3

Vydalo nakladatelství Computer Press v Brně roku 2016 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem
Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 23 880.

© Albatros Media a. s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována
a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu
vydavatele.

1. vydání

ALBATROS MEDIA a.s.

Tato kniha je věnována
mému drahému příteli Mannymu Stiegmanovi.
Tento svět je mnohem lepším místem,
protože jsi v něm ty.

PODĚKOVÁNÍ

Každou svou knihu začínám stejně – poděkováním své úžasné ženě Kalebře. Kdybyste ji znali, pochopili byste proč.

Možná to bude vypadat hloupě, ale když spolu jdeme nakupovat a ona mě pošle pro mléko, vždy se na mě při mém příchodu ke košíku mile a krásně usměje. Není šťastná pouze kvůli tomu, že jsem našel mléko. Stejným úsměvem mě totiž obdaruje vždy, když ji vidím, dokonce i kdybychom se od sebe odloučili jen na 60 vteřin. Je to ten druh úsměvu, kterým do celého světa hlásí: „To je ten muž, kterého miluji.“

Pokud by se na vás vaše drahá polovička takto usmívala i tucetkrát denně už skoro čtyřicet let vašeho manželství, cítili byste se jako nejšťastnější chlapi na světě. A věřte mi – já jsem. Moje srdce dodnes bije jen pro ni. Bude-li váš život podobný tomu mému, stanou se z vás neuvěřitelně šťastní a vděční muži, jakým jsem i já.

Takže, lásko, děkuji ti. Děkuji ti za tvou vlídnost, objetí, pochopení, rady, trpělivost, velkorysost a za to, že jsi taková starostlivá a soucitná matka a manželka. Miluji tě.

Za druhé bych chtěl poděkovat svému synovi Jordanovi. První knihu jsem napsal, když byla má žena těhotná a čekala právě Jordana (to bylo před 19 lety), a on doslova vyrůstal během mé tvorby. Byla paráda sledovat jeho dětství i to, že vyrostl a je z něj skvělý mladý muž, který zdědil matčino něžné, milující srdce a milosrdenost, která je v jeho věku ještě nepříliš obvyklá. Nyní se chystá na svůj první rok na vysoké škole (mimo svůj rodný stát, říkají) a já na něj nemohu být pyšnější. Možná si ale neuvědomuje, jak moc mi bude chybět jeho úsměv ráno před školou a u stolu při večeři. Během svého života již zasáhl mnoho lidí, a přestože je tak mladý, spoustu lidí ve svém okolí inspiruje. Nemůžu se dočkat toho, jakou lásku, dobrodružství a zábavu mu ještě život přichystá. Svět potřebuje více lidí, jako jsi ty, můj milý chlapče!

Děkuji i naší překrásné dceři Kiře, která je odpovědí na naše modlitby, požehnáním ke staršímu bratrovi a důkazem, že se zázraky dějí každý den. Jsi malá napodobenina své matky a já věřím, že neexistuje větší kompliment, jaký jsem ti mohl složit. Jsi moje malé zlatíčko! Je velkým požehnáním, že nám doma poletuje takový malý, kreativní, vtipný, šťastný, chytrý a prostě perfektní přírodní úkaz. Nemá vůbec ponětí o tom, jak jsme na ni pyšní. Je jako dokonalost obalená v čokoládě s lentilkami. Nic moc lepšího už vymyslet nejde.

Velké díky patří mému velkému bratrovi Jeffovi. Je toho tolik, za co ti jsem ve svém životě vděčný. Děkuji ti, že jsi byl mým velkým vzorem, když jsem vyrůstal. Jsi nejlepší bratr, jakého by chlap mohl mít. A řekl jsem to už milionkrát, ale určitě mě to nebude bolet, když to řeknu znovu – mám tě rád, brácho!

Upřímné poděkování patří i celému týmu v Kelby Media Group. Vím, každý si myslí, že je jeho tým opravdu výjimečný, ale tentokrát – je to pravda. Jsem tak pyšný na to, že jsem s vámi se všemi mohl pracovat, a stále žasnu nad tím, co jste každý boží den schopní vykonat. Neustále mě ohromujete svou vášní a hrdostí, kterou dáváte do všeho, co děláte.

Milé poděkování patří samozřejmě i mé editrice Kim Dotyové. Je to právě její úžasný přístup, vášně, klid a smysl pro detail, které mě drží u psaní knih. Při psaní knihy, jako je tato, se vám někdy může stát, že se budete cítit osamělí. Ona mi však dává pocit, že v tom nejsem sám – že jsme tým. Často jsou to povzbuzující slova či užitečné nápady, které mě vždy popostrčí dál, když narazím do zdi. Zkrátka a dobře, nemůžu ti dostatečně poděkovat. Kim, jsi „nejlepší“!

<http://kelbyone.com>

Rovněž jsem velmi šťastný, že na designu mých knih pracuje skvělá a talentovaná Jessica Maldonadová (neboli „Photoshop Girl“). Líbí se mi její návrhy a všechny ty její malé vychytávky, které do svých layoutů a návrhů obálek přidává. Je nejen ohromně šikovná, ale i velmi chytrá grafička. Je radost s ní pracovat a v každém layoutu, který vytvoří, je vždy pět kroků napřed. Jsem velmi, velmi rád, že ji mám ve svém týmu.

Dále děkuji technické editorce Cindy Snyderové, která mi pomáhá vyzkoušet všechny techniky popsané v knize (a ujišťuje se, že jsem nevynechal ani jediný krok). Přijde na spoustu maličkostí, které by ostatní přehlédli. Díky, Cindy!

Rovněž děkuji svému nejlepšímu kamarádovi Davu Moserovi (také známému jako „světlo ve tmě, přírodní živel, zázračné dítě atd.“), protože stále trvá na tom, že si otevřeme vlastní bar a že všechno, co děláme, musí být ještě lepší než kdy předtím.

Děkuji „Velkému Davovi“ Damstrovi a jeho týmu, který sází text a obrázky, jakmile jsou hotové. Odvádí skvělou práci a i v časovém stresu dokáže vytvořit úhledný, jasný layout, který lidé milují. Jsi machr!

Dále děkuji svému kamarádovi a obchodnímu partnerovi Jeanu A. Kendrovi za jeho podporu a přátelství po všechny ty roky. Pro mě, pro Kalebru i naši společnost znamená mnoho.

Velmi také děkuji Jeffu Gattovi a Audře Carpenterové za jejich tvrdou práci a odhodlání, díky čemuž je naše společnost tím, čím je.

Velké poděkování patří také mé výkonné asistentce Lynn Millerové, která vždycky zažene tu „kočku, co se u mě v kanceláři snaží vyskočit z krabice“ a díky níž jsem pořád soustředěný, organizovaný a dělám prostě to, co mám. Navíc to dělá poměrně s lehkostí, což je známkou toho, jak je dobrá. Díky, Lynn.

Děkuji všem v nakladatelství Peachpit Press. Díky za všechnu vaši tvrdou práci a odhodlání dělat knihy, které vynikají. Děkuji i své dlouholeté vydavatelce Nancy Aldrich-Ruenzelové, která odchází do důchodu. Byla čest s tebou pracovat a tvá moudrost, postřehy, znalosti a rady nikdy nebudou zapomenuty. A přestože nám budeš velmi chybět, pokusíme se knihy dělat tak, abys na ně i ty mohla být pyšná.

Děkuji produktovému manažerovi Lighroomu Sharadu Mangalickovi a Tomu Hogartymu (vícekráli Adobe pro digitální spokojenost) za odpovědi na mé pozdní noční emaily. Jste nejlepší!

Děkuji také všem přátelům u Adobe Systems: Brianu Hughesovi, Terryemu Whitovi, Scottu Morrisovi, Jimu Heiserovi, Stephanu Nielsonovi, Bryanu Lamkinovi, Julianne Kostové a Russelu Prestonu Brownovi. A těm, kteří tam již nejsou, ale zapomenuti nebyli: Barbara Riceová, Rye Livingston, John Loiacono, Kevin Coonor, Deb Whitmanová, Addy Roff, Cari Gushikenová a Caren Gauthierová.

Chci poděkovat i všem talentovaným a nadaným fotografům, kteří mě toho v průběhu let tolik naučili – včetně Moose Petersona, Joa McNallyho, Billa Fortneyho, George Leppa, Anne Cahillové, Vincenta Versaceho, Davida Zisera, Jima DiVitaliho, Cliffa Mautnera, Dava Blacka, Helene Glassmanové a Monte Zuckera.

Děkuji i svým mentorům – jmenovitě Johnu Gradenovi, Jackovi Leemu, Davu Galesovi, Judy Farmerové a Douglasovi Pooleovi.

Nejvíce však chci poděkovat Bohu a jeho synovi Ježíši Kristovi, a to především za to, že mě dovedli k ženě mých snů, že nás obdarovali dvěma úžasnými dětmi a za to, že mi dovolili dělat něco, co skutečně miluji. Vždy tu byl, když jsem ho potřeboval. Děkuji i za to, že mě požehnal báječným, naplňujícím a šťastným životem i srdečnou a milující rodinou, se kterou ho mohu sdílet.

DALŠÍ KNIHY SCOTTA KELBYHO

Česky v nakladatelství Computer Press:

Tipy a triky pro Lightroom
Computer Press, 2016

Ještě lepší fotografické postupy ŽIVĚ
Computer Press, 2014

Digitální fotografie ve Photoshopu CS6
Computer Press, 2013

Nasvítit, fotografovat, retušovat: Od prázdného ateliéru k profesionálním snímkům
Computer Press, 2012

Fotografické postupy ŽIVĚ: Videokurzy fotografického svícení
Computer Press, 2012

Profesionální retušování portrétů
Computer Press, 2011

Další knihy v anglickém jazyce:

The Digital Photography Book, vols. 1, 2, 3 & 4

Scott Kelby's 7-Point System for Adobe Photoshop CS3

The Photoshop Elements Book for Digital Photographers

The iPhone Book

Photoshop Down & Dirty Tricks

O autorovi

Scott Kelby

Scott Kelby je editorem, vydavatelem a spoluzakladatelem magazínu Photoshop User, šéfredaktorem a vydavatelem časopisu Lightroom a moderátorem živé týdenní online talk show pro fotografy The Grid. Je také autorem úspěšného týdenního webcastu Photoshop User TV.

Zároveň je prezidentem Národní asociace profesionálů Photoshopu (NAPP – National Association of Photoshop Professionals), obchodního sdružení pro uživatele Adobe® Photoshopu® i prezidentem firmy Kelby Media Group, Inc. zabývající se školením, vzděláváním a vydavatelskou činností.

Je též fotograf, grafik a oceňovaný autor více než 50 knih, např. Digitální fotografie ve Photoshopu, Profesionální retušování portrétů, Nasvítit, fotografovat, retušovat: Od prázdného ateliéru k profesionálním snímkům, Photoshop Classic Effects, The iPhone Book, The iPod Book a The Digital Photography Book 1, 2, 3 & 4.

Poslední tři roky byl světově nejprodávanějším autorem v kategorii digitální fotografie. Jeho kniha The Digital Photography Book, part 1, je nejprodávanější knihou o digitální fotografii v historii.

Jeho knihy byly rovněž přeloženy do desítek jazyků včetně češtiny, čínštiny, ruštiny, španělštiny, korejštiny, polštiny, tchajwanštiny, francouzštiny, němčiny, italštiny, japonštiny, holandštiny, švédštiny, turečtiny, portugalštiny a mnoha dalších. Je držitelem prestižní ceny ASP International Award, kterou každoročně uděluje Americká společnost fotografů pro „... zvláštní a významný přínos ideálům profesionální fotografie jako umění i jako vědě“.

Scott Kelby je rovněž ředitelem školení Adobe Photoshop Seminar Tour a technickým předsedou konference Photoshop World Conference & Expo. Podílí se také na celé řadě výukových DVD a online kurzů na Kelbyone.com o Adobe Photoshopu. Uživatele tohoto softwaru školí již od roku 1993.

Více informací o něm najdete na:

- Jeho denním blogu: www.scottkelby.com
- Twitteru: [@scottkelby](https://twitter.com/scottkelby)
- Facebooku: www.facebook.com/skelby
- Google+: [Scottgplus.com](https://plus.google.com/Scottgplus.com)

KAPITOLA 1 17

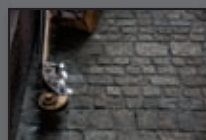
▼ **IMPORTOVÁNÍ**
JAK DOSTAT FOTKY DO LIGHTROOMU

Dříve, než cokoliv uděláte, rozmyslete si, kam uložíte svoje fotky	18
Zvolte si svou zálohovací strategii	19
Uspořádání fotografií před importem do Lightroomu	20
Importování z fotoaparátu do Lightroomu (pro nováčky)	24
Importování z fotoaparátu do Lightroomu (pro zkušenější)	28
Používáte Lightroom na notebooku? Zamilujete si chytré náhledy.	39
Ušetřete si čas s předvolbami importu (a kompaktním zobrazením).	41
Import videa z digitální zrcadlovky.	43
Propojené focení (z fotoaparátu přímo do Lightroomu).	45
Použití překryvu ke srovnání fotografie s layoutem	49
Tvorba vlastních předloh přiřazujících název souboru	53
Úprava nastavení importu fotografií.	57
Výhody formátu souboru Adobe DNG	60
Tvorba vlastních předloh pro metadata (a copyright).	61
Čtyři věci, které se nyní chcete dozvědět o prostředí Lightroomu.	63
Zobrazení importovaných fotografií.	65
Použití Lights Dim, Lights Out a ostatních režimů zobrazení.	67
Opravdový režim celé obrazovky.	69
Použití pohyblivých vodítek a mřížek	70

KAPITOLA 2 75

▼ **KNIHOVNA**
JAK SI FOTKY USPOŘÁDAT

Adresáře a proč s nimi nešachovat (Tohle je opravdu důležité!)	76
Třídění importovaných fotek pomocí kolekcí	80
Uspořádání fotografií pomocí sad kolekcí	92
Používání chytrých kolekcí k automatické organizaci	94
Pořádek s využitím stohování snímků	96
Kdy použít Rychlou kolekci	100
Jak a kdy používat Cílové kolekce.	102
Přidávání specifických klíčových slov pro pokročilé hledání	104
Označení obličejů pro rychlé hledání lidí	108
Přejmenování fotek, které již máte v Lightroomu	115
Přidání popisků, copyrightu a dalších metadat do fotografií	116
Ohromte své přátele použitím GPS	119
Uspořádání fotografií na světové mapě	121
Jak rychle najít požadované snímky	127
Tvorba a používání více katalogů.	131
Z notebooku do stolního počítače: synchronizace katalogů na dvou počítačích	133
Zálohování katalogu (tohle je VELMI důležité)	136
Opětovné propojení chybějících fotek	138
Jak se vypořádat s katastrofami	140

KAPITOLA 3 147**▼ PŘÍZPŮSOBNÍ****NASTAVENÍ PROGRAMU DLE VAŠICH POTŘEB**

Výběr informací, které uvidíte v zobrazení Loupe/Lupa	148
Výběr informací, které uvidíte v zobrazení Grid/Mřížka	150
Rychlejší a jednodušší práce s panely	154
Lightroom na dvou monitorech	155
Výběr informací, které se zobrazí na Filmstrip/Filmovém pásu	159
Osobitý vzhled s logem a jménem v hlavičce Lightroomu.	160

KAPITOLA 4 167**▼ ZÁKLADNÍ ÚPRAVY****JAK SI FOTKY „VYVOLAT“**

Aby RAW vypadal víc jako JPEG.	168
Nastavení vyvážení bílé	170
Živé nastavení vyvážení bílé při propojeném focení	174
Zobrazení Before and After/Před a Po.	176
Rychlý přehled panelu Basic/Základní.	177
Nastavení celkové expozice pomocí jezdce Exposure.	178
Automatické sjednocení expozic	180
Rychlokurz histogramu (jaký jezdec co ovládá)	182
Automatické tónování (Lightroom to udělá za vás)	183
Opravení problémové expozice – přepaly	184
Opravení problémové expozice – stíny	186
Nastavení bílého a černého bodu.	187
Dodejte snímkům „říz“ pomocí jezdce Clarity.	189

Oživení barev	190
-------------------------	-----

Použití tónové křivky pro přidání kontrastu	191
---	-----

Použití úprav z jedné fotografie na další snímky.	196
---	-----

Úprava několika fotografií najednou pomocí funkce Auto Sync	198
--	-----

Použití panelu Quick Develop v modulu Library	199
---	-----

Odhalte kouzlo tlačítka „Previous/Předchozí“	201
--	-----

Všechny úpravy najednou (od začátku do konce).	203
--	-----

KAPITOLA 5 207**▼ LOKÁLNÍ ÚPRAVY****JAK UPRAVOVAT POUZE ČÁSTI FOTOGAFIÍ**

Zesvětlení, ztmavení a úprava jednotlivých oblastí fotografie	208
--	-----

Pět dalších věcí, které byste měli vědět o Štětci úprav	215
--	-----

Lokální opravy vyvážení bílé, tmavých stínů a šumu.	216
--	-----

Retušování portrétů	218
-------------------------------	-----

Oprava oblohy (a dalších věcí) přechodovým filtrem	222
---	-----

Vlastní viněty a reflektory pomocí nástroje Radiální filtr	225
---	-----

KAPITOLA 6 233**▼ SPECIÁLNÍ EFEKTY****ABY VAŠE FOTKY BYLY ... SPECIÁLNÍ**

Virtuální kopie – experimentování „bez rizika“	234
--	-----

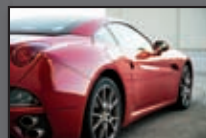
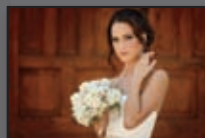
Dvě užitečná využití RGB křivek	236
---	-----

Úprava jednotlivých barev pomocí HSL.	238
---	-----

Jak přidat vinětači	240
-------------------------------	-----

Jak na módní, kontrastní vzhled	243
---	-----

Tvorba černobílých fotografií	246
---	-----

Tvorba skvělých duplexů a dělených tónů	250
Používání rychlých předvoleb (a tvorba vlastních)	252
Jak skládat panoramata přímo v Lightroomu	256
Tvorba 32bitových HDR snímků přímo v Lightroomu	260
Effekt mokrých dlažebních kostek	265

KAPITOLA 7 269

▼ LIGHTROOM NA CESTÁCH JAK POUŽÍVAT MOBILNÍ APLIKACI

Čtyři super věci na mobilním Lightroomu	270
Nastavení Lightroomu na mobilním zařízení	272
Synchronizace fotografií a práce s kolekcemi	274
Řazení snímků, přidávání vlajek a hodnocení	282
Úpravy snímků v mobilním zařízení	284
Ořezávání a otáčení v mobilní aplikaci	290
Prezentace snímků klientům na mobilním zařízení	292
Čtyři poslední super věci na mobilním Lightroomu	298

KAPITOLA 8 303

▼ PROBLÉMOVÉ FOTOGRAFIE JAK OPRAVIT BĚŽNÉ PROBLÉMY

Oprava fotografií s protisvětlem	304
Redukce šumu	306
Zrušení změn provedených v Lightroomu	308
Oříznutí fotek	310
Ořezávání s Lights Out je prostě boží	313
Narovnání křivých fotek	314
Jednoduché hledání skvrn a prachu	316
Odstraňování věcí nástrojem Spot Removal	319
Odstranění červených očí	322

Opravy zkreslení objektivu	323
Opravení okrajové vinětače	332
Ostření fotografií v Lightroomu	334
Oprava chromatických aberací (těch otravných barevných lemů)	339
Základní kalibrace fotoaparátu v Lightroomu	340

KAPITOLA 9 345

▼ EXPORT SNÍMKŮ JAK UKLÁDAT VE FORMÁTECH JPEG, TIFF A TD.

Ukládání fotografií ve formátu JPEG	346
Přidání vodoznaku	354
Posílání fotografií z Lightroomu emailem	358
Exportování původní fotografie ve formátu RAW	360
Jednoduché a rychlé sdílení fotografií	362

KAPITOLA 10 371

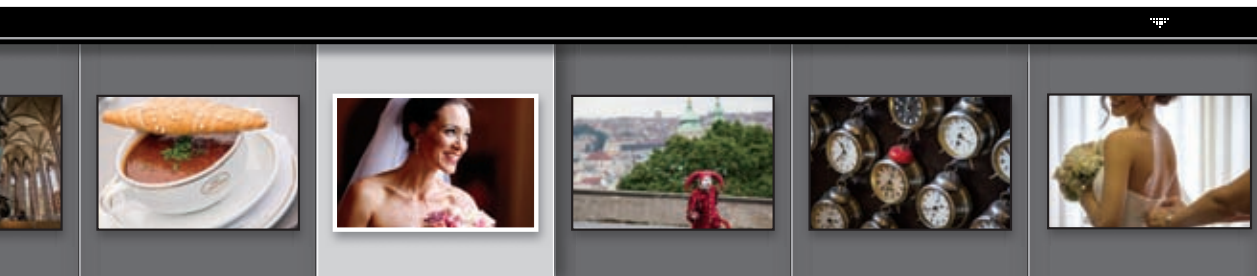
▼ PŘECHOD DO PHOTOSHOPU KDY JE VHODNÝ A JAK NA NĚJ

Nastavení souborů odesílaných do Photoshopu	372
Photoshop: Cesta tam a zase zpátky	373
Automatické úpravy Photoshopu přímo z Lightroomu	381

KAPITOLA 11 389

▼ KNIHA LÁSKY JAK VYTVÁŘET FOTOGRAFICKÉ KNIHY

Než začnete dělat svou první knihu	390
První kniha úplně od začátku	392
Přidávání textových popisků do knihy	404
Tvorba a úprava číslování stránek	408

Čtyři věci, které chcete vědět o šablonách rozvržení stránek	410
Tvorba a uložení vlastních layoutů	412
Tvorba textů na obálku	415
Triky pro tvorbu vlastních šablon	418

KAPITOLA 12 423

▼ PREZENTACE JAK PŘEDVÉST VÝSLEDKY SVÉ PRÁCE

Vytvoření rychlé základní prezentace	424
Úprava vzhledu prezentace	428
Přidejte do své prezentace video	434
Kreativní hrátky s fotografií na pozadí	436
Práce s vrženým stínem a ohraničením	442
Přidání dalšího textu a vodoznaků	443
Přidání úvodních a závěrečných titulků	444
Přidání doprovodné hudby	446
Nastavení přechodů a délky trvání snímku	448
Sdílení vaší prezentace	449

KAPITOLA 13 453

▼ TISK JAK FOTOGRAFIE SPRÁVNĚ VYTISKNOU

Tisknutí jednotlivých fotografií	454
Tvorba stránky s miniaturami různých fotografií	458
Tvorba vlastních layoutů od nuly	466
Přidání textu do tiskových layoutů	470
Tisk několika stejných fotek na jednu stránku	472
Uložení vlastních layoutů jako předloh	477
Jak uložit kompletní tiskovou stranu	478
Tisk stránek se zahaleným pozadím	479

Finální nastavení tisku a správy barev	482
Uložení stránky do formátu JPEG	493
Přidání vlastních rámečků v modulu Print	495

KAPITOLA 14 501

▼ LAYOUT JAK VYTVOŘIT SKVĚLÁ ROZVRŽENÍ PRO WEB A TISK

Zde jsou některé mé layouty, které můžete použít 502

KAPITOLA 15 517

▼ ZRCADLOVKA A VIDEO JAK PRACOVAT S VIDEEM Z DIGITÁLNÍ ZRCADLOVKY

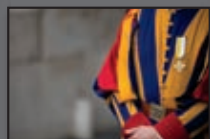
Práce s videem 518

KAPITOLA 16 529

▼ PORTÉT MŮJ PRACOVNÍ POSTUP OD FOCENÍ AŽ PO TISK

První krok: Vše začíná focením	530
Druhý krok: Co je třeba udělat ihned po focení	531
Pokud nefotíte propojeně, zde je postup importu z karty	532
Třetí krok: Výběr dobrých fotek a tvorba kolekce	533
Čtvrtý krok: Rychlá retuše nejlepších snímků	536
Pátý krok: Odeslání zkušebních snímků klientům	538
Šestý krok: Finální úpravy a práce s Photoshopem	540
Sedmý krok: Doručení dokončeného snímku	545
Deset důležitých rad pro začátečníky	547
Karta pro vyvážení bílé	561

▼ REJSTŘÍK

(Přibližně) Sedm věcí, které byste měli vědět dříve, než začnete číst tuto knihu

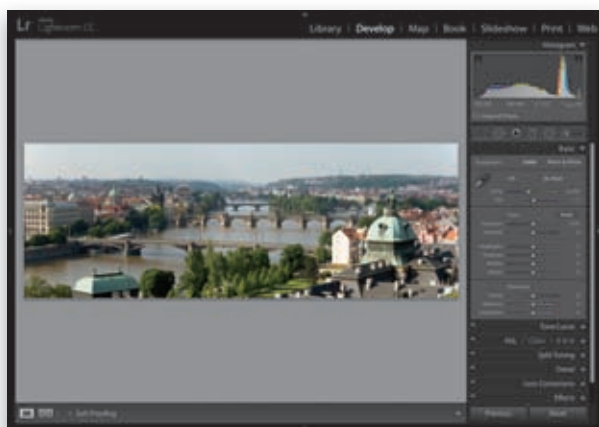
(1) Tato kniha je pro uživatele Lightroomu 6 i CC (jsou úplně stejné).

Vůbec nezáleží na tom, jakou verzi z těchto dvou vlastníte. Pokud máte Lightroom CC a uvidíte zde napsáno Lightroom 6, nemusíte panikařit. Mimochodem pokud jste předplatiteli verze Lightroom CC, dostali jste zdarma i verzi pro váš mobil či tablet, takže zde najdete jednu kapitolu o použití těchto aplikací. Pokud máte Lightroom 6, můžete tuto kapitolu přeskochit.

(2) Celou řadu klíčových fotek použitých v této knize si můžete bez problémů stáhnout na adrese <http://kelbyone.com/books/lrcc>, a použít tak v postupu stejné obrázky, jaké jsem použil i já sám. Vidíte, to je jedna z podstatných informací, o kterou byste přišli, kdybyste tuto část přeskochili a začali číst kapitolu 1. Pak byste mi posílali výhrušné emaily a nadávali mi, že jsem vám neřekl, kde je možné si fotky stáhnout. A nebyli byste první ani poslední.

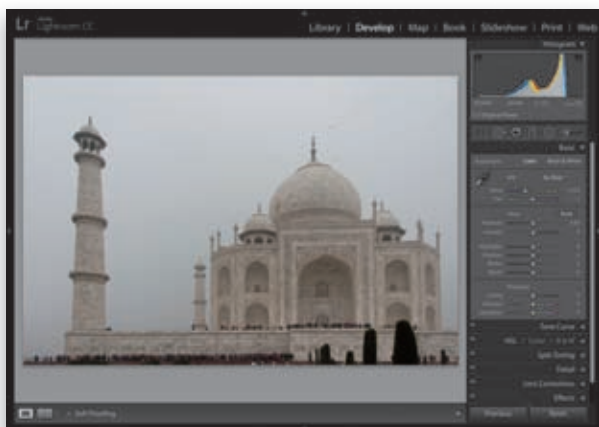
Ze všeho nejdříve se chci doopravdy ujistit, že v průběhu čtení vytěžíte z této knihy maximum. Pokud si tedy najdete dvě minutky času a přečtete si následujících (více méně) sedm věcí, pak mohu zaručit, že se vám bude s Lightroomem i s touto knihou pracovat mnohem lépe. (A navíc mi nebudete zbytečně posílat emaily a ptát se na něco, co je zde vysvětlené. Všichni, kteří tuto část přeskochí, se tomu však nevyhnou.) Mimochodem tyhle obrázky jsou tu jen na ukázkou. Hej, jsme přeci fotografové – víme, že na vzhledu záleží.

SCOTT KELBY

(3) Pokud jste četli mé další knihy, pak víte, že v nich obvykle „přeskakuji“. Ale u Lightroomu je to jiné. Tuto knihu jsem napsal v takovém sledu, abyste s tímto programem mohli ihned začít pracovat. Novým uživatelům Lightroomu doporučuji začít kapitolou 1 a pokračovat postupně v uvedeném pořadí. Ale pozor! Je to vaše kniha, a když se rozhodnete vydlabat vnitřek a uložit tam cennosti, nikdy to nezjistím.

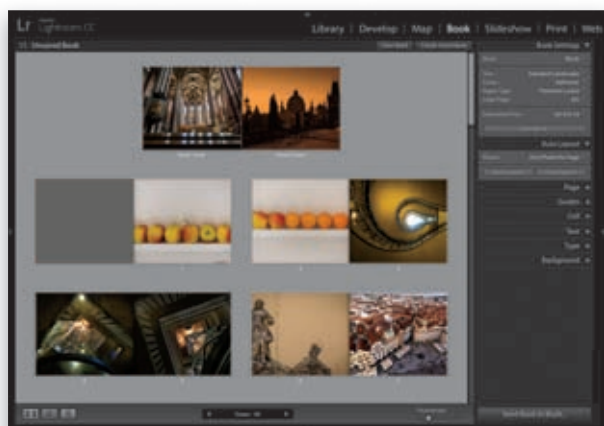

SCOTT KELBY

(4) Oficiální název softwaru zní: „Adobe Photoshop Lightroom 5“, jelikož se jedná o člena rodiny Photoshopu. Kdybych ho však v knize vždy, když se o něm zmíním, nazýval „Adobe Photoshop Lightroom 5“, asi byste mě nejspíš zaškrtili (nebo osobu sedící vedle vás). Z tohoto důvodu budu tedy od této chvíle používat jen označení „Lightroom“ či „Lightroom 5“.

(5) Úvodní stránka na začátku každé kapitoly je navržena tak, aby vám poskytla malou a rychlou duševní přestávku. Čestně, nemá mnoho co do činění s danou kapitolou. Ve skutečnosti nemá mnoho společného s ničím, ale je to jedna z mých tradic (dělám to ve všech knihách). Nicméně pokud patříte mezi opravdu „vážné“ osoby, můžete je vždy přeskočit, protože vám určitě polezou na nervy.

(6) Na konci knihy najdete speciální bonusovou kapitolu, v níž se s vámi podělím o svůj kompletní pracovní postup při tvorbě portrétů. Nejprve si však přečtete celou knihu a teprve pak běžte na bonus, protože jinak nebudete vědět, co vám chci říct (z tohoto důvodu jsem ho dal až na konec knihy).

SCOTT KELBY

(7) Kde je kapitola ohledně modulu Web? Najdete ji na internetových stránkách (adresa je níže v bodu 7.2). Dal jsem ji tam, protože Adobe ho, tak trochu, opustilo (ne oficiálně, ale v posledních verzích k němu nepřidali žádné nové funkce, takže vám nemohu doporučit, abyste ho používali). Stejně jsem tuto část ale upravil na novou verzi a nahrál na web, takže to můžete brát jako bonus, který ale nikdy nepoužijete.

SCOTT KELBY

SCOTT KELBY

(7,1) Co takhle nějaká cool přednastavení pro modul Develop? Myslím si, že si je zasloužíte (teda alespoň až dočtete tuto knihu). Pokud jste úplným začátečníkem a nevíte, co jsou to přednastavení, můžete si je představit jako takové „zázraky na jedno klepnutí“ pro vylepšení vašich fotek. Těchto věcí je celá řada a většinu z nich dostanete za peníze. Ale protože mi na vás neskonale záleží (nebo protože jste si jednoduše koupili tuto knihu, důvod si můžete vybrat), připravil jsem pro vás kolekci těchto pomůcek zcela zadarmo. Najdete je na stránce knihy, kde se nachází všechny doplňkový obsah. Odkaz najdete v bodě 7.2 na této stránce.

(7,2) Udělal jsem krátké bonusové video. Ukáže vám, jak si vytvořit Identifikační tabulku s průhledností (dozvíte se o nich v kapitolách 12 a 13). Najdete ho na <http://kelbyone.com/books/lrcc>. Tak jo, otočte stránku a jdeme na to.

KAPITOLA 1

IMPORTOVÁNÍ

jak dostat fotky do lightroomu

Dobrá, pokud čtete tento úvod, předpokládám, že jste si přečetli moje krátké varování z předchozí strany. To jasně říká, že úvodní stránky vlastně nemají moc společného se samotnou kapitolou a máte si u nich odpočinout od neustálého učení. Bohužel výjimka potvrzuje pravidlo hned v první kapitole, protože ... no, předpokládám, že ještě nepotřebujete žádnou pauzu na obnovu svých mentálních dovedností. Každopádně jsem nechtěl úvodní stranu pro první kapitolu úplně vynechat, ale to byste tu našli jen prázdnou stránku. Pokud jsem se něco za svou kariéru naučil, je to to, že čtenáři nemají rádi prázdné stránky. Proto také v některých knihách najdete nápis „Tato strana byla záměrně ponechána prázdná“. To mě doopravdy fascinuje. Částečně proto, že vám nikdy neřeknou, proč ji nechali záměrně prázdnou, a také proto, že ta

stránka již není prázdná, když na ni tu větu vytisknou. Takže je to vlastně jeden velký podvod s prázdnými stranami, přestože se to vydavatelé snaží zakrýt nějakým „tiskovým rozložením“, „počtem stran v tiskovém archu“, „falešnou a zlou propagandou šířenou asociálními skupinami“ nebo dalšími technickými důvody, proč že to ta stránka musí zůstat volná. A já prostě nechci, abyste si mysleli, že tato stránka je součástí téhle rozsáhlé prázdnostránkové konspirace. Takže přestože zatím nepotřebujete žádnou přestávku (i když teď už možná ano), dostanete ji, ať chcete nebo ne. Vydavatelskou hantýrkou se tomu říká „předplatba“. Sice se tomu tak v reálu doopravdy neříká, ale to, jak se tomu říká, se dá vyjádřit pouze na stránkách, které byly „záměrně ponechány prázdné“. (Hej, já vás varoval, že tyhle úvody budou vypadat podobně.)

Dříve, než cokoliv uděláte, rozmyslete si, kam uložíte svoje fotky

Pořídte si externí pevný disk:

Svůj katalog i fotografie samozřejmě můžete ukládat i na pevný disk v počítači, pokud na něm máte dostatek místa. Nicméně pokud bych radil kamarádovi, který začíná s Lightroomem, určitě bych mu řekl, ať si pořídí externí disk. A to opravdu velký, rozhodně větší, než si původně myslel (pro začátek třeba kolem 4 TB). Pokud byste totiž chtěli veškeré své fotografie skladovat na interním disku, bude pravděpodobně plný, než byste řekli švec, a externí disk budete kupovat stejně. Takže vám radím se tomu vyhnout a koupit si velký a rychlý externí disk (Lightroom s nimi umí pracovat velmi pěkně). Nicméně ať už se rozhodnete pro jakékoliv řešení, zaplníte jej dříve, než jste si mysleli (mimochodem já používám diskové řešení od společnosti G-Technology), protože dnes už je standardem mít spoustu megapixelů. Nejlevnější čtyřterabytový disk sežene za cenu kolem čtyř tisíc korun. A pokud si myslíte, že takto velký disk nemáte šanci zaplnit, zamyslete se nad následujícím: Pokud fotíte jen jednou týdně a nezaplníte při focení nic víc než jednu 16 GB kartu, pak budete za jediný rok potřebovat více než 400 GB místa na pevném disku. A to budou jen nové fotografie. Se staršími snímky to vůbec nepočítá.

Ještě dříve, než se ponoříte do Lightroomu a začnete importovat fotografie, je třeba, abyste se rozhodli, kam svou knihovnu uložíte. Není to tak snadné rozhodování, jak se může na první pohled zdát. Je třeba vzít v úvahu množství dosud pořízených snímků (a to, kolik jich chcete pomocí Lightroomu spravovat) i to, kolik jich pořídíte v několika následujících letech. V neposlední řadě musíte zjistit, zda máte pro uložení tisíců fotek dostatek volného místa na počítači či externím pevném disku. Dobrou zprávou je, že ceny disků jsou v poslední době na svém minimu.

SCOTT KELBY & BRAD MOORE

Jakmile si pořídíte dostačující pevný disk, na němž bude uložena vaše celoživotní tvorba – zamyslete se nad tím, co se stane, až tento disk vyhoří. Všimněte si, že neříkám „pokud vyhoří“, ale „až vyhoří“. Všechny disky nakonec zemřou a všechny svůj obsah vezmou s sebou. A proto je naprosto nutné, abyste měli alespoň (opravdu „alespoň“) jednu zálohovanou celou svoji knihovna. Tohle není legarace.

SCOTT KELBY a BRAD MOORE

Zvolte si svou zálohovací strategii

Musí to být úplně jiná disková jednotka

Vaše zálohy musí být na naprosto nezávislém externím disku (nesmí být pouze na jiném virtuálním oddílu jednoho fyzického disku). Už jsem se setkal s fotografy, kteří zálohovali celý život na stejný fyzický disk, aniž by si uvědomili, že v případě problému jim taková záloha nepomůže. Zálohu tedy musíte mít určitě na disku, který je zcela nezávislý.

Druhá a třetí strategie

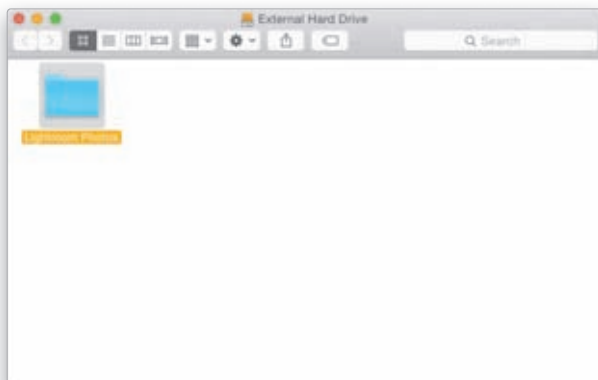
Pokud váš domov zasáhne požár, povodeň nebo tornádo, je velká pravděpodobnost, že ztratíte oba dva disky. Stejně tak pokud vás někdo vykrade, tak vám zálohovací disk pravděpodobně nenechá. Proto byste měli zvážit, zda nemít zálohu někde jinde než originální snímky. Například já mám jeden takový disk doma a druhý s tím samým obsahem v kanceláři. No a třetí strategií je mít jednu kopii celé knihovny někde v cloudu (vzdáleném úložišti). Já používám službu Crash Plan, která za mě všechno zálohuje automaticky na jejich servery, a platím jim za to měsíční poplatek. Myslím si, že se mi to vyplatí. Alespoň mám klid na duši.

Uspořádání fotografií před importem do Lightroomu

Docela často mluvím s fotografy, kteří mi ani nejsou schopni říct, kde v počítači mají své fotografie uložené. Často je to samotné štvě a cítí, že nad svými soubory nemají kontrolu, což nemá s Lightroomem nic společného. Pokud si ale snímky uspořádáte ještě předtím, než se pustíte do používání Lightroomu, ušetří vám to mnoho starostí. A nejen že budete sami vědět, kde se vaše fotografie potulují, budete navíc moci kohokoliv navigovat tak, aby vám poslal soubor, který zrovna potřebujete.

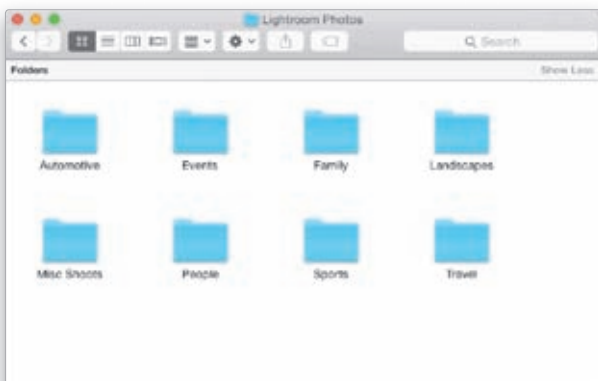
Krok 1:

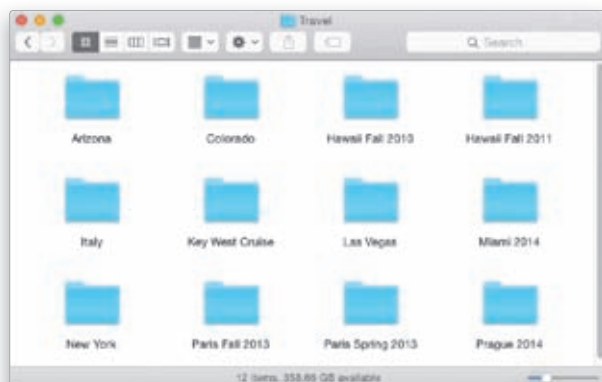
Připojte k počítači externí disk a vytvořte si na něm základní adresář vaší fotografické knihovny. Tohle je adresář, do kterého přijdou všechny nové fotografie i ty, které jste již nasbírali (to je klíč k přehledné souborové struktuře). Já mám tento adresář pojmenovaný „Lightroom photos“, ale vy si můžete vymyslet jméno, jaké chcete (ale měli byste si ho zapamatovat). Zjednodušíte si tím i zálohování snímků, protože nyní bude stačit zálohovat pouze tento jeden adresář.

Krok 2:

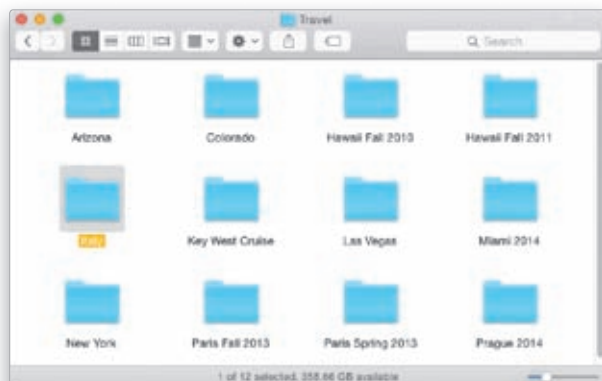
Uvnitř tohoto adresáře si poté vytvořte několik dalších, rozdělených podle témat. Například Sport, Rodina, Dovolená, Lidé, Krajinky a tak dále. Všechno pěkně odděleně. Já jsem si dokonce vytvořit i více složek pro různé sporty, ale to vy dělat nemusíte. Já jsem tuto strategii zvolil proto, že fotím spoustu různých sportů: baseball, motorismus, fotbal, basketbal a jiné. To mi umožní rychle najít přesně to, co potřebuji, v případě, že nejsem v Lightroomu.

Krok 3:

Všechny fotografie, které máte již v počítači, máte pravděpodobně ve spoustě různých složek na různých místech. Vaším úkolem nyní je přetáhnout všechny tyto složky do příslušných nově vytvořených adresářů na externím disku dle tématu. Takže fotografie z výletu na Havaj půjdou do „Dovolené“ – a pokud tento adresář nemáte pojmenovaný nějak smysluplně, doporučuji ho po zkopírování přejmenovat třeba na „Maui dovolená 2013“. Čím jednodušší a popisnější jméno mu dáte, tím lépe. Fotografie ze softbalového zápasu vaší dcery pak půjdou do složky Sport nebo do Rodina – to záleží na vás. Jakmile ale tohle rozhodnutí uděláte, měli byste i ostatní snímky ze sportovních akcí vašich ratoletů měli dávat do tohoto adresáře. Hlavní je být konzistentní.

Krok 4:

Přesouvání souborů do nových složek nebude trvat tak dlouho, jak se obáváte. Pokud máte ve svých fotografiích velký guláš, zabere to maximálně několik hodin. A čeho tím dosáhnete? No, minimálně budete vědět, kde máte jaké fotografie, a to aniž byste museli být přímo u počítače. Například když budu chtít vědět, kde máte snímky z dovolené v Itálii, nebudete váhat ani vteřinu – ve složce Itálie mezi dovolenými. A pokud jste tam byli víckrát, budou tam adresáře jako „Itálie zima 2014“, „Itálie jaro 2012“ a „Itálie léto 2010“ – a já vám budu závidět, že jste tam byli více než jednou. Pravděpodobně se vás na to ptát nebudu, ale kdyby se to stalo, budete mi moci bez váhání odpovědět.

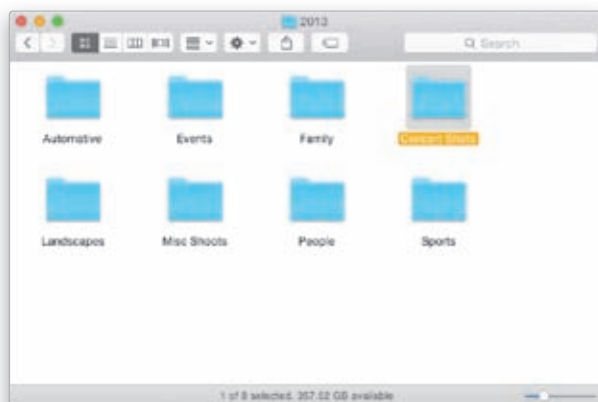
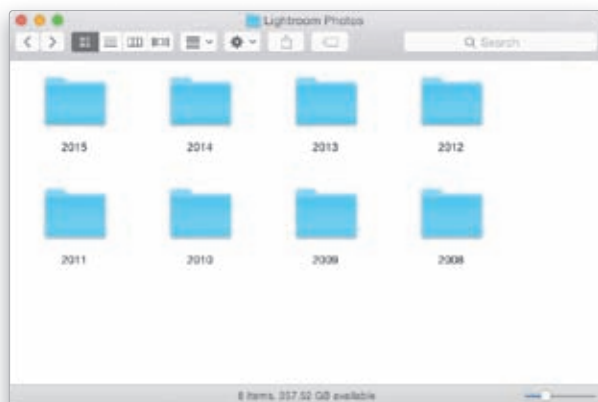
Pokračování

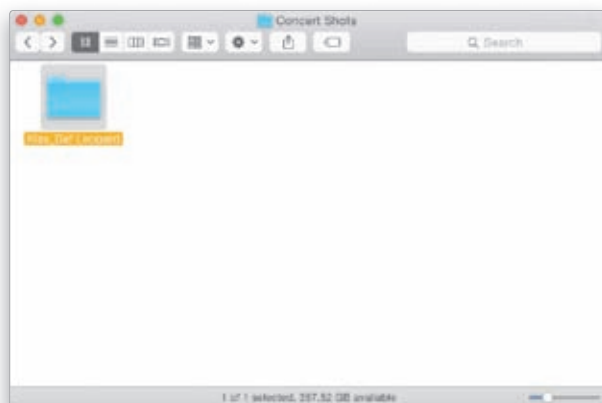
Krok 5:

Pokud byste chtěli fotografie ještě trochu více protřídit, můžete zvolit jinou strategii a přidat si jeden mezistupeň. Místo zakládání tematických adresářů přímo v kořenovém adresáři „Lightroom photos“ je zařadíte do jednotlivých roků. Vytvoříte tedy nejprve složky podle letopočtů – 2012, 2013 a tak dále. A poté v jednom z nich vytvoříte tematické adresáře a ty poté zkopírujete i do ostatních let. V tomto případě budete navíc hned vědět, ve kterém roce byla fotografie pořízena. Složka „Londýn 2012“ tak půjde nejdříve do roku 2012 a teprve poté do složky „Dovolené“. Další případný výlet do Londýna o dva roky později půjde do složky 2014. Proč to takto já nedělám? Přijde mi, že si zbytečně přidávám jeden krok. Navíc si často nepamatuji, v jakém roce byla ta či ona série snímků pořízena. V tomto případě totiž musíte vědět i to, v jakém roce byly snímky pořízeny, jinak to nemá smysl.

Krok 6:

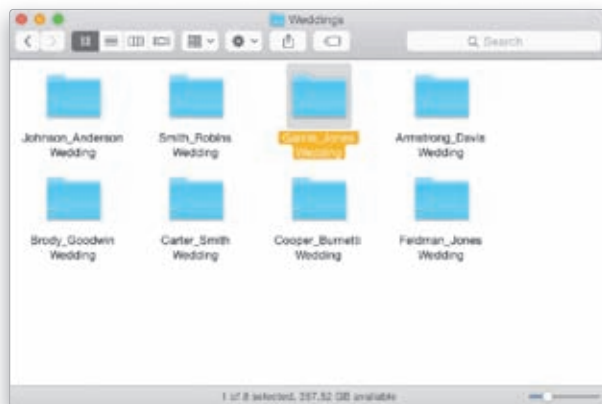
No, a pokud bych se vás nyní jako fotografa koncertů zeptal, kde máte snímky z vystoupení Erica Cleptona, řekli byste mi: „Na externím disku v adresáři Lightroom photos, v adresáři 2013, v podadresáři Koncerty.“ A tam budou všechny vaše koncerty z daného roku seřazené podle abecedy. Není to jednoduché? Pokud budete používat jednoduché názvy jako „Promoce Travis“ nebo „Zahradní slavnost“, budete v suchu. Takže si nyní dejte nějaký čas k tomu, abyste si adresáře uspořádali.

Krok 7:

No a co když budete importovat nové snímky z fotoaparátu? Uděláte přesně to samé: zkopírujete je přímo do správné tematické složky (o tom se dozvíte více dále v této kapitole) a v ní vytvoříte adresář s přiléhavým a jednoduchým jménem. Takže řekněme, že jste fotili na koncertu KISS a Def Leppard (měli společné vystoupení, což by mimochodem bylo super). Nainportovali byste je na externí disk do složky Koncerty uvnitř složky Lightroom photos. (Poznámka: Pokud fotíte různé akce, asi budete potřebovat ještě adresář „Akce“, kde poté vytvoříte další tematické složky jako „Koncerty“, „Předávání cen“ nebo „Celebrity“.)

Krok 8:

Jak jsem již říkal – nejsem z těch, kteří preferují rozdělení podle let. Takže pokud jste třeba svatební fotograf, budete své snímky dávat do složky „Svatby“, v níž budou jednotlivé akce uspořádány do složek pojmenovaných logicky jako „Johnson_Anderson_Wedding“ a podobně. V tom případě, když vám zavolá pan Johnson, že by chtěl další vytištěnou fotku ze své svatby, ihned víte, kam máte sáhnout (hledání fotografií je jednodušší v samotném Lightroomu, ale o tom více až v dalších kapitolách – dobré je mít přehled i bez Lightroomu). A pokud se budete řídit tímto návodem, budete mít všechno bez problémů pod palcem (a budete vypadat jako profík). Tohle je celé to tajemství. Je to jako univerzální klíč ke šťastnému manželství (tím jsou mimochodem dvě oddělené koupelny). A je to venku. Dvě tajemství, a to jsme ještě ani pořádně nezačali.

Importování z fotoaparátu do Lightroomu (pro nováčky)

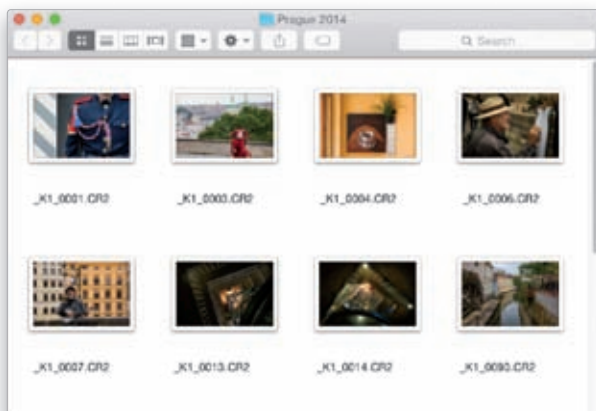
Krok 1:

Hned na začátku obejdeme ten jeden zmatečný krok v Lightroomu, na kterém se spousta lidí zasekávala (viz úvod tohoto návodu). Jednoduše tedy vložte svoji kartu do počítače nebo do čtečky a všechny fotografie, které chcete stáhnout, zkopírujte na příslušné místo na externím disku. Lightroom k tomu vůbec nepotřebujete. Takže například tyto fotografie z návštěvy Prahy dám na externí disk do hlavní složky Lightroom photos a poté do podadresáře Dovolené, kde vytvořím novou složku s názvem „Praha 2014“. Nyní tedy není možné, abyste nevěděli, kde vaše fotografie skončily, protože jste si je do dané složky zkopírovali ručně.

Krok 2:

Takže nyní se podíváme na to, jak fotografie dostat do Lightroomu (už s nimi vůbec nebudeme „fyzicky“ hýbat, jen dáme Lightroomu vědět, kde jsou, abychom s nimi mohli začít pracovat). Naštěstí, vzhledem k tomu, že máte fotografie již na disku, je to poměrně rychlý proces. Spusťte tedy Lightroom a v levém dolním rohu modulu Library/Knihovna klepněte na tlačítko Import/Importovat (v červeném kroužku na obrázku) nebo použijte klávesovou zkratku **Ctrl+Shift+I** (na Macu: **Command+Shift+I**).

V této knize jsem udělal jednu velkou změnu. Týká se právě importování fotografií do Lightroomu, které nyní nové uživatele učím úplně jinak. Pokud už tedy Lightroom nějakou dobu používáte, můžete rovnou přeskóčit na stranu ???12???. Změnil jsem svoji výukovou metodu po ohlasech mnoha fotografů, kteří jsou často zmatení z toho, kde nakonec končí jejich fotografie. Přeskočím tedy jednu funkci Lightroomu, která je pro mnoho lidí zmatečná, a celý proces se tak zprůhlední.

SCOTT KELBY

SCOTT KELBY

SCOTT KELBY

Krok 3:

Tím se dostanete do okna Import (viz obrázek). Nyní musíte vzít v potaz, kde máte uložené fotografie, protože zde se postupy trochu liší – jestli je máte na pevném disku v počítači nebo zda je máte na externím disku (pokud je tohle váš případ, přeskočte rovnou ke kroku 5). Pokud jste se rozhodli použít interní disk, klepněte na něj v panelu Source/Zdroj, abyste viděli, co všechno na něm je. Proklepejte se až do svého základního adresáře „Lightroom photos“, poté vyberte složku „Dovolené“ a nakonec „Praha 2014“, kterou jste vytvořili při kopírování fotografií. Nyní byste měli vidět náhledy vašich fotografií v centrální části, připravené pro import (pokud byste z nějakého důvodu viděli pouze kompaktní zobrazení okna, klepněte na tlačítko Show More Options/Zobrazit více možností [šipka dolů v levém dolním rohu okna]).

Tip: Kolik je to snímků a kolik zabírají místa

Pokud se podíváte do levého dolního rohu okna, uvidíte tam celkový počet vybraným snímků a také jejich celkovou velikost na pevném disku.

Krok 4:

Pokud chcete, můžete změnit velikost náhledových obrázků pomocí jezdce Thumbnails/Miniatury v pravém dolním rohu střední části okna, která se nazývá Preview/Náhled. Standardně jsou označeny všechny fotografie ve vybraném adresáři. Pokud byste některé z nich importovat nechtěli, stačí zrušit jejich zaškrtnutí v levém horním rohu každé fotografie.

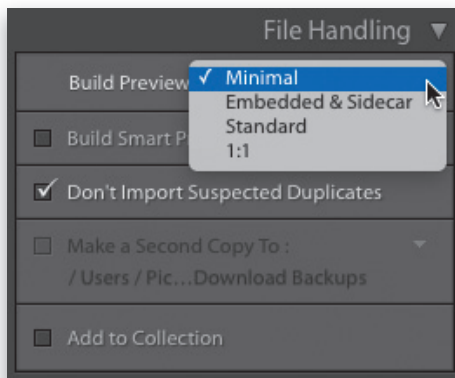
Pokračování

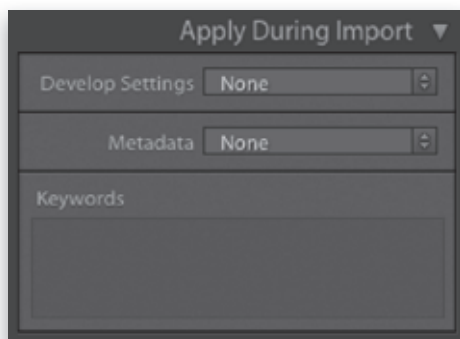
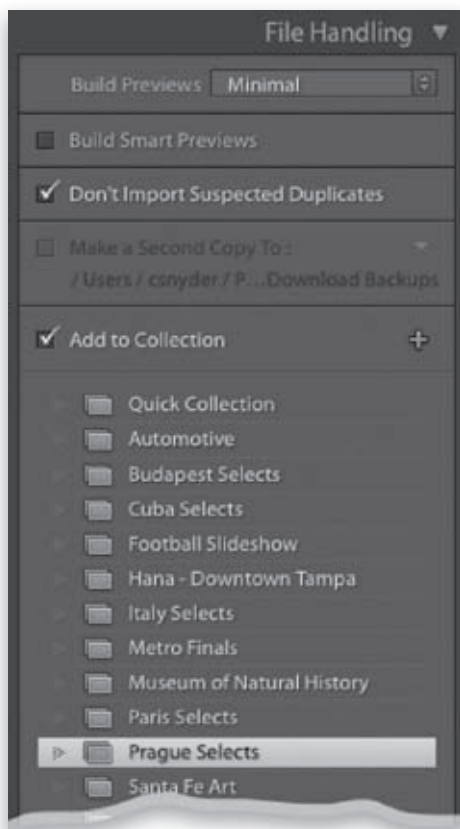
Krok 5:

Pokud jste své fotografie uložili na externí disk (tohle velmi doporučuji – viz předchozí návody), budete muset Lightroomu ukázat, kde se daný disk nachází. V této chvíli byste ho již měli vidět v panelu Source, a to hned pod interním pevným diskem. Najděte na něm složku „Lightroom photos“, pomocí malé šipky vedle složky „Dovolené“ přejděte do tohoto adresáře a vyberte vytvořenou složku „Praha 2014“. Nyní uvidíte náhledy všech fotografií ve složce. (Ke změně jejich velikosti použijte jezdec Thumbnails v pravém spodním rohu střední oblasti, která se v Lightroomu nazývá Preview/Náhled.) Pokud byste nějakou fotografii importovat nechtěli, stačí zrušit její zaškrtnutí v levém horním rohu každé fotografie.

Krok 6:

Vzhledem k tomu, že vaše fotografie jsou již na externím disku, bude proces importu velmi krátký, ale je zde ještě pár možností, které byste měli zvážit. Nejprve se můžete rozhodnout, jak rychle chcete, aby se vaše snímky při přiblížení v Lightroomu načítaly. To nastavíte v panelu File Handling/Zpracování souborů (vpravo nahoře) v rozvíracím seznamu Build Previews/Vytvořit náhledy. Nyní se můžete podívat na stranu 33 do kroku 11, kde popisují detaily těchto možností, abyste se mohli rozhodnout pro tu, která je pro vás nejlepší.

Krok 7:

Hned pod tím se nachází zaškrťovací políčko Build Smart Previews/Vytvořit chytré náhledy. Tuto možnost zapněte pouze v případě, že s fotografiemi budete chtít pracovat v modulu Develop/Vyvolávání (upravovat expozici, kontrast a tak dále) i když budete mít externí disk *odpojený od počítače*. Tato možnost je hlavně pro ty, co pracují na notebooku, takže pokud to není váš případ, nechávejte tuto možnost vypnutou. O chytrých náhledech se můžete dozvědět více na straně ???23??. Také doporučuji nechat zaškrtnuté políčko u možnosti Don't Import Suspected Duplicates/Neimportovat pravděpodobné duplikáty, aby se vám nestalo, že budete mít některé fotografie v Lightroomu dvakrát (to se může stát, když importujete několikrát z jedné karty). Že je Lightroom označil za duplikáty, poznáte tak, že jejich náhledy budou zašedlé. Pokud budou všechny fotografie duplikáty, nepůjde ani klepnout na tlačítko Import/Importovat. Pokud byste chtěli snímky rovnou přidat do kolekce (to vám časem ušetří jeden krok), zaškrtněte políčko Add to Collection/Přidat do kolekce. Tím vyvoláte seznam vašich současných kolekcí. Stačí jednu z nich vybrat nebo klepnutím na tlačítko plus (+) vytvořit novou. A pokud jste v Lightroomu noví a ptáte se: „Co je to ta kolekce?“, tak tuto část prozatím přeskočte. Budeme se jim věnovat v druhé kapitole.

Krok 8:

Je zde ještě jedna sekce, o které byste měli vědět. Jmenuje se Apply During Import/Použít při importu. Tyto funkce vysvětluji později na straně ???20??? od kroku 14, tak se tam můžete podívat. Ale nyní už jste připraveni klepnout na tlačítko Import, abyste se svými novými snímky z Prahy mohli začít pracovat.

Importování z fotoaparátu do Lightroomu (pro zkušenější)

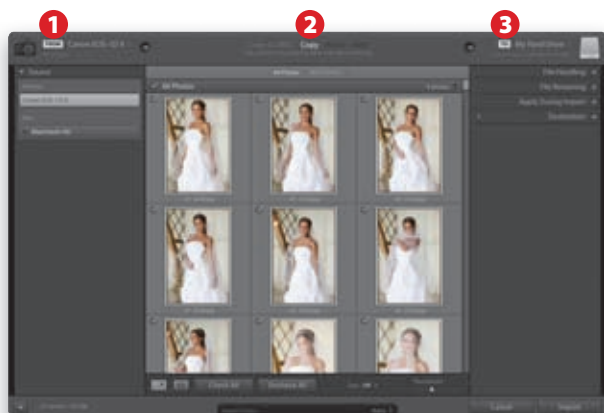
Krok 1:

Když otevřete Lightroom a připojíte fotoaparát či čtečku paměťových karet, objeví se před vámi dialogové okno Import/Importovat (viz obrázek). Vrchní část okna je velmi důležitá. Říká vám totiž, co a jak se stane. Zleva doprava: (1) ukazuje, odkud fotky pochází (v tomto případě je to fotoaparát); (2) co se těmto fotografiím stane (v tomto případě budou z fotoaparátu zkopírovány); (3) a kam se budou kopírovat (v tomto případě na externí disk do známé složky „Lightroom photos“). Nechcete-li fotky z paměťové karty importovat nyní, klepněte na tlačítko Cancel/Zrušit. Dialogové okno zmizí. Jestliže okno Import zavřete, můžete se k němu vždy vrátit klepnutím na tlačítko Import (nalézá se ve spodní části levé oblasti panelů v modulu Library/Knihovna).

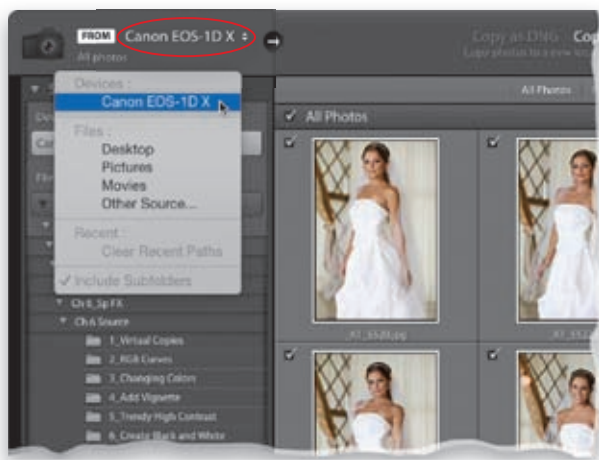
Krok 2:

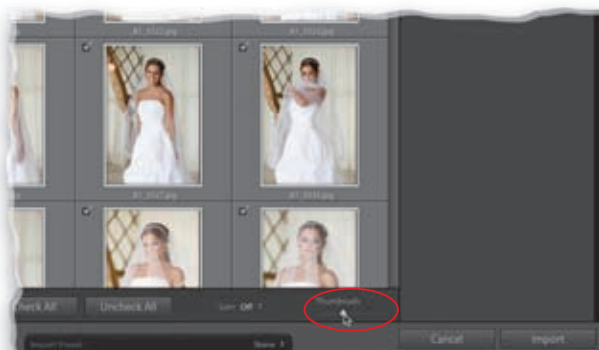
Pokud svůj fotoaparát či čtečku paměťových karet připojíte, Lightroom automaticky předpokládá, že z ní chcete importovat fotografie. Uvidíte ji uvedenou na vrcholu seznamu vedle tlačítka From/Odkud v levém horním rohu okna. Pokud byste chtěli importovat z jiné karty (můžete mít připojeny dvě čtečky), klepněte na tlačítko From. Objeví se rozevírací seznam (viz obrázek), který vám nabídne možnost importu z jiné čtečky, ale i odjinud, například z vaší plochy nebo složek, ze kterých jste importovali naposledy.

Pokud už Lightroom nějakou dobu používáte a přesně víte, kam vaše fotografie po importu zmizí, a nějak vás to netrápí, tak vezte, že tento návod je právě pro vás. Udělám z vás něco jako Mistrovského kouzelnického nindžu na úrovni 100 (alespoň co se týče procesu importování fotek do Lightroomu). Nicméně pokud jste začátečník a máte již své fotografie na disku, nečtěte dál a vraťte se na stranu ???8???. Za tuto radu mi budete vděční.

SCOTT KELBY

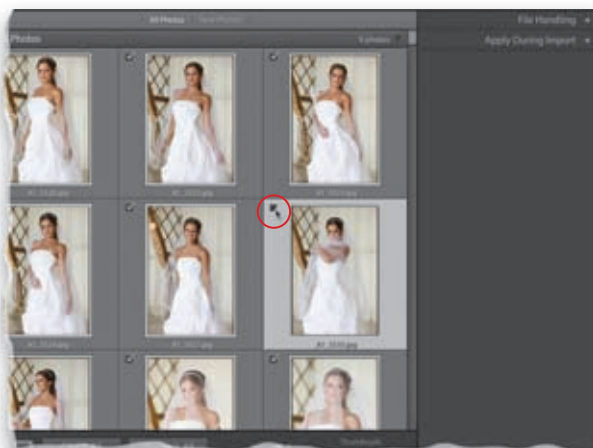

Krok 3:

Pod pravým dolním okrajem oblasti Preview/Náhled se nachází jezdec Thumbnails/Miniatury, kterým můžete regulovat velikost nahlížených fotografií. Pokud byste je chtěli zvětšit, stačí tento posuvník táhnout doprava.

Tip: Větší náhledy

Pokud si importovanou fotku chcete prohlédnout v režimu celé obrazovky, stačí na ni poklepat nebo stisknout klávesu **E**. Abyste se vrátili zpět na Náhled, znovu na fotografii poklepejte nebo stisknete klávesu **G**. Pokud byste chtěli zvětšit náhledy pomocí klávesnice, stačí stisknout klávesu **+** (plus). Pro zmenšení je to pak logicky klávesa **-** (minus). To funguje nejen v okně Import, ale také v celém modulu Library.

Krok 4:

Velká výhoda možnosti prohlédnout si fotografie ještě před importem je, že si můžete nejdříve vybrat, které fotografie vůbec stojí za to kopírovat. (Pokud jste si omylem vyfotili svoje vlastní nohy, když jste se snažili získat co nejlepší záběr, a to se mi stává skoro pořád, tak není důvod tuto fotku vůbec stahovat, ne?) Standardně má každá fotografie v levém horním rohu zaškrtnuté políčko (což znamená, že je označena pro import). Pokud chcete nějaké fotografie vynechat, stačí zrušit jejich zaškrtnutí.

Pokračování

Krok 5:

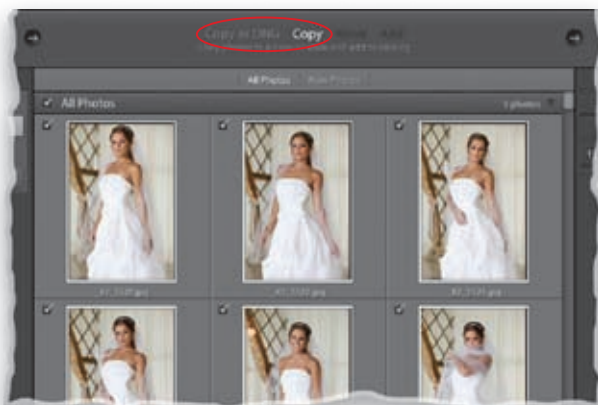
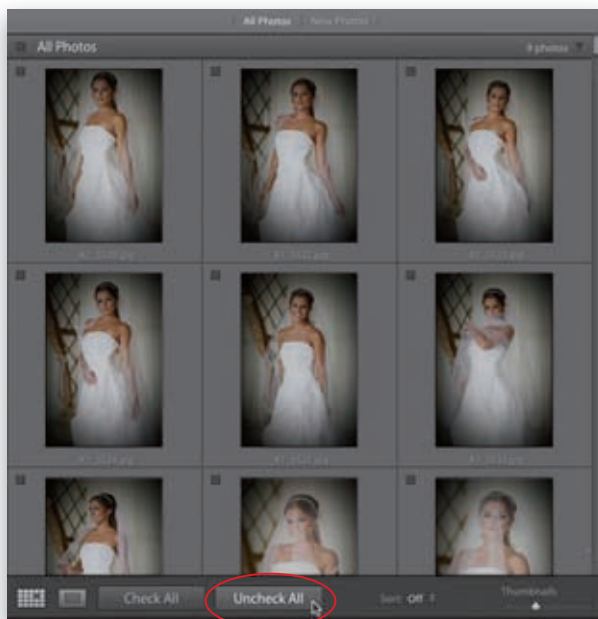
A co když máte asi tři stovky fotografií a importovat chcete jen pár? Stačí klepnout na tlačítko Uncheck all/Odškrtnout všechny v levé dolní části oblasti Preview. Poté stačí se stisknutou klávesou Ctrl (na Macu: Command) klepat pouze na ty fotografie, které jste si vybrali. Nakonec zaškrtněte políčko pouze u jedné z nich a pro import se označí i všechny ostatní. Pokud z rozevíracího seznamu Sort/Seřadit (vedle jezdce Thumbnails) vyberete položku **Checked State**/Stav zaškrtnutí, zobrazí se vám všechny vybrané fotografie pospolu na začátku seznamu v oblasti Preview.

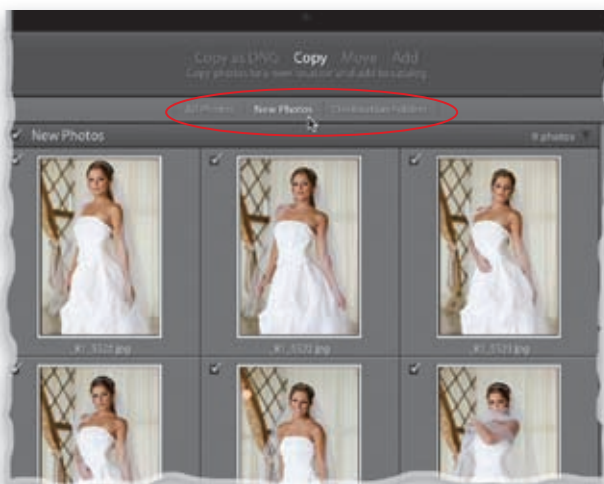
Tip: Více fotografií najednou

Pokud fotky, které chcete vybrat, následují bezprostředně po sobě, pak klepněte na první z nich. Poté stiskněte a podržte klávesu Shift, rolujte až k poslední fotce a klepněte na ni. Všechny fotky umístěné mezi první a poslední fotkou se vyberou.

Krok 6:

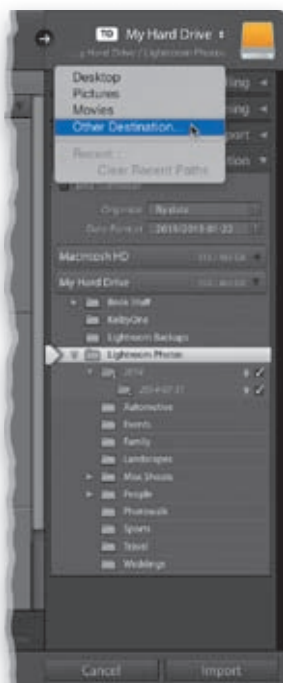
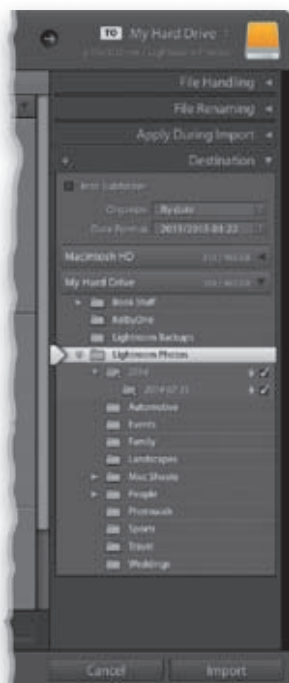
Uprostřed horní oblasti okna Import/Importovat si můžete vybrat, zdali chcete fotografie „pouze kopírovat“ (Copy) nebo kopírovat a převést do formátu Adobe DNG (Copy as DNG; pokud o tomto formátu nic nevíte a rádi byste se něco dozvěděli, nalistujte stranu ???44???). Naštěstí zde nemůžete nic pokazit, ale pokud si nejste jistí, prostě vždy vybírejte možnost Copy/Kopírovat, která fotografie pouze zkopíruje na váš disk a importuje do Lightroomu. Ani jedna z možností originální fotografie neodstraní (všimněte si, že položka Move/Přemístit není dostupná), takže pokud by vás při importu potkal nějaký problém (stát se to může), originály vám na kartě zůstanou.

Krok 7:

Pod tlačítky Copy a Copy as DNG jsou tři šikovní nabídky zobrazení. Standardně se zobrazují všechny fotografie na kartě. Ale pokud něco nafotíte, importujete, strčíte kartu zpět do fotoaparátu, nafotíte další snímky a chcete je opět importovat (což se stává velmi často), můžete zvolit zobrazení New Photos/Nové fotografie. Lightroom v centrální oblasti ukáže pouze fotografie, které ještě nemáte ve své kolekci, a ostatní skryje (super, já vím). Poslední možnost zobrazení je Destination Folders/Cílové adresáře, které skryje všechny fotografie, které se již vyskytují ve vašem cílovém adresáři. Tato dvě tlačítka pouze zpřehledňují změň fotek a umožňují se lépe zorientovat v tom, co se vlastně bude při importu dít, abyste se nemuseli zabývat fotografiemi, které nepotřebujete.

Krok 8:

Nyní jsme se dostali k části, kde si určíte, kam Lightroom umístí importované fotografie. Když se podíváte do pravého horního rohu okna Import, uvidíte tam tlačítko To/Kam. To určuje, kam se fotografie zkopírují (v mém případě na levém obrázku je to adresář „Lightroom photos“ na externím disku). Pokud na tlačítko To/Kam klepnete a podržíte je, vyskočí vám místní nabídka (viz pravý obrázek). Ten vám umožní vybrat přednastavenou složku Obrázky nebo jinou a zobrazuje také poslední adresáře, do kterých jste ukládali. Ať již zvolíte cokoliv, v panelu Destination/Cíl uvidíte přesnou cestu, kam se vaše fotografie uloží. Takže v tomto bodě už víte tři věci: (1) fotografie jdou z vaší paměťové karty; (2) budou se kopírovat, a ne přesouvat; a (3) půjdou do složky, kterou jste si vybrali v nabídce To/Kam. Zatím dobré.

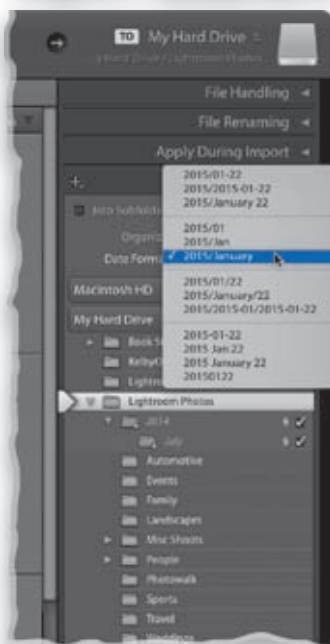
Pokračování

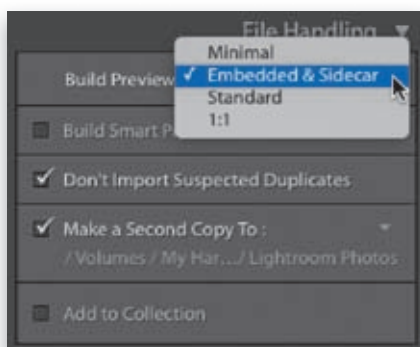
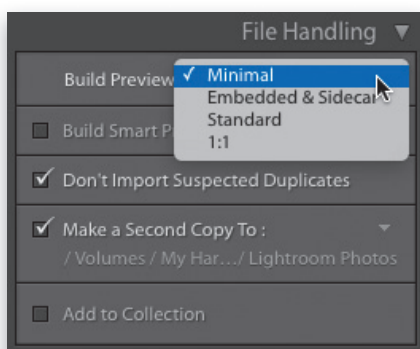
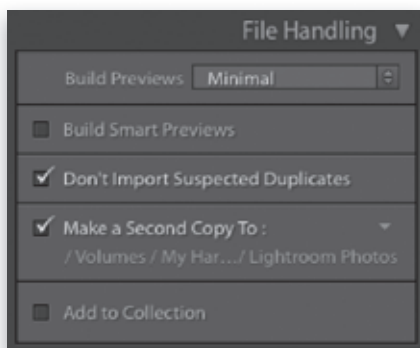
Krok 9:

Nyní můžete vybrat adresář „Lightroom photos“, který jste si k tomuto účelu vytvořili. Nemusíte se bát, že by Lightroom importované fotografie do této složky jen tak poházel, jak se mu zlíbí. Místo toho je buď nahraje do složky pojmenované podle data importu, nebo vám umožní si vytvořit nový podadresář se jménem, které si sami zvolíte (to udělám já, takže s tím začneme). V panelu Destination/Cíl stačí zaškrtnout políčko Into subfolder/Do podadresáře (viz obrázek), což vedle něj vyvolá textové pole, do něž vepíšete název podadresáře. V mém případě to bude „Weddings 2014“ uvnitř složky „Lightroom photos“. Já osobně preferuji pojmenování podle události a toho, co na fotkách je. Někteří si svoje fotografie ale radši řadí přesně podle daného roku, měsíce a dne pořízení, což je taky super (na to se podíváme v dalším kroku).

Krok 10:

Abyste mohli řadit importované fotografie do podadresářů podle data, ujistěte se, že nemáte zaškrtnuté políčko Into Subfolder/Do podadresáře. V panelu Destination/Cíl klepněte na Organize/Uspořádat a z nabídky vyberte položku **By Date**/Podle data. Zvolte si preferovaný formát (všechny začínají rokem, protože to bude hlavní podadresář, který se objeví za lomítkem [/]) a je přímo ve vaší složce Lightroom photos – jmenuje se 2014 nebo prostě podle roku, ve kterém fotky importujete). Takže pokud zvolím formát jako na obrázku, najdu importované fotografie ve složce 2014 a uvnitř ní bude ještě jedna složka pojmenovaná July (Červenec). Takže to, co si v této nabídce doopravdy vybíráte, není nic jiného než jméno adresáře, který se objeví ve složce 2014. Pokud vyberete formát bez lomítka, nevytvoří se adresáře dva, ale pouze jeden s aktuálním datem.

Krok 11:

Nyní, když víte odkud a kam se vaše fotky budou přesouvat, si můžete nastavit, co se s nimi při importu stane. V panelu File Handling/Zpracování souborů (vpravo nahoře v okně Import) si v nabídce Build Previews/Vytvořit náhledy můžete zvolit, jak rychle se budou objevovat větší náhledy fotografií, když si budete chtít v Lightroomu po importu zvětšit jejich miniatury. Máte na výběr ze čtyř možností:

(1) Minimal/Minimální

Nastavení Minimal/Minimální se o vytváření speciálních náhledů vůbec nestará. Začne je vytvářet až ve chvíli, kdy si chcete naimportovanou fotografii v Lightroomu doopravdy zvětšit. Musíte tak ale nějakou chvíli počkat, než se náhled vykreslí (na obrazovce se vám zobrazí nápis Loading/Nahrávám). Pokud si budete chtít fotografii zvětšit ještě více (na poměr 1:1 k originální fotografii), abyste viděli všechny detaily, budete muset znovu počkat (opět uvidíte hlášku Loading/Nahrávám). To proto, že tato volba nevytváří větší náhledy, dokud si fotku nebudete chtít doopravdy zvětšit.

(2) Embedded and Sidecar/Vložený a přidružený

Tato možnost si z fotografie odvodí náhled JPG s malým rozlišením během jejího importu (jde o stejný náhled, který vidíte na LCD na zadní straně vašeho digitálního fotoaparátu). Tento náhled je větší než miniatura, ale menší než u možnosti Minimal/Minimální. Pokud bude chtít fotku dále zvětšovat, budete si – stejně jako u předchozí možnosti – muset chvíli počkat, než Lightroom vykreslí větší náhledy.

Pokračování

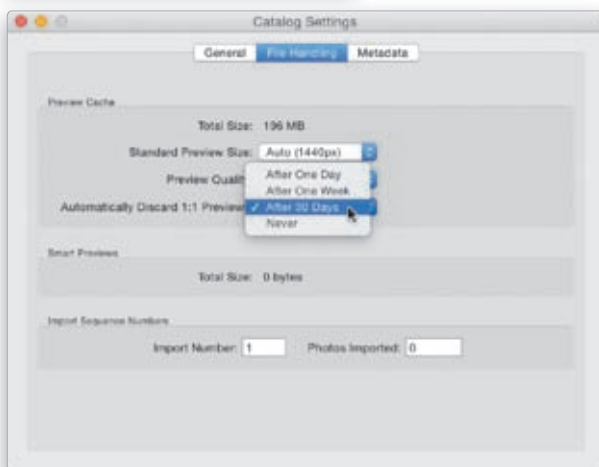
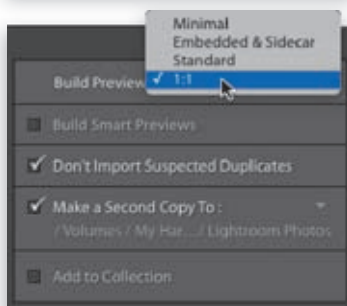
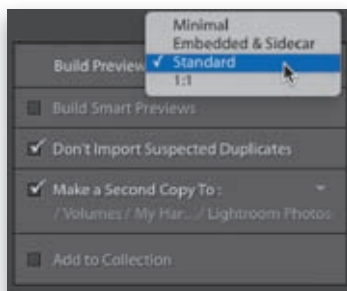
(3) Standard/Standardní

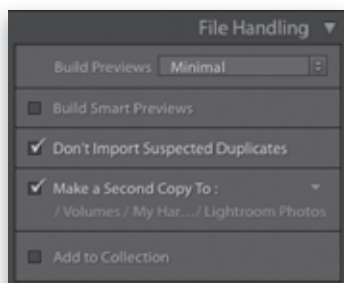
Náhled Standard/Standardní se zobrazuje o trochu déle, protože Lightroom vytváří náhled ve vyšším rozlišení ihned při importu náhledů JPEG v malém rozlišení. Tím pádem nemusíte čekat na to, až interpretuje první úroveň zvětšeného náhledu jakékoliv importované fotky (a pokud poklepete na fotku myší, okamžitě se zvětší do zobrazení Fit Screen/Přizpůsobit). Pokud však fotku ještě více zvětšíte, objeví se před vámi zpráva o nahrávání a budete muset několik vteřin posečkat.

(4) 1:1

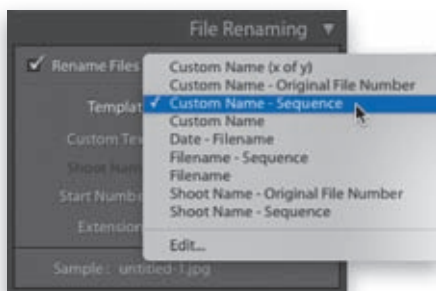
Náhled 1:1 (jedna ku jedné) importuje fotky, zobrazí miniatury s malým rozlišením a pak začne vytvářet náhledy s vyšší kvalitou, takže je možné fotku libovolně zvětšovat, aniž byste museli jakkoliv čekat. Má to však dvě stinné stránky: (1) Je to notoricky pomalé. V zásadě musíte klepnout na tlačítko Import/Importovat, odejít od počítače a dát si šálek kávy (možná dva). Když se však vrátíte, můžete zvětšit jakoukoliv fotku a zprávu o vytváření náhledu nikdy neuvidíte – fotka se okamžitě zvětší. (2) Tyto velké náhledy ve vysoké kvalitě se ukládají do databáze Lightroomu, a tak se velikost souboru, do které se soubor databáze uloží, podstatně zvětší. Dokonce tak moc, že si Lightroom dovolí náhledy 1:1 automaticky po určité době (jeden den, týden, či dokonce 30 dní) odstranit. Takže pokud jste se na určitou sadu fotek nepodívali 30 dní, program usoudí, že náhledy s vysokým rozlišením již nepotřebujete, a odstraní je. Dobu lze nastavit v nabídce Edit/Úpravy (na Macu v nabídce Lightroom), ve které zvolíte **Catalog Settings/Nastavení katalogu**, klepnete na záložku File Handling/Zpracování souborů a nakonec si vyberete příslušné nastavení (viz obrázek).

Poznámka: Chcete vědět, jaké nastavení používám? Já osobně volím možnost Minimal/Minimální. Nevadí mi počkat pár vteřin, když chci zvětšit fotografie. Navíc tato možnost vykresluje náhledy až poté, co na fotografii poklepu, a to dělám pouze s těmi, které se mi zdají dobré (ideální postup pro nedečkáivé fotografie – jako jsem já). Pokud ale používáte při práci na zakázkách hodinovou sazbu, pak zvolte náhledy 1:1 – zvýší to počet zúčtovatelných hodin. (Jen si z vás trochu utahuju!)

SCOTT KELBY AND BRAD MOORE

(v tomto případě mi něco jako AndrewsWedding dává mnohem větší smysl, než _DSC0399.NEF, obzvlášť pokud bych je někdy v budoucnu musel hledat). Zaškrtnutí políčka vyvolá místní nabídku s mnoha možnostmi. Mně nejvíce vyhovuje pojmenovávat svoje soubory smysluplným názvem následovaným sekvencí číslic (jako AndrewsWedding 001, AndrewsWedding 002 atd.), takže zvolím položku **Custom name – Sequence**/Vlastní název – sekvence jako na obrázku. Můžete si také vytvořit vlastní pravidla přejmenování souborů výběrem položky **Edit**/Upravit (celý proces si můžete prohlédnout na straně ???37??).

Krok 12:

Pod nastavením vykreslování náhledů v panelu File Handling (a pod zaškrťovacím políčkem Build Smart Previews/ Vytvořit chytré náhledy – o tom více později) je zaškrťovací políčko, díky kterému byste se měli vyhnout importování duplicitních snímků (se stejným jménem). Pod ním je ale políčko, které považují za nejdůležitější: Make a Second Copy To/Vytvořit druhou kopii do. Lightroom díky němu automaticky vytvoří záložní kopii importovaných fotek na samostatný disk, takže budete mít po ruce neustále originální zálohu svých snímků. Díky tomu můžete se sadou fotek uložených na počítači (nebo na externím pevném disku) bez obav experimentovat, měnit je a upravovat a přitom vás bude hrát pocit, že máte k dispozici ještě nedotčené záložní originály (digitální negativy). Nemůžu vám ani popsat, jak moc je důležité, abyste měli svoje fotografie zazálohované. Já osobně svou paměťovou kartu mažu teprve tehdy, když si vytvořím dvě záložní kopie (jednu na počítači nebo pevném disku a druhou na záložním disku). Jakmile políčko zaškrtnete, klepněte těsně pod něj a vyberte si, kam chcete zálohu uložit (nebo klepněte na malou šipku vpravo a vyberte si jedno z naposled použitých umístění).

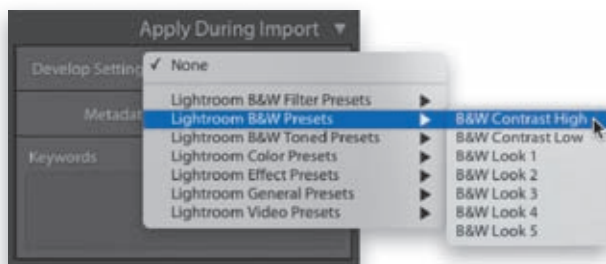
Krok 13:

Dalším panelem je File Renaming/Přejmenování souborů, který vám umožní automaticky změnit názvy souborů, které importujete. Těto možnosti využívám pokaždé a dávám svým souborům jména, která dávají smysl

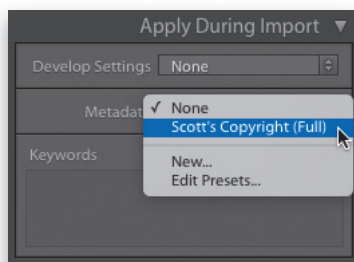
Pokračování

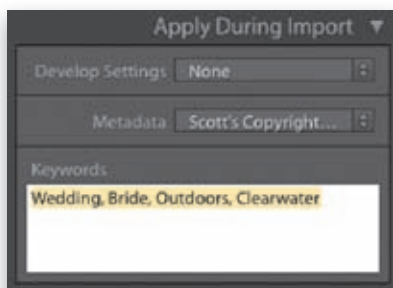
Krok 14:

Dalším panelem je Apply During Import/Použít při importu, ve kterém můžete na importované fotografie aplikovat tři věci. Vezmeme to od začátku. Prvním je Develop Settings/Nastavení vyvolávání, umožňující automaticky aplikovat různé speciální efekty či úpravy již během importu fotografií. Řekněme například, že chcete fotky v Lightroomu rovnou černobílé nebo jsou vždy příliš červené a chcete je rovnou upravit nebo cokoliv jiného. V nabídce Develop Settings najdete všechna možná standardní přednastavení Lightroomu. (Jak je používat či vytvářet vlastní se dozvíte v kapitole 6, takže prozatím ponechte Develop Settings nastavené na možnost None/Žádné; aspoň ale víte, k čemu to je.)

Krok 15:

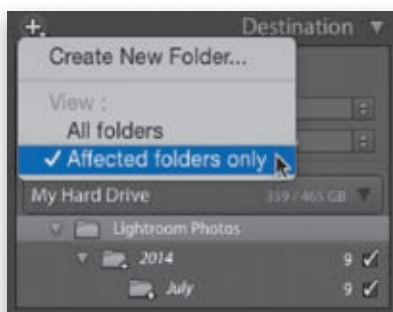
Další nabídkou je Metadata, která slouží ke vkládání informací o autorských právech, kontaktu, právech pro používání, titulků a spousty dalších informací přímo do každého souboru během jeho importu. Nejprve všechny tyto údaje ručně zadáte do předlohy (zvané Metadata Template), a když ji uložíte, objeví se v této nabídce (viz obrázek). Můžete si vytvořit celou řadu různých předloh pro odlišné účely (jednu například pouze s copyrighem a další i s kontaktem). Tvorbu předloh pro Metadata vám krok za krokem ukážu na straně 45 této kapitoly. Nechcete-li čekat a najdete si dvě minuty času, přeskočte rovnou na tuto stranu, vytvořte si vlastní předlohu s autorskými právy a poté se vraťte zpět. Následně ji vyberte z nabídky Metadata. Jen do toho, počkám. Opravdu, nebudu se na vás zlobit. (Poznámka: Informace o svých autorských právech přikládám do metadat všech fotografií [teda vlastně jen těch, které doopravdy vyfotím] a používám k tomu právě tyto předlohy již při importu.)

Krok 16:

Třetí položkou panelu Apply During Import je pole, do kterého můžete vepsat klíčová slova, což je jen hezčí pojmenování vyhledávacích termínů (slova, podle kterých budete za měsíc hledat ty fotografie, které dnes importujete). Lightroom je vloží přímo do vašich fotek během importu, takže je budete moci později vyhledat (a opravdu najít) pomocí jednoho z těchto klíčových slov. Nyní je dobré použít velmi obecná slova – slova, která se hodí pro všechny snímky, které importujete. Například u těchto svatebních fotografií jsem klepnul do políčka Keywords/Klíčová slova a zapsal následující obecné pojmy: svatba, nevěsta, ženich, venkovní a Clearwater (kde se svatba konala). Jednotlivá slova či fráze oddělte čárkou a ujistěte se, že jsou dostatečně obecné, aby pasovaly pro všechny fotky (jinými slovy, nepoužívejte „úsměv“, protože se nesmějí na všech fotkách).

Krok 17:

Dalším panelem je Destination/Cíl, který jsem už zmínil dříve a který ukazuje, kam přesně se vaše fotky uloží, jakmile budou zkopírovány z paměťové karty. V záhlaví panelu je tlačítko + (plus). Když na něj klepnete, vyvoláte místní nabídku (jako je na obrázku), kde můžete zvolit volbu Create New Folder/Vytvořit nový adresář. Ta na vašem počítači vytvoří nový adresář v umístění, které si zvolíte. Když už jste v tom, zkuste si také příkaz Affected folders only/Jen ovlivněné adresáře, který vám zobrazí mnohem jednodušší cestu k adresáři, který jste si pro svoje fotografie vybrali nebo vytvořili. (Jak vidíte, všechny svoje fotografie si ukládám do jednoho adresáře „Lightroom photos“. Nemám rád, když na mě při každém importu svítí všechny ostatní adresáře, tak si je tímto příkazem skryji, a dokud si je znovu nezobrazím, zůstanou skryté.)

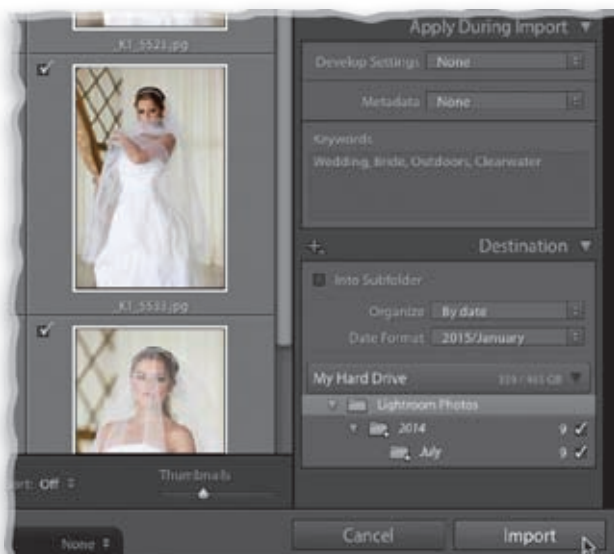
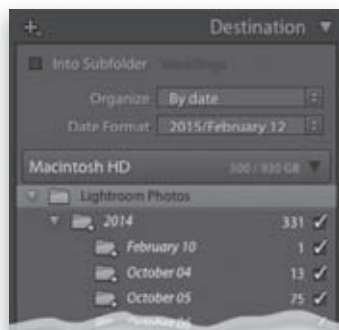
Pokračování

Tip: Uspořádejte několik sad fotek podle data

Pokud jste alespoň trochu jako já, tak se vám jednou za čas stane, že budete mít více jak jednu sadu fotografií na jedné paměťové kartě (já jsem schopný fotit s tou samou kartou i několikrát po sobě). Pokud se vám to stává, můžete použít funkci Organize by Date/Roztřídit podle data v panelu Destination, která vám ukáže obsah vaší karty podle toho, kdy byly fotografie pořízeny. Podoba adresářů se může lehce změnit podle toho, jaký formát data máte nastavený, ale nakonec budete mít většinou pro každý den focení jednu složku. Importovány poté budou jen ty dny, které jsou zaškrtnuté, takže pokud chcete naimportovat jen jednu určitou sadu fotografií, zrušte zaškrtnutí u ostatních dní.

Krok 18:

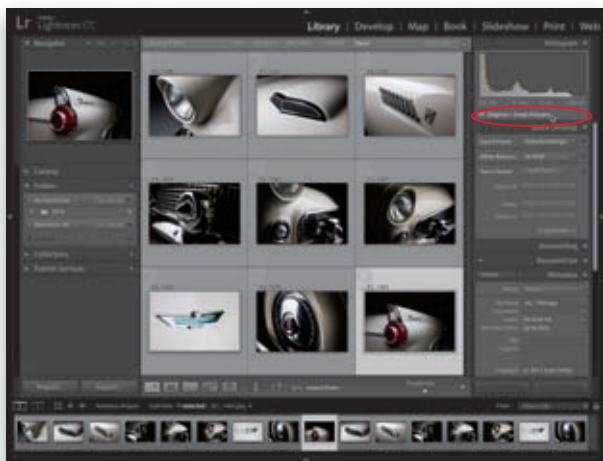
A nyní už je vše připraveno – vybrali jste, odkud se fotky nahrají, kam se uloží a jak rychle je budete moci zvětšovat, až se objeví v Lightroomu. Dali jste svým snímkům vlastní jména, přiložili informace o autorských právech a klíčová slova, a dokonce si uložili přednastavení, abyste tím příště nemuseli procházet znovu. Jediné, co zbývá, je klepnout na tlačítko Import/Importovat v pravém dolním rohu okna Import/Importovat (viz obrázek). Pokud se vám to zdá jako hodně práce, tak se nebojte – vytvořili jste si vlastní přednastavení přejmenování souborů i předlohu metadat. (Pamatujete? Budete překvapeni, kolik možností přednastavení v Lightroomu najdete a o kolik vám ulehčí práci. To poznáte dále v knize. Přednastavení jsou boží! Ve skutečnosti můžete ještě před stisknutím tlačítka Import nalistovat stranu ???25???, abyste se dozvěděli, jak tohle všechno uložit jako přednastavení importu.)

Pokud jste v minulosti dali nějaké importované fotografie na externí disk (v což doufám) a poté jste jej od notebooku odpojili, nemohli jste v Lightroomu upravovat jejich vzhled, protože jste neměli k dispozici náhled snímku ve vyšším rozlišení. Ano, viděli jste jejich náhledy a mohli jste je přesouvat nebo třídit, ale úpravy v modulu Develop/Vyvolávání dělat nešly. To se ale s nástupem Smart Previews/Chytrých náhledů změnilo k lepšímu.

SCOTT KELBY

SCOTT KELBY

Používáte Lightroom na notebooku? Zamilujete si chytré náhledy

Krok 1:

Abyste mohli upravovat i fotografie, kterou jsou „offline“ (jsou na externím disku, který zrovna není připojený), musíte zapnout jednu volbu při jejich importu. Stačí zaškrtnout políčko **Build Smart Previews/Vytvořit chytré náhledy** v pravém horním rohu (v panelu **File Handling/Zpracování souborů**; zakroužkováno červeně).

Krok 2:

Jakmile budou vaše fotografie nainportované, klepněte na jednu z nich a všimněte si, že pod panelem **Histogram** je napsáno **Original+Smart Preview/Originál+Chytrý náhled**. To znamená, že vidíte obrázek v původní kvalitě (externí disk je připojený – když se podíváte doleva do panelu **Folders/Adresáře**, uvidíte tam připojený disk „My Hard Drive“), ale snímek má vytvořený i chytrý náhled.

Tip: Chytré náhledy po importu

Pokud byste zapomněli vytvořit **Smart Previews** při importu, nezužejte. V zobrazení **Grid/Mřížka** označte fotografie a v nabídce **Library/Knihovna >> Previews/Náhledy** vyberte příkaz **Build Smart Previews/Vytvořit chytré náhledy**.

Pokračování

Krok 3:

Nyní si ukážeme, jak Smart Previews pracují: Odpojte svůj pevný disk (ten, na kterém máte importované fotografie). Můžete si všimnout, že v panelu Folders váš disk zešedne (byl odpojen, takže není dostupný, to je pochopitelné). V pravém horním rohu každého náhledu se objeví šedý trojúhelník, který značí, že se jedná o Smart Preview. (V minulých verzích Lightroomu byl u offline fotografií znak otazníku. Pokud byste v nové verzi měli offline fotografii, která nemá vytvořený Chytrý náhled, tak uvidíte ikonu vykřičníku). Navíc pokud se podíváte pod Histogram, uvidíte, že tam již není napsáno Original + Smart Preview, ale jen Smart Preview.

Krok 4:

Nyní stiskněte klávesu **D** a přesuňte se do modulu Develop, kde můžete fotografie upravovat dle libosti (například spravit expozici či vyvážení bílé), přestože je externí disk s originály odpojený (super, ne?). Už nemusíte na cesty brát stohy externích disků. Jakmile ho pak znovu připojíte, všechny úpravy se aplikují na původní fotografie. A kde je teda ten háček? Proč Smart Previews nepoužívat vždy? Protože větší náhledy se ukládají do vašeho katalogu, jehož velikost by mohla poměrně dost vzrůst. Například po importu těchto 12 fotografií se zvětšil o 4 MB. Na první pohled to není moc, ale je potřeba si uvědomit, že to je jen 12 obrázků.

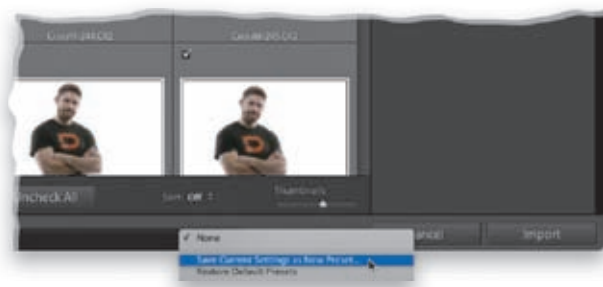
Tip: Odstranění chytrých náhledů

Pokud již pro nějakou skupinu fotografií chytré náhledy nepotřebujete, stačí je všechny označit a zvolit v nabídce Library/Knihovna >> Previews/Náhledy příkaz **Discard Smart Previews**/Odstranit chytré náhledy.

SCOTT KELBY

Pokud zjistíte, že fotografie importujete pokaždé se stejným nebo podobným nastavením, pravděpodobně si říkáte: „Proč musím zadávat pořad dokola to samé pokaždé, když importuji fotografie?“ Naštěstí nemusíte. Stačí to zadat pouze jednou a pak si všechna svá nastavení můžete uložit jako Import Preset/Přednastavení importu. Jakmile to uděláte, stačí si vybrat přednastavení, doplnit pár klíčových slov, možná ještě změnit adresář pro uložení fotografií – a to je všechno. Pokud si těchto přednastavení vytvoříte víc, abyste pokryli všechny své potřeby, nemusíte už vůbec používat klasické okno Importu, ale jen jeho kompaktní verzi. Tady je, jak na to:

Ušetřete si čas s předvolbami importu (a kompaktním zobrazením)

Krok 1:

Začneme tím, že si nastavíme import tak, jak jsme zvyklí. V tomto případě budeme předpokládat, že importujete fotografie z paměťové karty fotoaparátu, kopírujete je do podadresáře vaší složky „Lightroom photos“ a chcete digitální negativy zazálohovat na externí disk (což je mimochodem docela obvyklý postup). Přidáme také vaše informace o autorství a zvolíme minimální vykreslování náhledů, aby import netrval dlouho. Takže si to teď můžete všechno nastavit (nebo si nastavte svůj vlastní pracovní postup).

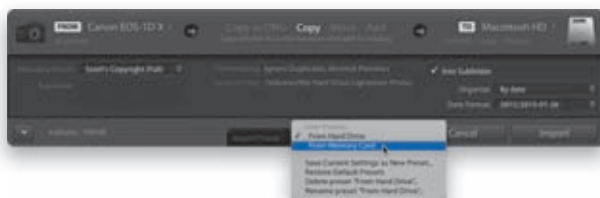
Krok 2:

Nyní se podívejte na spodní okraj okna Import/Importovat, kde uvidíte tenkou černou lištu se slovy Import Preset/Přednastavení importu na levé straně. U pravého okraje lišty dlouze klepněte na None/Žádný a z místní nabídky vyberte příkaz **Save Current Setting as New Preset/Uložit stávající nastavení jako nové přednastavení** (viz obrázek). Kromě tohoto přednastavení si možná budete časem chtít uložit i druhé k importu fotografií, které jsou již na vašem počítači. Dobrá, to byla ta těžší část. Nyní si ukážeme, jak to celé pracuje.

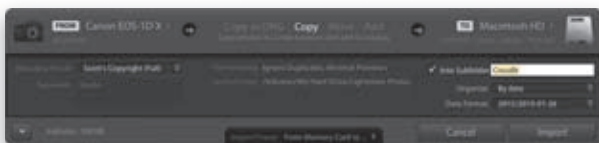
Pokračování

Krok 3:

Klepněte na tlačítko Show Fewer Options/UKázat méně možností v levém dolním rohu okna Import, které se přepne do kompaktního zobrazení (viz obrázek). Krása tohoto zobrazení je, že už nemusíte koukat na všechna možná nastavení, mřížku s fotografiemi, panely a další věci, protože máte všechno potřebné uloženo jako přednastavení. Takže odtud bude vaše okno Import vypadat takto (kompaktně) a všechno, co budete k importu potřebovat, je z nabídky Import Preset/Přednastavení importu vybrat to, které zrovna potřebujete (jak vidíte na obrázku, právě jsem si vybral přednastavení From Memory Card/Z paměťové karty), a pak doplnit jen pár informací, které bývají při každém importu jiné (viz další krok). *Poznámka:* K plnému zobrazení okna Import se můžete kdykoliv vrátit klepnutím na tlačítko Show More Options/Zobrazit více možností (šipka dolů) v levém dolním rohu okna.

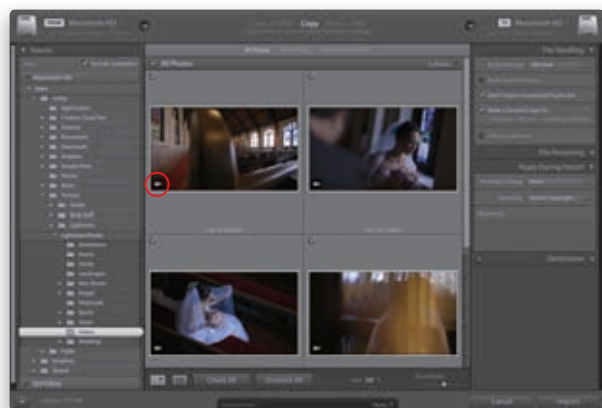
Krok 4:

Vrchní část kompaktního zobrazení má stejné rozložení jako plná verze okna Import. To najdete na straně ???12???. V krátkosti: odkud vaše fotografie pocházejí, co se s nimi při importu stane a nakonec kam se budou kopírovat. Tímto procesem vás zleva doprava provádí dvě šipky. Fotografie na obrázku (1) pocházejí z paměťové karty, (2) budou kopírovány a (3) tyto kopie se uloží do adresáře ve vašem počítači. V prostřední části můžete přidat klíčová slova typická pro soubor importovaných fotografií (proto nechávám při ukládání přednastavení vždy pole Keywords/Klíčová slova volné, protože jinak by se mi zde objevily pojmy z minulého importu). Je tam také přehled veškerých nastavení přenosu souborů a zálohy digitálních negativů. Napravo můžete pojmenovat podadresář, do kterého se budou vaše fotky kopírovat. Kolik času vám to ušetří? Nyní jen zadáte pár klíčových slov, pojmenujete adresář a je to. Rychle a jednoduše!

V dnešní době stěží najdete digitální zrcadlovku, která by nenabízela možnost natáčení digitálního videa ve vysokém rozlišení. Naštěstí Lightroom 5 nabízí možnost jeho importu. Kromě přidávání metadat, řazení do kolekcí, přidávání hodnocení, popisků atd. sice s videem moc dělat nemůžete (všechny možnosti jsou popsány v kapitole 15), ale alespoň po něm nezbude pouze černá díra ve vašich materiálech (navíc si je můžete velmi snadno prohlédnout). Funguje to takto:

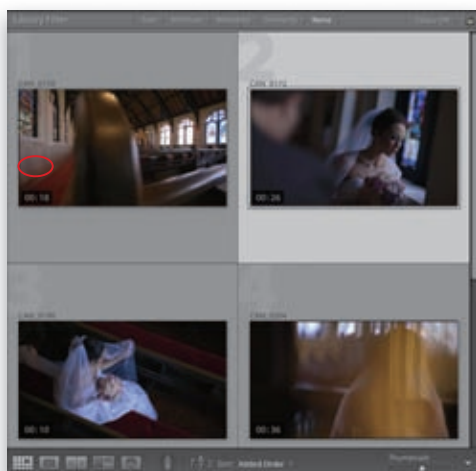
Import videa z digitální zrcadlovky

JUAN ALFONSO

Krok 1:

Když otevřete okno Import/Importovat, videosoubory poměrně jednoduše poznáte podle malé ikony videokamery, která se nachází v levém dolním rohu jejich miniatury (viz obrázek). Pokud klepnete na tlačítko Import, objeví se videa ve vaší knihovně hned vedle fotografií (samozřejmě, že pokud je v knihovně nechcete, stačí odškrtnout jejich políčko, stejně jako u fotografií).

Krok 2:

Jakmile nainportujete video do Lightroomu, zmizí z něj ikona videokamery. Místo ní se v levém dolním rohu miniatury objeví délka videa (zakroužkováno červeně). Větší náhled prvního snímku videa můžete zobrazit tak, že video klepnutím vyberete a stisknete klávesu **mezerník**, případně klepnete na časový údaj.

Pokračování

Krok 3:

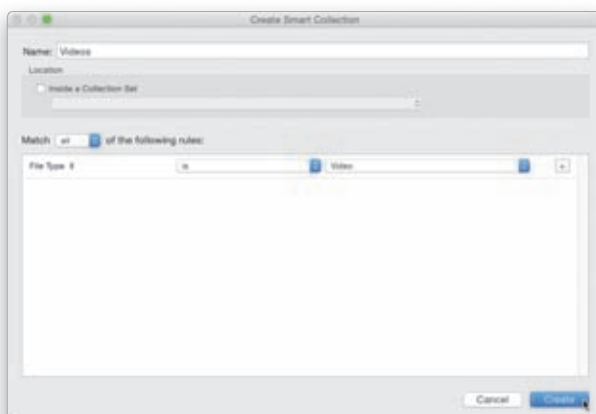
Pokud se chcete na video podívat, stačí v zobrazení Loupe/Lupa klepnout na tlačítko Play/Přehrát (při přehrávání se změní v tlačítko Pause/Pauza). Stejně jako fotografie můžete video z Lightroomu také exportovat, nesmíte ale zapomenout v dialogovém okně exportu zaškrtnout políčko Include Video Files/Včetně souborů videa.

Tip: Program pro úpravy digitálního videa

Poslední verze programu Adobe Premiere Pro má krom jiných funkcí také zabudovanou podporu přímo pro videa pořízená pomocí digitální zrcadlovky. Takže pokud vás to doopravdy zajímá, zkuste alespoň stáhnout 30denní zkušební verzi z www.adobe.com.

Krok 4:

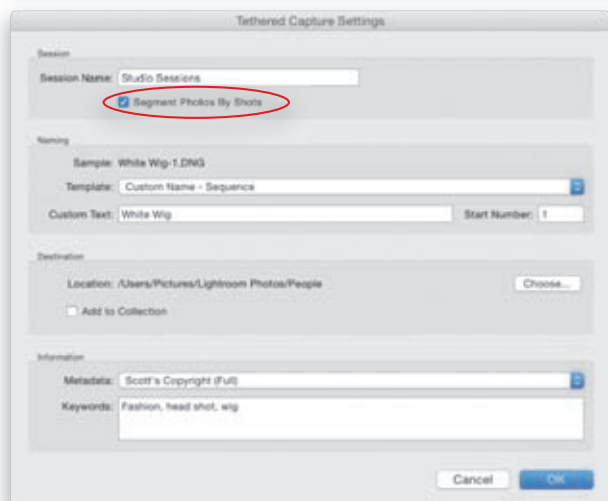
Pokud si chcete uspořádat všechna svá videa v Lightroomu do jedné centrální kolekce, stačí si vytvořit Smart Collection/Inteligentní kolekci. V panelu Collections/Kolekce klepněte na tlačítko + (plus) na pravé straně hlavičky panelu. Z místní nabídky vyberte **Create Smart Collection/Vytvořit inteligentní kolekci**. V dialogovém okně zvolte z první nabídky File Type/Typ souboru, z druhé is a ze třetí Video (stejně jako je uvedeno na obrázku). Svoji kolekci pojmenujte, klepněte na tlačítko Create/Vytvořit a do nové kolekce se vám uloží všechna videa, která jste kdy do Lightroomu nainportovali. Co je na tomto řešení ale nejlepší je to, že se automaticky aktualizuje a přidává i všechna videa, která do Lightroomu nově nainportujete.

Jedna z mých nejoblíbenějších funkcí Lightroomu 4 je možnost propojeného focení (přímé focení z fotoaparátu přímo do Lightroomu), aniž byste k tomu museli používat nějaký software třetích stran. Má to totiž dvě výhody: (1) místo, abyste si fotky prohlíželi na malé obrazovce na zadní straně svého fotoaparátu, můžete si je prohlížet v Lightroomu, takže budou nakonec mnohem lepší; (2) fotografie už nemusíte importovat, prostě stisknete spoušť a fotka je tam. **Varování:** Jakmile si to jednou vyzkoušíte, už nikdy nebudete chtít fotit jinak.

SCOTT KELBY A BRAD MOORE

Propojené focení (z fotoaparátu přímo do Lightroomu)

Krok 1:

Prvním krokem je, že připojíte svůj fotoaparát k počítači USB kabelem, který jste k němu dostali. (Nebojte se, je nejspíš stále v krabici od foťáku vedle manuálu a dalších divných kabelů, které jste dostali v balení). Připojte tedy fotoaparát. V ateliéru nebo na nějaké stále lokaci používám tuto propojenou konfiguraci (kterou jsem okoukal od slavného fotografa Joe McNallyho). Na stativu je namontovaná přídatná stativová tyč Manfrotto 131DDB s přenosným stolečkem pro propojené focení TetherTools Aero Traveler Tether Table.

Krok 2:

Nyní zvolte příkaz File/Soubor >> Tethered Capture/Popojené focení >> **Start Tethered Capture**/Spustit propojené focení. Tím vyvoláte tohle dialogové okno, které není nepodobné tomu pro import fotografií. (Nahore si můžete zvolit název v poli Session name/Název relace a také to, jestli se soubory mají při propojeném focení rovnou přejmenovat. Také si zvolíte, kam na pevný disk se budou nové fotografie ukládat a jestli se k nim mají přidávat klíčová slova a metadata.) Je tu ale jedna důležitá funkce, kterou se tento dialog liší od klasického okna importu. Ovládá se zaškrtnutím políčkem Segment Photos by Shots/Dělit fotografie podle snímků (na obrázku je označena červeným kroužkem), která vám při propojeném focení může hodně pomoci – jak uvidíte dále.

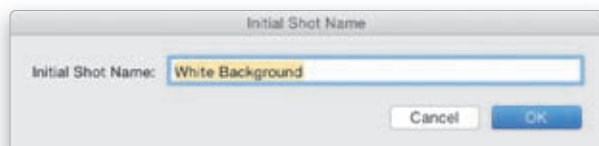
Pokračování

Krok 3:

Funkce Segment Photos by Shots/Třídít fotografie podle snímků vám umožní organizovat fotografie přímo za pochodu. Například pokud fotíte módní fotografie a vaše modelka si převléká šaty nebo používáte jiné rozestavení světel, umožní vám rozdělit si fotografie do podadresářů jednoduše klepnutím na tlačítko Shot Name/Název snímku. Vyzkoušejte si to. Když políčko Segment Photos by Shots/Třídít fotografie podle snímků zaškrtnete a klepnete na tlačítko OK, objeví se dialogové okno (viz obrázek), do kterého napíšete název první série snímků.

Krok 4:

Pokud klepnete na OK, objeví se okno propojeného focení, a jakmile se Lightroom spojí s vaším fotoaparátem, objeví se jeho jméno v levé části okna. (Pokud máte připojených více fotoaparátů, můžete si vybrat ten, který chcete aktuálně používat z rozevíracího seznamu po klepnutí na jméno fotoaparátu.) Pokud Lightroom nerozlišil žádný fotoaparát, objeví se zde nápis No Camera Detected/Fotoaparát nepřipojen. V tomto případě se ujistěte, jestli máte správně připojený USB kabel a jestli je váš model a výrobce fotoaparátu Lightroomem podporován. Napravo od názvu fotoaparátu najdete jeho hlavní nastavení – rychlost závěrky, světelnost objektivu, ISO a vyvážení bílé. Úplně napravo je poté možnost přímo při focení použít přednastavení modulu Develop/Vyvolávání. (O nich se více dozvíte v kapitole 6, ale teď můžete nechat nastavení na None/Žádný.)

©DOLLARPHOTOCLUB/DIMITRY LOBANOV

Tip: Skrytí a zmenšení okna Tethered Capture/Propojené focení

Vyvolat a skrytí okna můžete klávesovou zkratkou **Ctrl+T** (na Macu: Command+T). Pokud chcete mít okno na obrazovce po čas celého focení, ale nechcete, aby vám zavazelo, klepněte se stisknutou klávesou **Alt** (Na Macu: Option) na křížek (který se změní v malé znaménko minus) v pravém horním rohu okna. Okno se smrskne na minimum a bude vypadat tak, jak je uvedeno na obrázku. Pokud byste chtěli okno opět maximalizovat, klepněte na křížek znovu se stisknutou klávesou Alt.

SCOTT KELBY

Poznámka: Fotoaparáty Canon a Nikon reagují na propojené focení rozdílně. Pokud máte foťák připojený k počítači a máte v něm i paměťovou kartu, pak Canon bude zapisovat jak na pevný disk, tak na kartu, zatímco Nikon zapisuje fotografie rovnou a pouze na pevný disk vašeho počítače.

Krok 5:

Kulaté tlačítko na pravé straně je tlačítko spouště závěrky, a pokud na něj klepnete, tak stejně jako to na vašem fotoaparátu sejme snímek. No a za pár okamžiků už máte snímek v Lightroomu. Fotografie se neobjeví tak rychle jako na displeji fotoaparátu, protože do počítače převádíte přes USB kabel (případně přes bezdrátový vysílač, pokud jste si ho k fotoaparátu koupili) plnohodnotný snímek v maximální kvalitě. Pokud fotíte do komprimovaného formátu JPEG, ukáží se vám obrázky mnohem rychleji, než pokud fotíte bezztrátově ve formátu RAW (objem přenášených dat je totiž mnohem menší). Na obrázku vidíte sérii fotografií pořízených v režimu propojeného focení. Jejich problém je, že pokud se na ně díváte v zobrazení Grid/Mřížka v modulu Library/Knihovna, nebudou o moc větší než na displeji fotoaparátu.

Krok 6:

Největší výhodou propojeného focení je to, že své fotografie můžete zkontrolovat ihned v plné kvalitě a na velké obrazovce. (Kromě celkového výsledku budou dobře vidět i detaily svícení a ostření. Navíc pokud fotíte pro zákazníka, který chce být v ateliéru po celý průběh focení, je to mnohem pohodlnější, protože vám nebude pořád koukat přes rameno na miniaturní displej vašeho fotoaparátu.) Takže poklepejte na jakýkoliv snímek a dostanete se do zobrazení Loupe/Lupa (jako je ukázáno na obrázku), kde máte mnohem větší náhled. (Poznámka: Pokud nechcete snímat v režimu zobrazení Grid/Mřížka a chcete vidět rovnou velké náhledy fotografií, stačí v panelu nástrojů pod mřížkou klepnout vedle tlačítka Sort Order/Seřadit podle a vybrat možnost A-Z, takže se vám poslední fotografie vždy objeví na prvním místě mřížky.)

Pokračování

Krok 7:

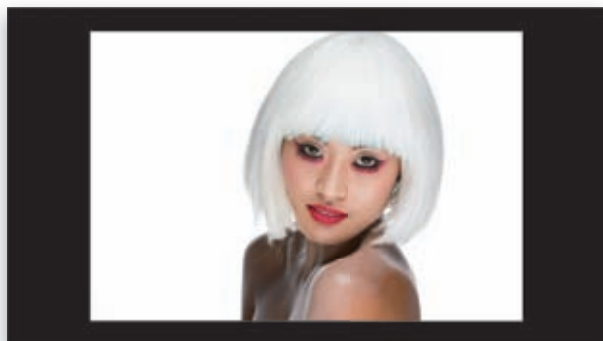
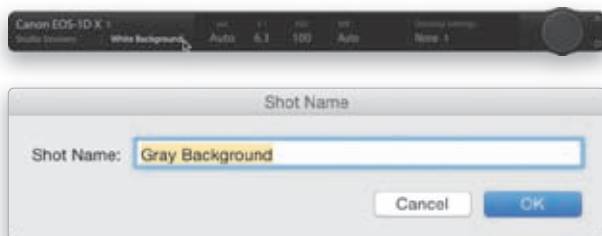
Tak a nyní konečně využijeme funkci Segment Photos by Shots/Třídít fotografie podle snímků. Řekněme, že jste právě dokončili sérii snímků s jedním nastavením světel (a bílým pozadím) a chcete přejít na jiné. Takže klepněte přímo na slovo „White Background“ v okně Propojeného focení (nebo stisknete klávesovou zkratku **Ctrl+Shift+T**, na Macu **Command+Shift+T**) a objeví se dialogové okno Shot Name/Název snímku. Pojmenujte svoji novou sadu snímků (já si vybral název „Gray Background“) a vraťte se k focení. Nyní se všechny snímky této série objeví ve vlastním podadresáři ve složce, kterou jsem si pro toto focení zvolil.

Tip: Zkratka pro spuštění závěrky

Tato možnost byla přidána jako novinka ve verzi Lightroom 5 a umožňuje fotit jednodušeji při propojeném focení. Stačí jednoduše stisknout klávesu **F12** a váš fotoaparát pořídí další snímek.

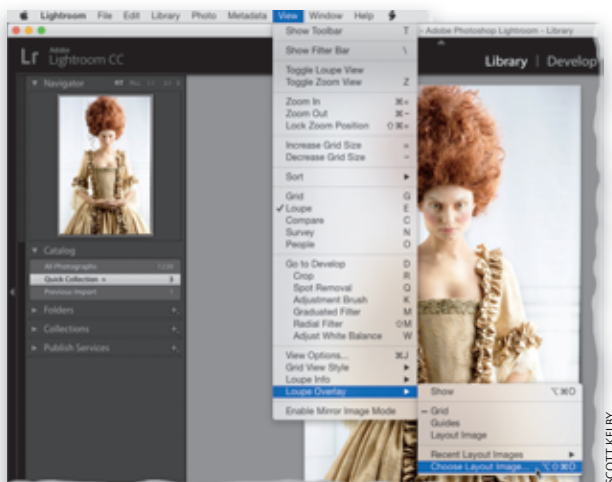
Krok 8:

Když fotím v propojeném módu (což dělám pokaždé ve studiu a většinou i když jedu na nějakou lokaci), tak si místo zobrazení Loupe/Lupa snímky prohlížím přímo v modulu Develop/Vyvolávání. Takže pokud chci fotce rovnou přidat nějaké vylepšení, nic mi nebrání. Když používám propojené focení, chci vidět fotografii co největší. Toho dosáhnou skrytím všech panelů a nabídek Lightroomu pomocí klávesové zkratky **Shift+Tab**, která obraz roztáhne skoro na celou obrazovku. Poté ještě dvakrát stisknu klávesu **L**, abych se dostal do režimu Lights Out/Vypnutí světla. Vše, co uvidím, bude jen velká fotografie na černém pozadí (viz obrázek), a tudíž mě nic při jejím prohlížení nebude vyrušovat. Pokud bych chtěl cokoliv změnit, stačí opět dvakrát stisknout písmeno **L** a poté **Shift-Tab**.

Krok 3:

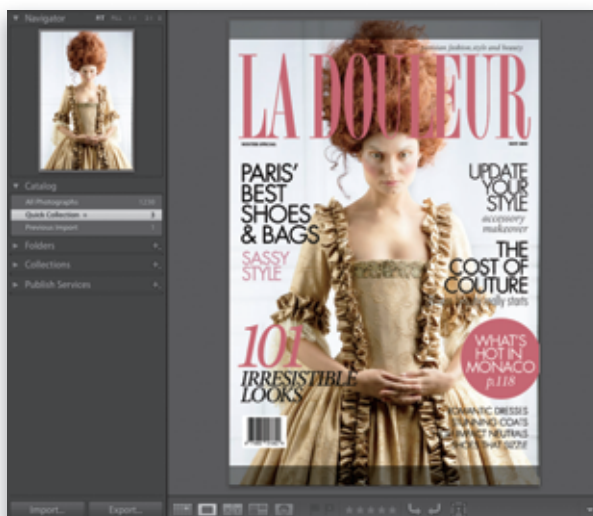
To je všechno, co bylo potřeba udělat ve Photoshopu, takže se znovu přepněte do Lightroomu a přejděte rovnou do modulu Library/Knihovna. Zvolte příkaz View/Zobrazit >> Loupe Overlay/Překryv lupy >> **Choose Layout Image/** Zvolit obrázek (viz obrázek). Poté už jen najdete a vyberte správný soubor.

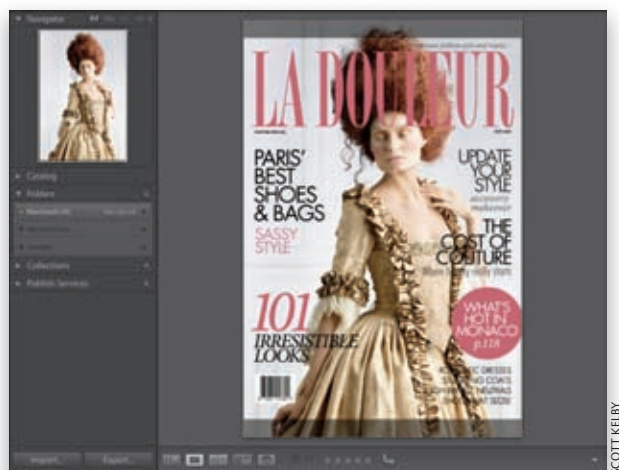

SCOTT KELBY

Krok 4:

Jakmile zapnete překryv layoutem, zobrazí se každá vybraná fotografie místo průhledné vrstvy layoutu (viz obrázek). Překryv skryjete ve stejné podnabídce Loupe Overlay, kde můžete vidět, že zvolený obrázek je aktivovaný. Stačí na něj klepnout a deaktivuje se. Zapnout ho můžete opětovným klepnutím na jeho jméno nebo stisknutím klávesové zkratky **Ctrl+Alt+D** (na Macu: Command+Option+D). Pamatujte, že pokud byste ve Photoshopu nesmazali vrstvu pozadí, jediné, co byste tu viděli, by byla bílá barva a na ní trocha textu (a vaše fotka by byla úplně zakrytá). Proto jste museli otvírat Photoshop a ukládat layout ve formátu PNG. Dobrá, tak tedy pokračujeme. Je tu ještě pár dalších vychytávek, o kterých byste měli vědět.

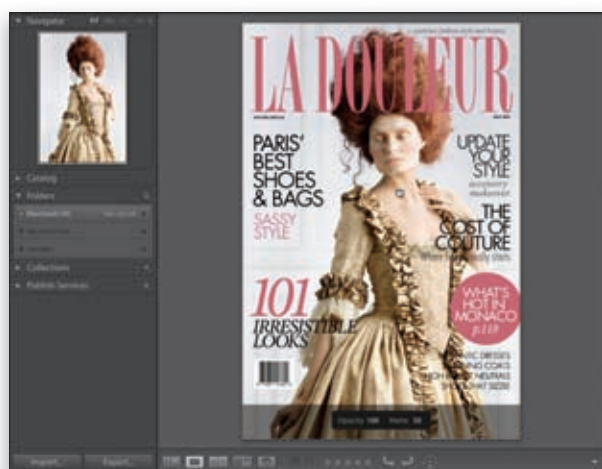

SCOTT KELBY

Krok 5:

Ted, když už je váš layout nachystaný, můžete pomocí kurzorových šipek doleva a doprava listovat svými fotkami, které se budou postupně zobrazovat na pozadí vaší obálky (nebo čehokoliv jiného, co jste si vybrali). Takhle to vypadá s jinou fotografií.

Krok 6:

Když se podíváte na obrázek k předchozímu kroku, určitě si všimnete, že je fotografie moc namáčknutá na horním okraji layoutu. Naštěstí to jde pěkně spravit. Stačí stisknout klávesu Ctrl (na Macu: Command) a kurzor se změní v nástroj Ručička/Hand Tool. Nyní stačí pouze klepnout kamkoliv do obrázku a táhnutím layout přesouvat. Trošku zvláštní je, že nepohybujete fotografií na pozadí layoutu, ale layoutem po fotografii. Jakmile si na to ale zvyknete, už vám to vůbec zvláštní nepříjde.

Pokračování

Krok 7:

Můžete si také zvolit průhlednost obálky. Když stisknete a podržíte klávesu Ctrl (Na Macu: Command), na spodním okraji fotografie (zde jsem zvolil ještě jinou) se objeví dvě volby: Opacity/Krytí a Matte/Maska. Průhlednost grafiky zvýšíte tak, že klepnete na tlačítko Opacity a potáhnete myši doleva (na obrázku vidíte nastavení 60% krytí). Abyste krytí vrátili na původní hodnotu, stačí stejným způsobem klepnout a táhnout doprava.

Krok 8:

Dle mého názoru je ale užitečnější druhá volba: Matte/Maska. Na obrázku v předchozím kroku je vidět, že okolí časopisové obálky je čistě černé. Snížení volby Matte/Maska vám umožní vidět skrz toto černé pozadí a ukáže vám, které části vaší fotografie se do layoutu nevešly. Podívejte se nyní na ilustrační obrázek. Vidíte pozadí, které se do layoutu nevešlo? Nyní vím, že mám ještě manévrovací prostor a mohu fotografii posunout nahoru nebo dolů, pokud bych potřeboval. Je to docela praktické a funguje to stejně jako kontrola krytí z předchozího kroku: prostě podržíte klávesu Ctrl, klepnete na tlačítko Matte/Maska a táhnete vlevo či vpravo.

Není lehké udržet pořádek, zvláště když máte tisíce fotek. Je-li však digitální fotoaparát generuje stejné sady názvů pořadů dokola, je opravdu důležité fotky přejmenovávat a přiřazovat jim unikátní názvy již během importu. Oblíbenou strategií je přidání data pořízení snímku, které tvoří část nového názvu. Bohužel, v Lightroomu je pouze jediná standardní předloha pro přejmenování souborů, která obsahuje datum. Zároveň vás ale nutí zachovat spolu s datem i původní název souboru digitálního fotoaparátu. Naštěstí si můžete vytvořit svou vlastní předlohu, a to přesně podle svých představ. Zde je postup:

Tvorba vlastních předloh přiřazujících název souboru

Krok 1:

Začněte v modulu Library/Knihovna a klepněte na tlačítko Import/Importovat umístěné ve spodní levé části daného okna (nebo použijte klávesovou zkratku **Ctrl+Shift+I** (na Macu: **Command+Shift+I**). Jakmile se před vámi objeví okno Import/Importovat, zvolte v horní části okna možnost Copy/Kopírovat nebo Copy as DNG/Kopírovat ve formátu DNG a vpravo se vám objeví panel File Renaming/Přejmenování souborů. V tomto panelu zaškrtněte políčko Rename Files/Přejmenovat soubory a z nabídky Template/Předloha vyberte možnost **Edit/Upravit** (viz obrázek). Otevře se dialogové okno File-name Template (Editor/Editor předloh názvů souborů (viz obrázek ke kroku 2).

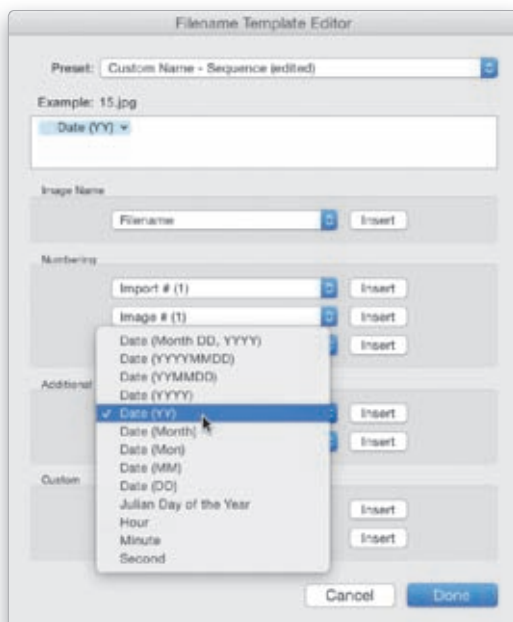
Krok 2:

V horní části dialogového okna se nachází nabídka, ze které si můžete vybrat jakoukoliv ze standardních předvoleb pojmenování jako odrazový můstek. Zvolíte-li například Custom Name – Sequence/Vlastní název – sekvence, v políčku pod touto nabídkou se objeví dva modré textové bloky (Adobe je nazývá tokeny; na PC se ale informace objeví pouze v závorkách), tvořící danou předlohu. První představuje text a druhý automatické číslování. Pokud chcete některý z nich odstranit, klepněte na něj myši a stiskněte klávesu Backspace (na Macu: Delete). Chcete-li začít od píky (jak to mám v plánu já), odstraňte oba tokeny, vyberte si z jednotlivých níže uvedených rozvíracích seznamů potřebné možnosti a vždy klepněte na tlačítko Insert/Vložit, abyste je do daného bloku přidali.

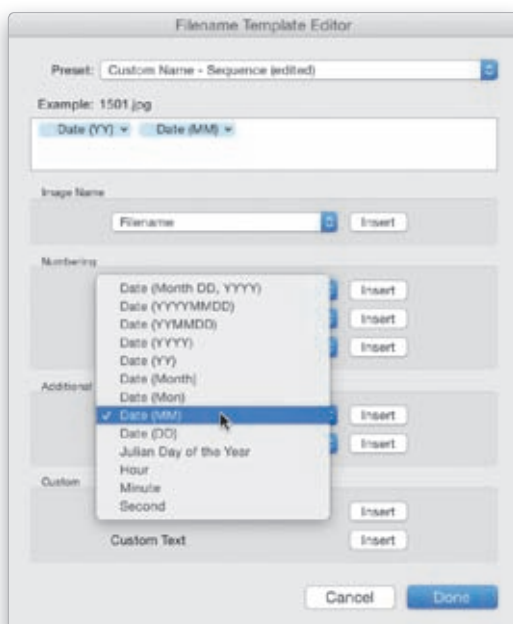
Pokračování

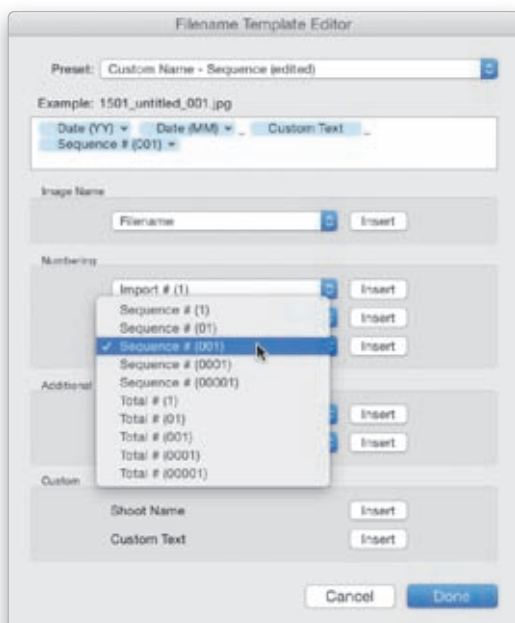
Krok 3:

Nyní vám ukážu způsob nastavení populárního systému pro pojmenování souboru určeného fotografům. Je to však pouze příklad – později si můžete vytvořit vlastní předlohu, která bude odpovídat požadavkům vaší praxe. Nejprve začneme přidáním roku (při třídění podle názvu vám to pomůže udržet soubory pohromadě). Aby názvy souborů nebyly příliš dlouhé, doporučuji použít pouze poslední dvě číslice roku. Takže v části Additional/Další klepněte na první seznam a zvolte možnost **Date (YY)**/Datum (RR) – viz obrázek (Y/R značí rok, YY/RR tedy zobrazí pouze dvě číslice roku). Token Date (YY) se vzápětí objeví v horní části okna, a když se podíváte nad jeho horní levou stranu, uvidíte živý příklad názvu vámi vytvářené předlohy. V tuto chvíli se můj nový soubor jmenuje 15.jpg (viz obrázek).

Krok 4:

Po roku vyjádřeném dvěma číslicemi přidáme měsíc, také vyjádřený dvěma číslicemi, ve kterém byla fotka pořízena, a to pomocí stejného rozevíracího seznamu. Tentokrát však zvolíme možnost **Date (MM)**/Datum MM (viz obrázek). (Obě tato data se automaticky vytváří z metadat vložených do fotky vaším digitálním fotoaparátem v momentě, kdy jste snímek pořídili.) Mimochodem, pokud byste vybrali možnost Date (Month)/Datum (Měsíc), zobrazil by se celý název měsíce, takže by pak název souboru vypadal asi takto: 15January, což je něco jiného, než jsme původně chtěli, tedy 1501.

Krok 5:

Než budeme pokračovat, musím vás seznámit s jedním pravidlem pro pojmenovávání souborů: mezi slovy nesmí být mezery. Nicméně pokud vše spojíte dohromady, bude těžké takový název přečíst. Proto po datu přidáte vizuální oddělovač – slabou rovnou čáru zvanou podtržítka (_). Stačí klepnout ukazatelem myši hned za token Date (MM) a stisknout klávesu Shift a klávesu pomlčky. Tím do názvu dané podtržítka přidáte (viz obrázek). A teď nastává čas, kdy poruším obecné zásady pojmenovávání: za datum zadám vlastní název popisující obsah jednotlivých snímků. Liším se tak od ostatních, protože někteří fotografové dávají přednost zobrazení původního názvu souboru přiřazeného fotoaparátem (osobně upřednostňuji název, který mi napoví, aniž bych musel danou fotku otevřít). Pokud to tedy chcete udělat jako já, přejděte do části Custom/Vlastní a na pravo od nápisu Custom Text/Vlastní text klepněte na tlačítko Insert/Vložit (viz obrázek). Za podtržítka se přidá token Custom Text (díky tomu je později při importu možné zapsat do názvu jednoslovný popis fotografie). Dále přidejte další podtržítka (takže to nakonec bude vypadat takto: _Custom Text_). Dokud do tohoto tokenu nepřidáte nějaký text, bude se zobrazovat řetězec „untitled/beznázvu“ (viz obrázek).

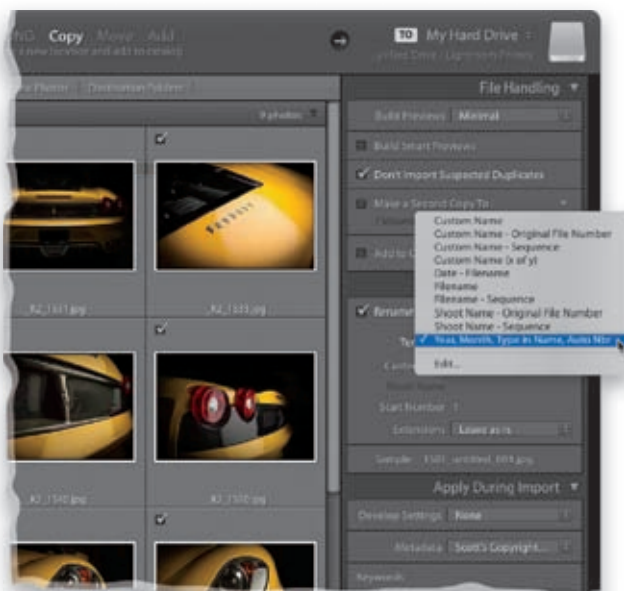
Krok 6:

Nyní určitě chcete, aby Lightroom fotky automaticky očísloval. Přejděte tedy do části Numbering/Číslování a z třetího rozevíracího seznamu zvolte číselnicí sekvenci. Já jsem si vybral token Sequence # (001)/Sekvence # (001), díky kterému se na konec názvu souboru automaticky přidá číslo se třemi číslicemi (příklad [Example] vidíte nad políčkem pojmenování).

Pokračování

Krok 7:

Až bude předloha vypadat přesně tak, jak chcete, přejděte do nabídky Presets a zvolte možnost **Save Current Settings as New Preset**/Uložit současná nastavení jako nové přednastavení. Pojmenujte jej nějak popisně (abyste při jeho příštím použití věděli, co se bude dít – já jsem zvolil „Year, Month, Type in Name, Auto Nbr“/Rok, Měsíc, Vlastní název, Aut. číslování), klepněte na tlačítko Create/Vytvořit a poté v okně Filename Template Editor na Done/Hotovo. Když nyní přejdete do okna Import a klepnete na nabídku Template v panelu File Renaming, uvidíte svou vlastní předlohu jako jednu z přednastavených možností (viz obrázky).

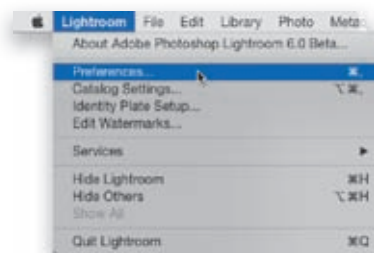
Krok 8:

Po výběru nové předlohy z nabídky Template/Předloha klepněte do políčka Custom Text/Vlastní text (zde do hry vstupuje token Custom text, který jsme dříve přidali) a запиšte popisnou část názvu (v tomto případě jsem zapsal „FerrariShoot“ – vše je psáno dohromady, bez mezer). Tento vlastní text se objeví mezi dvěma podtržítiky tvořícími vizuální oddělovač, a tím pádem všechno nesplyne dohromady (podívejte, všechno dává smysl). Pokud se podíváte do spodní části panelu, uvidíte v poli Sample/Příklad náhled toho, jak se importované fotky přejmenují. Jakmile si vyberete všechna nastavení v panelech Apply during Import/Použít při importu a Destination/Cíl, můžete klepnout na tlačítko Import.

Nastavení možností importu jsem vložil záměrně téměř až na konec kapitoly. Už jste si totiž na vašich fotografích vyzkoušeli několik různých možností importu, a tak již víte dost na to, abyste si uvědomili, co všechno byste chtěli udělat jinak. O tom vlastně možnosti nastavení jsou (a Lightroom jich obsahuje poměrně hodně, takže vám umožní mít vše pod kontrolou).

Úprava nastavení importu fotografií

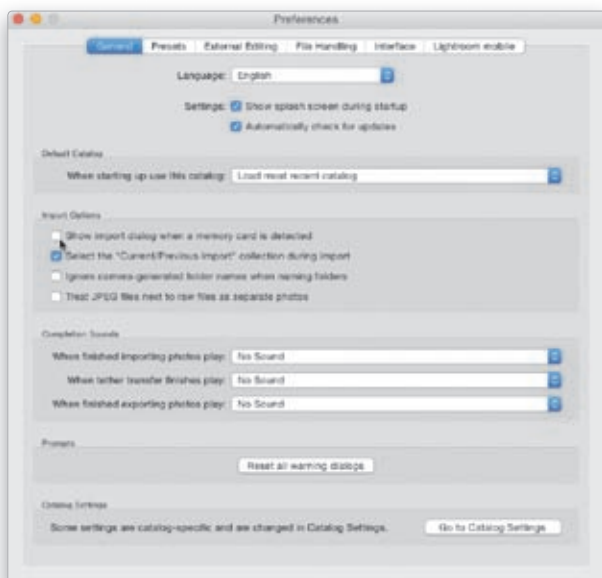
Krok 1:

Nastavení pro importování fotek se nachází na celé řadě různých míst. Prvním je dialogové okno Preferences/Předvolby. Chcete-li ho otevřít, přejděte do nabídky Edit/Úpravy na PC nebo Lightroom na Macu a zvolte příkaz **Preferences/Předvolby** (viz obrázek).

Krok 2:

Jakmile se dialogové okno objeví, klepněte nejprve na záložku General/Obecné (viz obrázek). První předvolba v prostřední části okna zvané Import Options/Nastavení importu se týká reakce Lightroomu na připojení paměťové karty z fotoaparátu do počítače. Program standardně otevírá dialogové okno Import Photos/Importovat fotografie. Pokud si nepřejete, aby ho otevíral při každém připojení fotoaparátu či vložení paměťové karty, stačí zrušit zaškrtnutí u tohoto políčka (viz obrázek). Druhou možností, která byla přidána v minulé verzi Lightroomu, je možnost nastavit zobrazování okna importu. V minulých verzích se při stisknutí zkratky pro import automaticky pozastavila veškerá další činnost, zobrazil se modul Library a spustilo se dialogové okno Import. Nyní si můžete vybrat, že zůstanete v dané kolekci či složce a vybrané fotografie se naimportují „na pozadí“. Stačí zrušit zaškrtnutí políčka Select the „Current/Previous Import“ Collection During Import.

Pokračování

Krok 3:

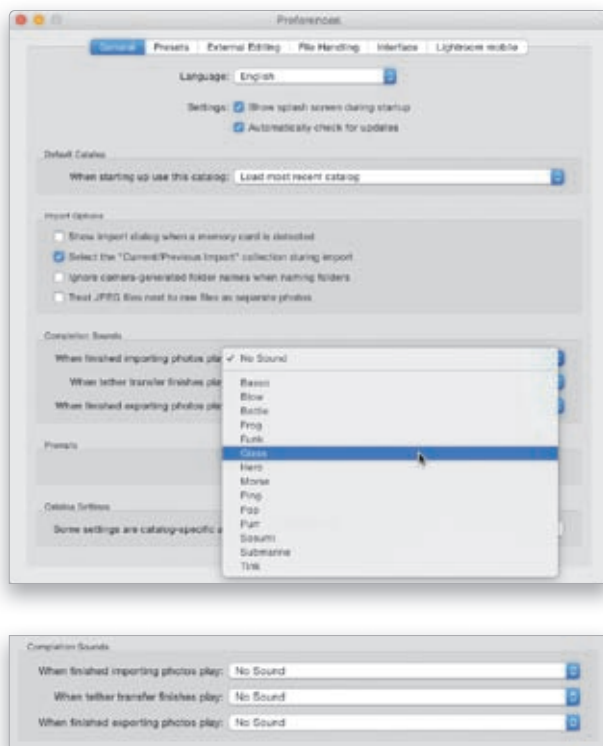
Na záložce General/Obecné se nachází ještě další dvě nastavení importu, o kterých bych se rád zmínil. V části Completion Sounds/Zvuky při dokončení úlohy si nastavíte nejen to, zda má Lightroom při dokončení importu fotek přehrát určitý zvuk, ale i jeho typ (z rozvíracího seznamu systémových zvukových varování, která máte v počítači – viz obrázek).

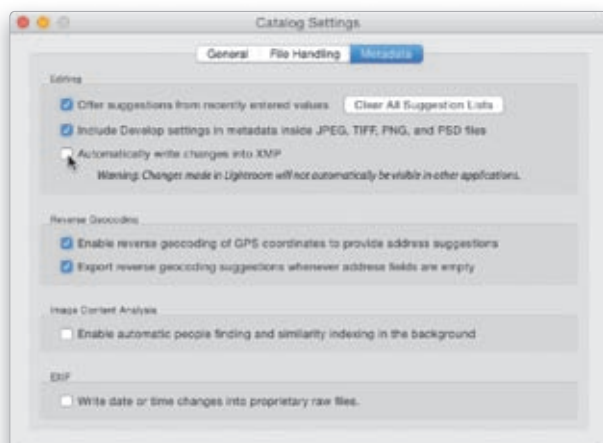
Krok 4:

Přímo pod nabídkou pro výběr zvuku se nachází další rozvírací seznam pro výběr zvuku při dokončení přesunu při propojeném focení a dokončení exportu. Víím, není to předvolba importu, ale když už jsme tady, tak jsem si řekl ... O dalších předvolbách budeme v této knize hovořit o něco později, ale protože se jedná o kapitolu o importu, myslel jsem, že by bylo vhodné se o tom zmínit zde.

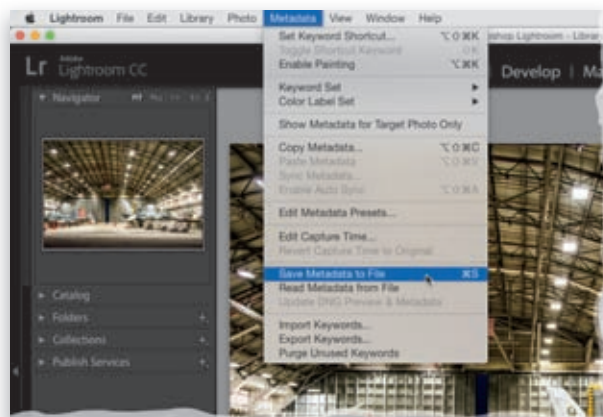
Krok 5:

Nyní klepněte na tlačítko Go to Catalog Settings/Přejít do nastavení katalogu umístěné ve spodní části záložky General/Obecné (nalézá se rovněž v nabídce v nabídce Edit na PC [a Lightroom na Macu]). V dialogovém okně Catalog Settings/Nastavení katalogu klepněte na záložku Metadata. Zde si nastavíte, zda

metadata, která jste ke svým fotkám ve formátu RAW přidali (autorská práva, klíčová slova atd.), ukládat do zcela samostatného souboru. Tím pádem byste u každé fotky měli dva soubory – jeden, který bude obsahovat samotnou fotku, a druhý samostatný (doplňkový soubor XMP) s metadaty dané fotky. Stačí zaškrtnout jen políčko **Automatically Write Changes Into XMP/Automaticky zapisovat změny do XMP**. Ale proč byste to vlastně měli dělat? Lightroom běžně sleduje v souboru své databáze všechna metadata, která přidáte – vlastně informace nevloží do té doby, dokud fotka tento program neopustí (při exportu kopie do Photoshopu či jako soubor ve formátu JPEG, TIFF nebo PSD – všechny formáty podporují metadata vložená přímo do fotky samotné). Nicméně některé programy nedokážou vložená metadata přečíst, takže je třeba je umístit do samostatného, doplňkového souboru XMP.

Krok 6:

Přestože jsem vám nyní ukázal a vysvětlil fungování zaškrťovacího políčka **Automatically Write Changes Into XMP**, nedoporučuji vám ho zaškrťávat, protože zapisování všech těchto doplňkových XMP dat vyžaduje čas, a tím pádem dochází ke zpomalení Lightroomu. Chcete-li kamarádovi či klientovi poslat nějaký soubor a metadata zapsat do doplňkového souboru XMP, přejděte nejprve do modulu **Library** a klepnutím vyberte obrázek. Poté stiskněte zkratku **Ctrl+S** (na Macu: Command+S), což je klávesová zkratka pro příkaz **Save Metadata To File/Uložit metadata do souboru** (nachází se v nabídce Metadata). Díky tomu se jakákoliv existující metadata zapíše do samostatného souboru XMP (budete ale muset poslat fotografii i doplňkový soubor XMP zároveň).

Výhody formátu souboru Adobe DNG

V této kapitole jsem se už jednou zmínil, že můžete fotky během importu konvertovat do formátu DNG (Digitální negativ). DNG vytvořila společnost Adobe z jednoho prostého důvodu. V současné době totiž každý výrobce digitálních fotoaparátů vlastní patentovaný formát RAW a Adobe se znepokojuje tím, že jednoho dne jeden či více výrobců zruší starší formát a nahradí ho něčím novým. DNG proto není proprietární – společnost Adobe ho vytvořila jako otevřený formát a do dané specifikace může zapisovat každý. Přestože bylo hlavním cílem zajistit otevření negativů i v budoucnu, má DNG i další výhody.

Nastavení předvoleb DNG:

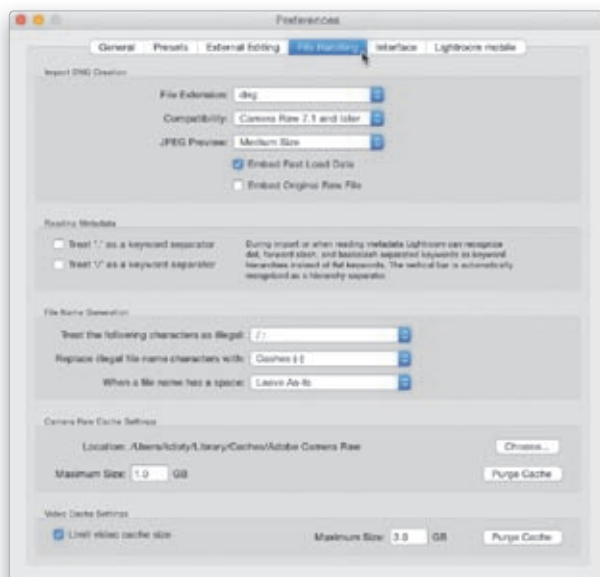
Stiskněte klávesovou zkratku **Ctrl+,** (čárka; na Macu: **Command+,**). Před vámi se otevře dialogové okno Preferences/ Předvolby Lightroomu, ve kterém klepněte na záložku File Handling/Zpracování souborů (viz obrázek). V části Import DNG Creation/Importovat vytvořené DNG vidíte nastavení, která používám pro konverzi DNG. Přestože je možné vložit originální patentovaný soubor RAW, nedělám to (zvětšuje velikost souboru a ruší výhodu #1 uvedenou níže). Z nabídky ve středu horní části okna Import /Importovat pak vyberte možnost Copy Photos as DNG/Kopírovat fotografie jako DNG (viz spodní obrázek).

Výhoda # 1: Soubory DNG jsou menší

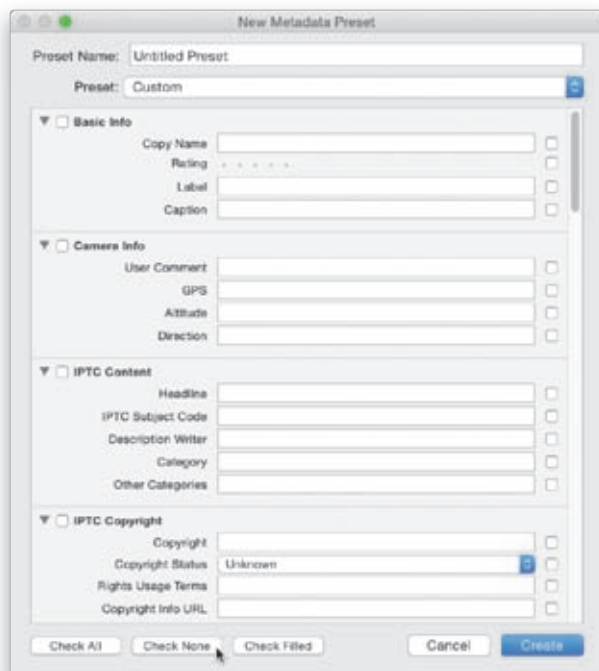
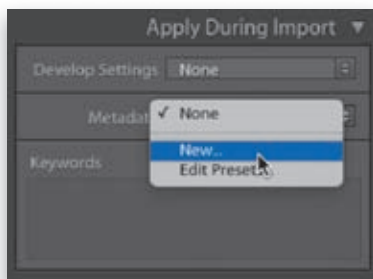
Soubory RAW jsou obvykle poměrně velké, celkem rychle tak zaplní místo na pevném disku. Když však soubor konvertujete do formátu DNG, je obecně o 20 % menší.

Výhoda # 2: DNG nevyžaduje doplňkové soubory

Při úpravě souboru RAW se metadata ukládají do samostatného doplňkového souboru XMP. Pokud byste tedy chtěli někomu poskytnout svůj soubor RAW spolu s metadaty a změnami, které jste v Lightroomu aplikovali, museli byste poslat dva soubory: (1) samotný soubor RAW a (2) doplňkový soubor XMP obsahující metadata a informace o úpravách. U formátu DNG se všechny tyto informace (pokud při práci s ním stisknete klávesovou zkratku **Ctrl+S** [Na Macu: **Command+S**]) vloží přímo do samotného souboru DNG, takže potřebujete jen jeden soubor. Jenom nesmíte před tím, než ho někomu pošlete, zapomenout na onu klávesovou zkratku pro uložení metadat.

Na začátku této kapitoly jsem podotknul, že si určitě budete chtít vytvořit vlastní metadatovou předlohu, díky níž se následně snadno a zcela automaticky přímo do fotografií importovaných do Lightroomu vloží informace o autorských právech, kontaktní informace apod. A zde je tedy slíbený postup. Mějte na paměti, že si můžete vytvořit více předloh. Pokud si vytvoříte předlohu se všemi kontaktními informacemi (včetně telefonního čísla), můžete si vytvořit i předlohu jen se základními informacemi či jen pro export snímků, které pošlete například do fotobanky nebo jinam.

Tvorba vlastních předloh pro metadata (a copyright)

Krok 1:

Metadatovou předlohu je možné si vytvořit přímo uvnitř okna Import /Importovat. Otevřete si ho tedy stisknutím klávesové zkratky **Ctrl+Shift+I** (na Macu: Command-Shift-I). Jakmile se okno objeví, rozbalte nabídku Metadata v panelu Apply During Import/Použít při importu a vyberte možnost **New**/Nová (viz obrázek).

Krok 2:

Nyní se před vámi objeví prázdné dialogové okno New Metadata Preset/Nové přednastavení metadat. Nejdříve klepněte na tlačítko Check None/Nezaškrtnout nic umístěné ve spodní části dialogového okna – viz obrázek. (Když se na tato metadata v Lightroomu podíváte, neuvidíte žádná prázdná pole, ale pouze pole s daty.)

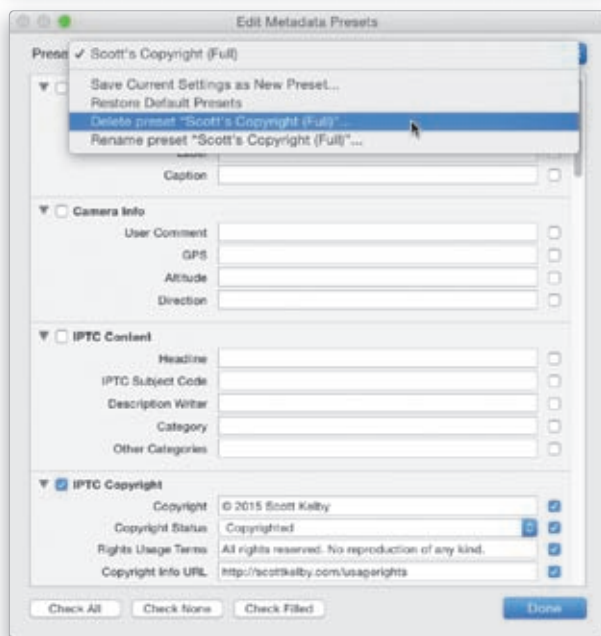
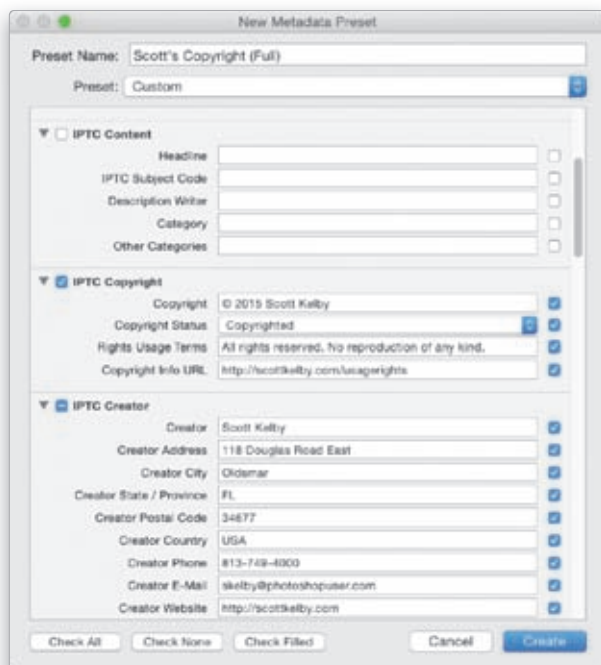
Pokračování

Krok 3:

V části IPTC Copyright запиšte informace o autorských právech (viz obrázek). Dále přejděte do části IPTC Creator/IPTC Fotograf a zadejte své kontaktní informace (koneckonců chcete přece, aby si každý návštěvník vašich webových stránek stáhnul některé vaše snímky a mohl vás kontaktovat a případně získat i oprávnění k používání vašich fotek). Možná teď máte pocit, že Copyright Info URL/Webová adresa s informacemi, kterou jste v předchozí části přidali, je dostatečnou kontaktní informací. Pokud tomu tak pravdu je, přeskočte vyplňování informací IPTC Creator (nakonec celé metadatové přednastavení slouží jen k ochraně vašich autorských práv a k poskytnutí kontaktních informací potenciálním klientům). Jakmile doplníte všechny metadatové informace, které chcete do fotek vložit, přejděte do horní části dialogového okna a přednastavení pojmenujte – v mém případě jsem zvolil „Scott's Copyright (Full)“ – a poté klepněte na tlačítko Create/Vytvořit – viz obrázek.

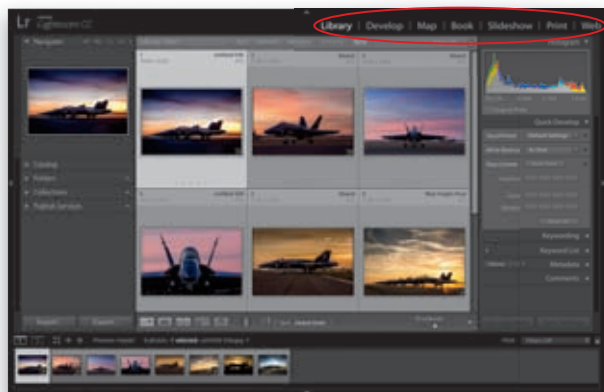
Krok 4:

Vytvořit metadatové přednastavení je velmi snadné a jeho smazání není o nic složitější. Běžte zpět do panelu Apply During Import/Použit při importu a z rozevíracího seznamu Metadata vyberte **Edit Presets**/Upravit přednastavení. To vyvolá dialogové okno Edit Metadata Presets/Upravit přednastavení metadat (které vypadá stejně jako to na tvorbu nového přednastavení). Z nabídky Preset/Přednastavení vyberte to, které chcete vymazat. Jakmile se přednastavení zobrazí, znovu klepněte na nabídku Preset a v ní tentokrát vyberte **Delete preset [název]**/Smazat přednastavení [název]. Objeví se dialogové okno, které se vás zeptá, zda jste si doopravdy jistí. Klepněte na Delete/Smazat a je hotovo.

Když jste nainportovali své fotografie, mám tu pro vás několik tipů pro práci s uživatelským prostředím Lightroomu. Věřte mi, že se o nich chcete dozvědět nyní, protože vám to v mnohém ulehčí další práci s Lightroomem i touto knihou.

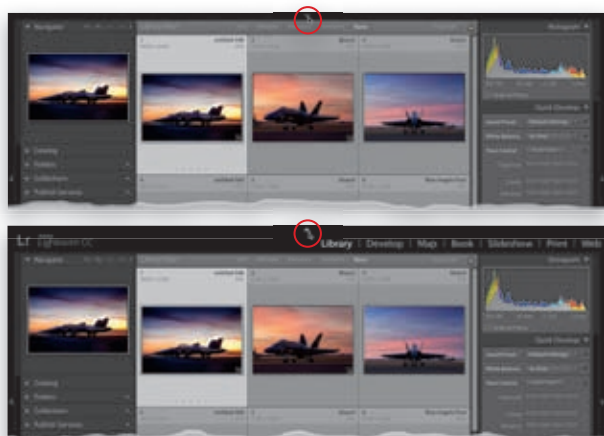
Čtyři věci, které se nyní chcete dozvědět o prostředí Lightroomu

SCOTT KELBY

Krok 1:

Lightroom disponuje sedmi různými moduly – každý je používán na jinou činnost. Když nainportujete fotografie do Lightroomu, vždy se objeví ve střední části modulu Library/Knihovna, ve kterém provádíme všechno třídění, vyhledávání, pojmenovávání apod. Modul Develop/Vyvolávání je místo, ve kterém děláte veškeré úpravy fotografií (jako změny expozice, vyvážení bílé, nastavení barev atd.), a je poměrně jasné, co dělají i ty ostatní (toho vás zatím ušetřím). Mezi moduly se přepínáte klepáním na jejich názvy umístěné v pravé části hlavního panelu nebo můžete použít klávesové zkratky: **Ctrl+Alt+1** pro Library/Knihovnu, **Ctrl+Alt+2** pro Develop/Vyvolávání a tak dále (na Macu jsou zkratky Command+Option+1, Command+Option+2 atd.).

Krok 2:

Uživatelské prostředí Lightroomu má celkem pět oblastí: hlavní nabídka neboli anglicky taskbar nahoře, vlevo a vpravo je prostor pro panely, dole se nachází Filmstrip/Filmový pás a vaše fotografie se vždycky zobrazují v centrální části, která se jmenuje Preview/Náhled. Všechny krajní oblasti můžete skrýt – například když potřebujete více místa pro náhled fotografie – klepnutím na malý šedý trojúhelník uprostřed jejich okraje. Zkuste například klepnout na trojúhelník úplně nahoře na obrazovce, který skryje hlavní nabídku. Klepněte na něj znovu a je zpět.

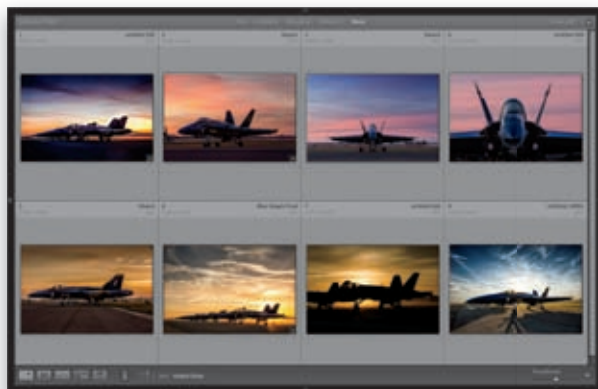
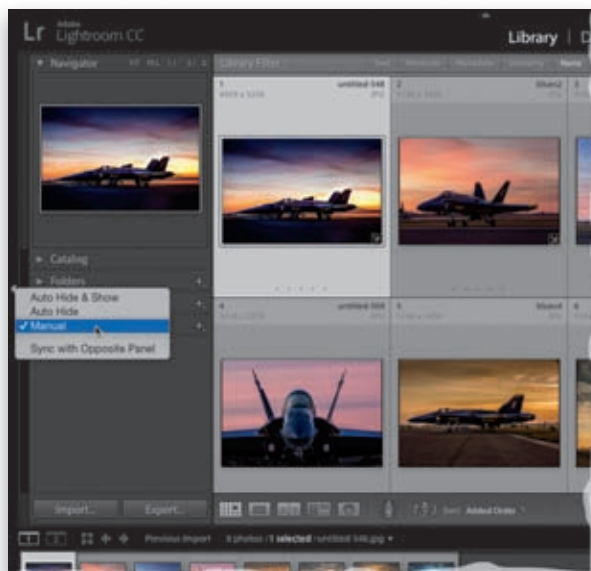
Pokračování

Krok 3:

Nejčastější stížnost, kterou od uživatelů Lightroomu slyším, je, že nesnáší funkci Auto Hide & Show/Automatically skryt a zobrazit (která je v Lightroomu standardně zapnuta). Idea za touto funkcí je skvělá: kdykoliv budete potřebovat panely, hlavní nabídku nebo filmový pás, pouze najedete kurzorem myši na místo, kde byly předtím, než se automaticky skryly, a automaticky vyskočí. Když jste hotoví, jen s kurzorem myši odjedete a zase se skryjí. To zní dobře, ne? Jenže problém je ten, že panely vyskakují pokaždé, když svým kurzorem zajedete příliš blízko k pravému, levému, dolnímu či hornímu okraji obrazovky. Opravdu je to vytáčí a někteří mě doslova prosili o to, abych jim ukázal, jak se této funkce zbavit. Vypnout ji můžete tak, že klepnete pravým tlačítkem na trojúhelník u kterékoliv z oblastí a z místní nabídky vyberete **Manual/Ručně**. Funguje to pro každou oblast zvlášť, takže to budete muset udělat čtyřikrát.

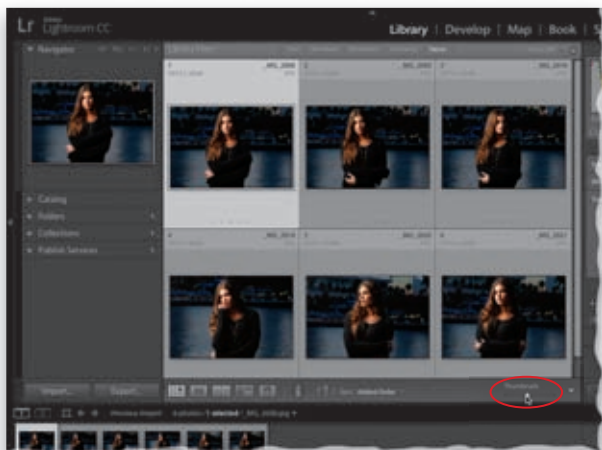
Krok 4:

Já osobně používám manuální režim, protože mám kontrolu nad tím, kdy a jak mám který panel skrytý. Pro tuto činnost můžete používat i klávesové zkratky: **F5** zobrazí či skryje hlavní nabídku, **F6** ovládá filmový pás, **F7** skrývá a zobrazuje levou oblast s panely a konečně **F8** ovládá panely napravo. Klávesou **Tab** můžete zobrazit/skrýt oblasti panelů napravo a nalevo a asi nejčastěji používanou zkratkou je **Shift+Tab**, která skrývá/zobrazuje všechny oblasti a umožňuje vám nerušeně a na co největší ploše prohlížet fotografie (viz obrázek). A nakonec malá exkurze po tom, co se kde v Lightroomu nachází: panely na levé straně slouží převážně k používání různých předloh a přednastavení a ukazují vám náhled možných výsledků. Všechno ostatní (všechny ostatní úpravy) naleznete v panelech v pravé části obrazovky. A na další stránce vás čeká ještě pár tipů pro zobrazování fotek.

Než se pustíme do třídění fotografií a oddělení těch dobrých od špatných (čemuž se budeme věnovat v další kapitole), je důležité se podívat na to, jak Lightroom importované snímky zobrazuje. To vám nakonec pomůže se skutečně zsvěceně rozhodnout, které fotky nechat (a které ne).

Zobrazení importovaných fotografií

SCOTT KELBY

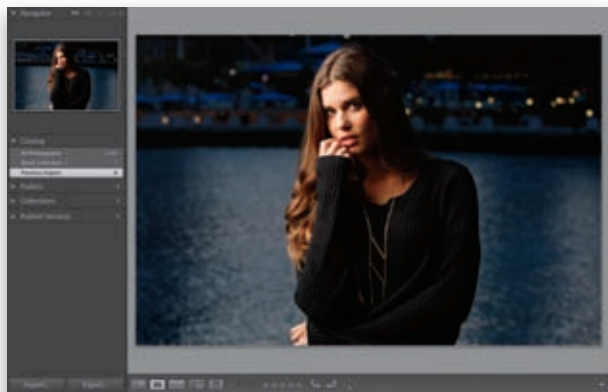
Krok 1:

Jakmile se importované fotky objeví v Lightroomu, zobrazí se jako malé miniatury ve střední oblasti Preview/Náhled (viz obrázky). Jejich velikost můžete změnit pomocí jezdcy Thumbnails/Miniatury, který se nachází vpravo na panelu nástrojů ve spodní části obrazovky (tmavě šedá vodorovná lišta přímo pod střední oblastí Preview). Přetáhnete-li ho doprava, miniatury se zvětší, přetáhnete-li ho doleva, zmenší se (na obrázku je tento jezdec zakroužkovaný).

Krok 2:

Pokud si chcete jakoukoliv miniaturu prohlédnout ve větší verzi, stačí na ni poklepat a stisknout klávesu **E** na klávesnici, či **mezerník**. Této větší velikosti se říká zobrazení Loupe/Lupa (podobně jako kdybyste se na fotku dívali skrz lupu). Ve standardním nastavení se fotografie zvětší tak, abyste ji v oblasti Preview/Náhled viděli celou. Tomu se říká zobrazení Fit in Window/Prizpůsobit oknu. Dáváte-li však přednost většímu přiblížení, můžete přejít na panel Navigator a v horní levé části klepnout na jinou možnost – například Fill/Vyplnit. Když teď na fotku poklepete, bude se zvětšovat do té doby, dokud nevyplní celou oblast Preview/Náhled. Jestliže zvolíte zobrazení 1:1 a na fotku dvakrát klepnete myší, zvětší se na 100 % skutečné velikosti. Ale řeknu vám, že je celkem nešikovné přecházet z malé miniatury k obrovskému, detailnímu zvětšení, jako je toto.

Pokračování

Krok 3:

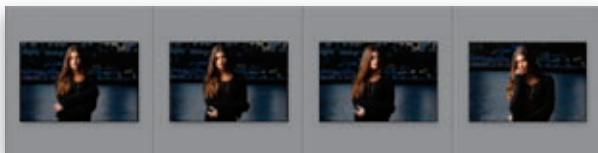
Nastavení na panelu Navigator jsem nechal na možnosti Fill/Vyplnit, takže když na fotku poklepu, mohu si ji prohlédnout celou, protože vyplní střední oblast Preview/Náhled. Chcete-li si ji ještě více přiblížit, abyste zkontrolovali například ostrost, všimněte si, že se v zobrazení Loupe kurzor změní na lupu. Pokud na fotku jednou klepnete, daná oblast se zobrazí v poměru 1:2. Pro návrat k původnímu zobrazení stačí na oblast znovu klepnout. Jestliže se budete chtít vrátit k zobrazení miniatur (zvané zobrazení Grid/Mřížka), stačí na klávesnici stisknout písmeno **G**. Toto je jedna z velmi důležitých zkratk, kterou byste si měli zapamatovat (doted' bylo třeba si pamatovat **Shift-Tab** pro skrytí všech panelů; a nyní přibude G pro návrat do zobrazení Grid). Je velmi užitečná, protože když jste v jiném modulu a stisknete písmeno G, přejdete zpět do modulu Library k zobrazení miniatur.

Krok 4:

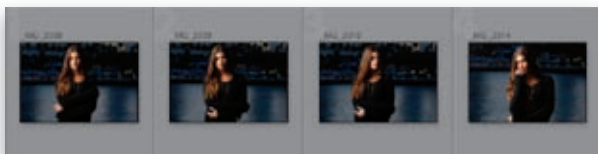
Oblast, která obklopuje miniaturu fotky, se nazývá buňka. Každá buňka zobrazuje informace o fotce: název souboru, formát, rozměr atd. V kapitole 3 se dozvíte, jak nastavit množství zobrazovaných informací. Mezitím tu pro vás mám další klávesovou zkratku, která se vám bude hodit: stisknete písmeno **J**. Vždy když ho stisknete, přepnete se mezi třemi odlišnými zobrazeními buňek. Každé zobrazuje odlišnou skupinu informací – rozšířená buňka zobrazuje spoustu informací, kompaktní jen několik a poslední zobrazení je všechny skryje (což se hodí zejména při předvádění miniatur klientům). Skrytí (či zobrazit) můžete rovněž tmavě šedý panel nástrojů nacházející se pod střední oblastí Preview/Náhled stiskem klávesy **T**. Jestliže klávesu T stisknete a podržíte, panel se skryje jen po dobu, po kterou budete klávesu držet.

Zobrazení Compact zmenšuje velikost buňky a skryje veškeré informace

Při opětovném stisku klávesy J se zobrazí nějaké informace a každá fotka dostane číslo

Výchozí zobrazení buňky se nazývá Expanded a poskytuje vám nejvíce informací

Jednou z věcí, které na Lightroomu zbožňuji nejvíce, je to, jak vám dokáže ustoupit z cesty a nechat vás se soustředit na fotku. To je důvod, proč mám rád i klávesovou zkratku Shift+Tab, která skryje všechny panely. Pokud chcete pokročit dál, můžete po skrytí panelů všechno okolo fotky ztlumit, doslova vypnout „osvětlení“, takže je vše až na vaše fotky černé. Zde je postup:

SCOTT KELBY

SCOTT KELBY

Použití Lights Dim, Lights Out a ostatních režimů zobrazení

Krok 1:

Stiskněte klávesu **L**. Přejdete do režimu Lights Dim/Ztlumit světla, kde je až na vaši fotku (fotky) ve střední oblasti Preview vše potlačené (jako kdybyste použili regulátor osvětlení). Okolo miniatur se také objeví slabé bílé ohrazení, takže to opravdu vypadá, jako by vyčnívaly. Snad neúžasnější na tomto režimu je to, že panely, hlavní nabídky i filmový pás stále fungují – pořád můžete provádět úpravy právě tak, jako by byla „světla“ zapnutá.

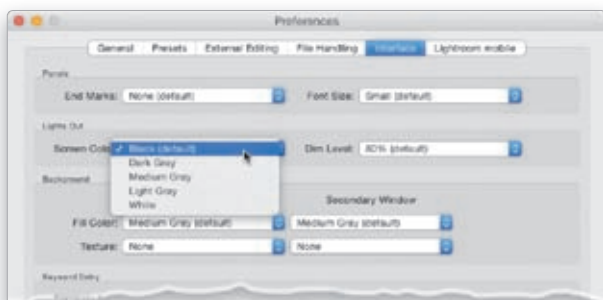
Krok 2:

Dalším režimem zobrazení je Lights Out/Vypnout světla (přepnete se do něho, když podruhé stisknete klávesu **L**). Díky němu se z vašich fotek stanou opravdové zářící hvězdy, protože vše bude zcela černé, na obrazovce nebude nic (a myslím skutečně nic) až na vaše fotky vidět (pro návrat do běžného režimu Lights On/Zapnout světla znovu stiskněte klávesu **L**). Pokud chcete obrázek navíc zobrazit co největší, tak těsně před tím, než přejdete do režimu Lights Out, stiskněte klávesovou zkratku **Shift+Tab**, která skryje všechny panely – potom už bude vaše fotografie tak velká, jak je ukázáno na obrázku. Kdybyste panely neskryli, byla by vaše fotka mnohem menší (tak jako na obrázku u kroku 1) se spoustou černého místa po stranách.

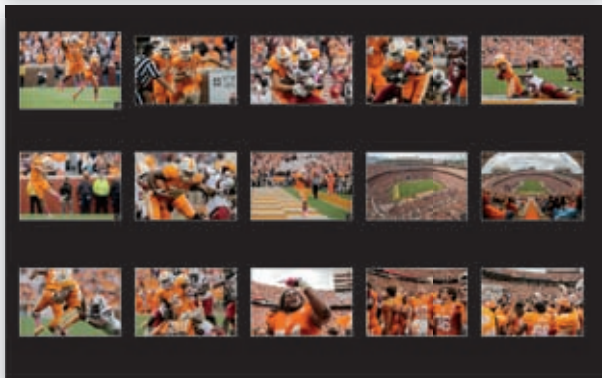
Pokračování

Tip: Nastavení režimu Lights Out

Nad režimem Lights Out/Vypnout světla programu Lightroom máte mnohem více kontroly, než si možná myslíte: stačí přejít do okna Preferences/ Předvolby Lightroomu (na PC z nabídky Edit, na Macu z nabídky Lightroom) a klepnout na záložku Interface/ Uživatelské rozhraní. Objeví se před vámi nabídka, kterými nastavíte Dim Level/Úroveň zatemnění i Screen Color/ Barvu obrazovky režimu Lights Out.

Krok 3:

Pokud si chcete miniatury fotek prohlížet bez jakéhokoliv rozptylování v okně Lightroomu, stiskněte na klávesnici dvakrát zkratku **Shift+F**. Po prvním stisknutí vyplní okno Lightroomu obrazovku a skryje se záhlaví programu (přímo nad panelem nabídek). Při druhém stisku se skryje i panel nabídek. V kombinaci s klávesovou zkratkou **Shift+Tab**, kterou skryjete panely, hlavní nabídku i filmový pás, a s klávesou **T** pro skrytí panelu nástrojů a **\ [zpětné lomítko]** pro skrytí filtrů uvidíte na jednolitě černém pozadí odshora dolů jen fotky. Tuším, co si asi myslíte: „Nevím, jestli mě tyto dvě slabé lišty v horní části rozhraní skutečně tak rozptylují.“ Zkuste si je schovat a uvidíte. Naštěstí existuje jednoduchá klávesová zkratka vedoucí přímo k tomuto „super čistému nerozptylujícímu zobrazení“, které vidíte na obrázku. Stačí jen stisknout **Ctrl+Shift+F** (na Macu: **Command+Shift+F**) a poté klávesy **** a **T**. Pro návrat do standardního zobrazení použijete stejnou zkratku. Obrázek nahoře ukazuje standardní šedé prostředí, dole potom prostředí v režimu Lights Out.

SCOTT KELBY

V předchozích verzích Lightroomu jste teoreticky mohli dosáhnout toho, co Adobe označovalo jako „režim celé obrazovky“, ale bohužel váš snímek nikdy doopravdy nevyplnil celou obrazovku. Vyplnil většinu, ale na krajích zůstaly černé pruhy. Ano, vypadalo to sice dramaticky, ale nebyl to prostě plnohodnotný režim celé obrazovky. Nyní máme ale konečně k dispozici výraznější vylepšení.

Opravdový režim celé obrazovky

Krok 1:

V minulých verzích Lightroomu jste se do režimu „skoro“ celé obrazovky navíc nemohli dostat nijak snadno. Museli jste (1) stisknout zkratku Shift+Tab pro skrytí panelů; (2) stisknout F pro režim celé obrazovky; a (3) stisknout dvakrát L pro přechod do režimu Lights Out. A jakmile jste si fotografii prohlédli, museli jste tohle všechno zase opakovat. Bylo tedy potřeba osmi kroků. Nyní ale stačí stisknout klávesu **F** a máte to, co jste chtěli.

Krok 2:

Když se podíváte na fotografii na obrázku, uvidíte, že je roztažená přes celou obrazovku, kromě dvou velmi tenkých proužků vlevo a vpravo. Pokud byste chtěli vyplnit opravdu celou obrazovku, musíte si fotografii přiblížit stiskem klávesové zkratky Ctrl++ (znaménko plus; na Macu: Command++). Zpět do normálního zobrazení se přepnete opětovným stiskem klávesy F nebo klávesou Esc. Pokud si fotografii mírně přiblížíte, aby opravdu vyplnila celou obrazovku, Lightroom si to bude pamatovat (dokud program nerestartujete) a bude otevírat další fotografie v tomto zobrazení. Osobně bych si přál, aby bylo možné tohle nastavení udělat výchozím, protože ho stejně používám pokaždé.

Použití pohyblivých vodítek a mřížek

Krok 1:

Vodítka zobrazíte tak, že v nabídce View/Zobrazit >> Loupe Overlay/Překryv lupy zvolíte příkaz **Guides**/Vodítka. Přesunete je tak, že stisknete klávesu Ctrl (na Macu: Command), najedete nad jedno z vodítek a kurzor se změní na dvoustrannou šipku. Poté už stačí na vodítko klepnout a tažením ho přesunout kamkoliv po fotografii. Obě vodítka najednou přesunete stejným způsobem, jen musíte klepnout na černé kolečko v jejich průsečíku. Vodítka vypnete stisknutím klávesové zkratky **Ctrl+Alt+O** (na Macu: Command+Option+O).

Krok 2:

Můžete také přidat mřížku, která funguje prakticky stejně. Ve stejné nabídce jako v předchozím kroku stačí zvolit příkaz **Grid**/Mřížka. Tuto mřížku můžete použít k čemukoliv, ale nejčastěji se využívá pro zarovnání fotografie. Po stisknutí klávesy Ctrl (na Macu: Command) se v záhlaví fotografie zobrazí nabídka s nastavením. Klepnutím na slovo Opacity/Krytí a tažením můžete nastavit průhlednost mřížky (zde jsem zvolil 100 %, aby byly čáry dobře vidět). A klepnutím na slovo Size/Velikost a tažením můžete měnit velikost buněk mřížky. Mřížku skryjete stejným způsobem jako vodítka – stisknutím klávesové zkratky **Ctrl+Alt+O** (na Macu: Command+Option+O). *Poznámka:* Můžete mít najednou zobrazeno více překryvů, takže je možné mít na fotografii jak vodítka, tak mřížku.

Adobe již v minulé verzi Lightroom 5 přidalo možnost zobrazit pohyblivá netisknutelná vodítka (podobná jako ve Photoshopu, ale o něco lepší). Stejně tak můžete zobrazit netisknutelnou mřížku, která se hodí při kontrole linií a narovnávání fotografií. Ale není to jenom obyčejná statická mřížka.

SCOTT KELBY

Užitečné tipy >>

▼ „Táhni a pusť“ přímo do Lightroomu (Je chytřejší, než si myslíte)

Máte-li fotky, které chcete do Lightroomu importovat, po ruce na pracovní ploše či v nějaké složce,

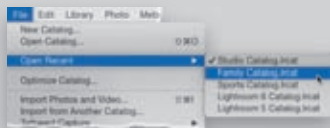
můžete fotku (či celý adresář) přetáhnout přímo na ikonu Lightroomu (či na ikonu v Docku, pokud používáte Mac). Lightroom se okamžitě spustí (pokud už neběží) a před vámi se automaticky zobrazí okno Import /Importovat s předvybraným adresářem, který jste přetáhli do Lightroomu. A je ještě chytřejší: pokud máte na ploše 20 fotografií a přetáhli jste jich jen 5, Lightroom je pozná a označí je zaškrtnutím políčka pro import. Tím pádem ignoruje všechny ostatní v daném umístění a importuje jen ty, které chcete.

▼ Změna velikosti miniatur v zobrazení Grid/Mřížka

Nemusíte si kvůli změně velikosti miniatur v zobrazení Grid/Mřížka nechávat viditelnou celou spodní lištu oblasti Preview/Náhled. Stačí stisknout klávesu + (plus) pro zvětšení miniatur nebo - (minus) pro jejich zmenšení. Super je, že to funguje i v okně Import.

▼ Chcete-li Lightroom zrychlit, použijte samostatné katalogy

Já osobně používám pro všechny své fotky v notebooku pouze jediný katalog a pouze tři pro celou kolekci ve studiu. Ovšem někteří mají kamarádi, kteří na plný úvazek fotí svatby, používají odlišnou strategii. Když mi ji jeden z nich poprvé líčil, byl jsem z toho úplně vedle. Po chvíli zamýšlení mi to však začalo dávat dokonalý smysl (možná je jeho systém přesně to, co potřebujete). A o co tedy jde? Pro každou svatbu si v Lightroomu

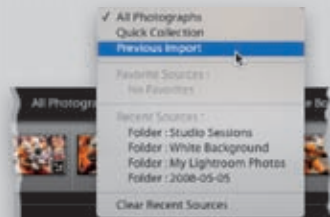
vytvoří samostatný katalog (v nabídce File/Soubor zvolí příkaz New Catalog/Nový katalog). Vždy pořídí více než tisíc snímků a často s ním fotí i další fotografové. Lightroom tak opravdu výská, protože každý katalog obsahuje jen tisíc nebo malinko víc fotek (mnoho lidí má přitom v jednom katalogu 30, nebo dokonce 40 tisíc snímků, což Lightroom trochu zpomaluje). Pokud tedy fotíte ve velkých objemech, stojí to za zvážení.

▼ Proč byste měli počkat s přejmenováním souborů

Soubory je možné přejmenovat již během importu do Lightroomu, což jste ostatně v této kapitole viděli. (Já si myslím, že byste svým souborům měli přiřadit popisné názvy.) Ale možná byste měli počkat, dokud si fotky neroztřídíte (a nevymažete nezaostřené snímky či snímky, u kterých se neodpálil blesk apod.), protože Lightroom soubory automaticky čísluje. Pokud tedy některý ze souborů odstraníte, číselná řada se poruší (budou v ní chybět jednotlivá čísla). Mně to sice nevadí, ale setkal jsem se i s lidmi, kteří z toho šílí (sami víte, do které skupiny patříte), takže se nad tím zamyslete.

▼ Zpět k posledním importovaným snímkům

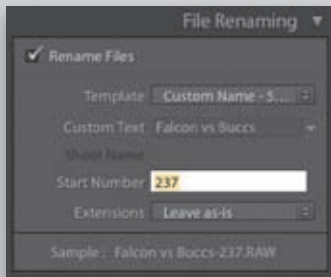
Lightroom sleduje poslední sadu snímků, které jste importovali, tak-

že se k nim kdykoliv můžete vrátit. Stačí přejít na panel Catalog/Katalog (na levé straně oblasti panelů modulu Library/Knihovna) a klepnout na Previous Import/Předchozí import. Já si však myslím, že rychlejší (a mnohem pohodlnější) je klepnout na aktuální název souboru na levé straně filmového pásu a tlačítko podržet. Jakmile se objeví nabídka, zvolte příkaz Previous Import.

▼ Více paměťových karet z jednoho focení

Pokud v rámci jednoho fotografického projektu zaplníte více než jednu paměťovou kartu, bude se vám hodit volba **Custom name – Sequence/Vlastní název – sekvence** z panelu File Renaming/Přejmenování souborů. Ta do panelu přidá pole Start Number/Počáteční číslo, do kterého můžete

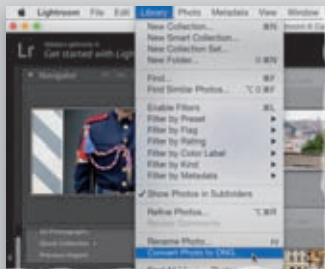
napsat číslo, kterým chcete začít, když importujete z nové karty (je to lepší než předloha Custom Name, která vždy začíná číslem 1). Například pokud jste z první karty nainportovali 236 fotografií, budete pravděpodobně chtít, aby vaše druhá karta začínala číslem 237, abyste dodrželi správné číslování. Další karta bude začínat třeba číslem 481. (Mimochodem já ty fotky samozřejmě nepočítám, jen se vždy podívám na název posledního importovaného souboru a přičtu jedničku.)

▼ Konverze fotografií do DNG

Pokud jste během importu nevybrali možnost Copy as DNG/Kopírovat

Užitečné tipy >>

jako DNG a chcete tento formát pro své fotografie přesto použít, můžete je kdykoliv převést. Stačí na fotografii importovanou do Lightroomu klepnout a poté zvolit příkaz Library/Knihovna >> **Convert Photo to DNG**/Převést fotografii do DNG. (Přestože technicky můžete do formátu DNG převést i obrázky ve formátu JPEG nebo TIFF, nemá to smysl, protože pro něj formát DNG nenabízí žádné výhody.) S převedeným obrázkem poté

pracujete v Lightroomu a originální RAW je zachován. Lightroom ale umožňuje původní RAW smazat, což dělám i já, protože DNG je schopné všechny informace RAWu obsáhnout.

▼ Problémy s místem na pevném disku? Převáděje fotky do formátu DNG

Pracujete-li na notebooku a rádi byste při importování souborů RAW ušetřili 15 až 20 % (ve většině případech) místa na pevném disku, zvolte v horní liště okna Import možnost Copy as DNG/Kopírovat jako DNG.

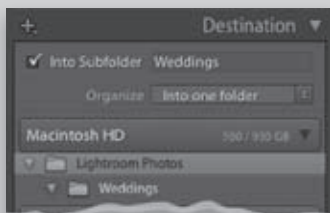
▼ Pořádek v adresářích

Řazení fotografií do složek můžete v průběhu importu nastavit v panelu Destination/Cíl v okně Import. Pokud

nezaškrtnete políčko Into Subfolder/Do podadresáře a z nabídky Organize/Uspořádat vyberete Into One Folder/

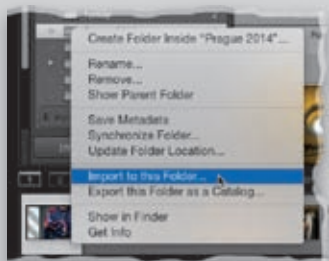
Do jednoho adresáře, nahází Lightroom všechny vaše fotografie bez ladu a skladu do vašeho adresáře Lightroom Fotky (nebo jiného zvoleného). Takže pokaždé, když importujete fotografie

do jednoho adresáře, doporučuji mít zaškrtnuté políčko Do podadresáře, které každému balíku importovaných fotografií vytvoří vlastní složku. Jinak se vám to velmi brzy vymkne kontrole.

▼ Ušetřete si čas importováním do existujících složek

Pokud chcete importovat fotografii do adresáře, který jste již vytvořili, stačí na ni v panelu Folders/Adresáře na levé straně modulu Library/Knihovna klepnout pravým tlačítkem myši a z místní nabídky vybrat příkaz **Import to this Folder**/Importovat do tohoto adresáře. Otevře se okno Import s předdefinovanou cílovou složkou.

▼ Jak vybrat vykreslování náhledů

Schválně jsem si vyzkoušel, jak dlouho bude Lightroomu trvat import 14 identických RAW souborů s různým nastavením vykreslování náhledů:

Embedded and Sidecar/Vložený a přidružený: 19 vteřin

Minimal/Minimální: 21 vteřin
Standard/Standardní: 1:15 minut
1:1: 2:14 minut

Můžete vidět, že náhledy 1:1 trvají až sedmkrát déle než nejrychlejší možnost. To se nemusí zdát jako tragédie při importu 14 fotografií, ale co takhle při 140 nebo 350 fotografiích? Au! Takže vyzbrojení touto informací se můžete směle rozhodnout, jakým způsobem chcete, aby Lightroom vykresloval náhledy fotografií. Pokud jste člověk, který chce u všech fotografií ihned zkoumat úplné detaily, pak by se vám mohlo nastavení 1:1 vyplatit. Pokud jste ale jako já a radši mezi nimi rychle hledáte ty, které jsou hodné ponechání (a že jich většinou není mnoho), a občas přiblížíte na detail, má smysl používat možnost Vložený a přidružený. Pokud fotografie prohlídíte v režimu celé obrazovky a na detaily se moc nedíváte, můžete vybrat možnost Standardní. No a pokud máte rádi náhledy podobné fotografiím v plném rozlišení, zvolte možnost Minimální, přestože při každém přiblížení budete chvíli čekat.

▼ Můžete importovat a upravovat PSD a další!

V předchozích verzích Lightroomu jste mohli pracovat pouze se soubory RAW, JPEG a TIFF. Od verze 3 ale Lightroom umí upravovat také nativní formát Adobe Photoshopu PSD a obrázky v barevných módech CMYK a odstínů šedi.

▼ Použití Smart Previews při ztrátě původního souboru

Menší verze vaší fotografie při zapnutí volby Smart Previews je vlastně docela velká (2540 ob na delší straně), takže pokud byste někdy ztratili původní fotografii (občas se to stane), můžete tento náhled exportovat jako DNG a budete mít aspoň něco (i když ne v plném rozlišení).

▼ Vysunutí paměťové karty

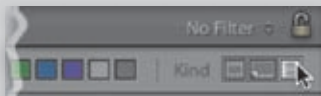
Pokud nechcete z paměťové karty importovat žádné fotografie a chcete

Užitečné tipy >>

ji vysunout (ukončit spojení s počítačem), stačí na ni v panelu Source/Zdroj v okně Import klepnout pravicím tlačítkem a z místní nabídky vybrat **Eject/Vysunout**. Pokud do počítače vložíte další kartu, vyberete ji klepnutím na tlačítko From/Z v levém horním rohu okna Import.

▼ Jak zobrazit pouze videoklipy

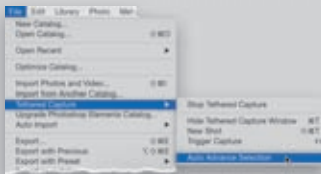
Nejdříve vyberte možnost **All Photographs/Všechny fotografie** z nabídky Path/Cesta v levém horní části oblasti Filmstrip/Filmový pás. Poté v modulu Library/Knihovna přejděte do Library Filter/Filtr knihovny v horní části okna (pokud tuto nabídku nevidíte, stisknete klávesu \ [zpětné lomítko]) a klepněte na Attribute/Atribut. Úplně napravo (v oblasti Kind/Druh) klepněte na **tlačítko Videos/Videa** (ikona ve tvaru filmového pásu, třetí zleva).

Nyní nebude Lightroom zobrazovat nic jiného než vaše videa, což je užitečné například tehdy, když si z nich chcete udělat oddělenou kolekci.

▼ Posouvat, či neposouvat

Když fotíte v propojeném módu, nechám si zobrazit každou fotografii, kterou pořídím, v plné velikosti. Pokud byste ale chtěli, můžete si nastavit, které snímky se budou zobrazovat a na jak dlouho (v mém případě zůstává i fotografie, která se mi líbí, na obrazovce jen do té doby, než znovu stisknu spoušť). V nabídce File/Soubor můžete vypnout položku **Auto Advance Selection/Automaticky posouvat výběr**. Pokud tak učiníte,

budete se mezi fotografiemi posouvat pouze pomocí kurzorových šipek, místo toho, abyste viděli pokaždé snímek, který jste zrovna vyfotili.

▼ Skrytí složek, které nepotřebujete

Pokud importujete fotografie, které jsou již ve vašem počítači, může se stát, že se vám seznam složek v panelu Source/Zdroj pěkně natáhne. Všechny ty nepotřebné adresáře mohou být pěkně rušivé, ale Lightroom již umožňuje skrytí všech složek, které nepotřebujete. Stačí poklepat na adresář, ze kterého budete importovat, a všechny ostatní zmizí. Jednou to vyzkoušíte a pak už to nebude chtít nikdy dělat jinak.

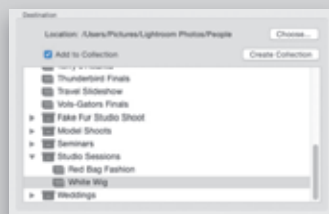

▼ Když se váš Nikon nepropojí

Pokud by váš fotoaparát Nikon měl zvládat propojené focení v Lightroomu (nejstarší modely s touto funkcí jsou: D90, D5000, D7000, D300, D300s, D700, D3, D3X a D3s), ale ono stále nechce fungovat, je možné, že váš fotoaparát není nastavený pro propojené focení přes kabel USB. Podívejte se do nastavení fotoaparátu a v části USB změňte nastavení na MTP/PTP. (Poznámka: Novější fotoaparáty jako Nikon D7100 nebo D40 mají tento režim nastavený jako výchozí.)

▼ Propojené focení do kolekce

Jak jste si mohli všimnout dříve v této kapitole, Lightroom nyní umožňuje import fotografií přímo do určité kolekce. No a pro ty, kteří používají propojené focení, tato možnost při-

byla také. Můžete tedy fotit přímo do dané kolekce. Můžete to nastavit v sekci Destination okna propojeného focení zaškrtnutím políčka **Add to Collection/Přidat do kolekce**. Ze seznamu vyberte požadovanou kolekci a od této chvíle se všechny snímky, které vyfotíte, objeví i v této kolekci. Případně můžete použít tlačítko **Create Collection/Vytvořit kolekci** a vytvořit pro propojení focení vlastní kolekci.

▼ Nízký stav baterie u propojeného focení

Abyste si mohli být jistí, že neztratíte žádné fotografie kvůli tomu, že se vám vybijí baterie ve fotoaparátu zrovna ve chvíli, kdy dochází k přenosu do Lightroomu, ukazuje nyní Lightroom upozornění na nízký stav baterie fotoaparátu. Můžete tak zareagovat dříve, než na stane nějaký problém, a baterii včas vyměnit.

▼ Knihovna Elements

Jestliže přecházíte na Lightroom z verze Elements 5 nebo novější, můžete si do něj importovat katalog Elements. Stačí přejít do nabídky Lightroomu File/Soubor, zvolit příkaz **Upgrade Photoshop Elements Catalog/Aktualizovat katalog Photoshop Elements** a z podnabídky si daný katalog vybrat. Možná bude třeba katalog Elements pro Lightroom aktualizovat. Budete-li k tomu vyzváni, klepněte na tlačítko **Upgrade/Aktualizovat**. Lightroom se zavře a poté znovu otevře s importovaným katalogem Elements.

KAPITOLA 2

KNIHOVNA

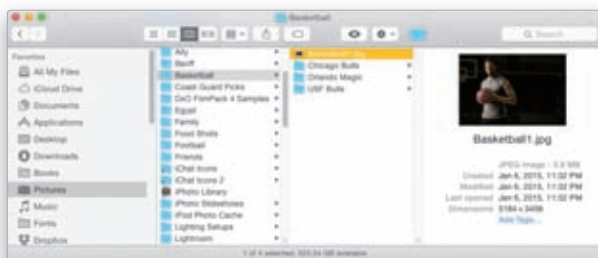
jak si fotky uspořádat

Ve všech svých knihách jsem držel takovou tradici: všechny kapitoly nesou název nějaké skladby, televizního pořadu či filmu. Například v jedné z mých knih o Photoshopu je kapitola o ostření, kterou jsem nazval „Sharp Dressed Man“ (ostření je v angličtině sharpening), což je pocta hitu téhož jména texaské rockové kapely ZZ Top. Pod titulek pak většinou dávám podtitul, který vysvětluje, o čem ta kapitola vlastně je, protože to někdy nemusí být úplně zřejmé. Například v další knize jsem měl kapitolu „Super Size Me“ (podle stejnojmenného filmu) o tom, jak měnit velikost obrázků. Přestal jsem s tím již u vydání pro minulou verzi a teď už se kapitoly jmenují prostě nudně jako všude jinde. Nyní, když píšu knihu pro Lightroom 6, trochu mě to mrzí (přestože je to takhle asi mnohem jednodušší). Myslím jsem si, že takhle kniha je pro fotografy, kte-

ří jsou kreativní, a tak když pojmenuji všechny kapitoly po věcech, které jsou také plné kreativity (jako filmy, písničky apod.), budou to prostě zbožňovat. Co čert nechtěl, podíval jsem se do iTunes a zjistil jsem, že doopravdy existuje písnička, která se jmenuje „Library“ (knihovna). Objevila se na albu Has a Good Home skupiny Final Fantasy. Tak jsem si ji poslechl a musím říct – bylo to něco naprosto odzbrojujícího. Ale v tom špatném slova smyslu. Nic tak špatného jsem už pořádně dlouhou dobu neslyšel. No a přesto mělo tohle album 12 pětihvězdičkových hodnocení – tihle lidi musí být buď naprostí blázni, anebo staví svoji náklonnost k této kapele na oblibě jiné jejich skladby, pojmenované „He Poos Clouds“ (On kadí mraky). Tyjo, jak moc bych si přál použít tohle jméno pro některou z kapitol. Můj osmnáctiletý syn by se tomu hihňal doteď.

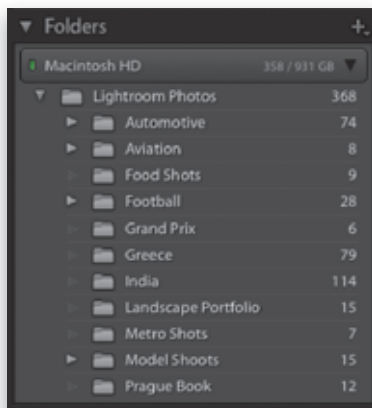
Když importujete fotografie, vybíráte si adresář na pevném disku, do kterého se přesunou. A tohle je opravdu jediný okamžik, kdy na tyto adresáře sahám. Považuji je totiž za místo, kde skladuji své digitální negativy. A – stejně jako u negativů klasických – je dávám někam, kde jsou v bezpečí, a už na ně nesahám. Stejně tak pracuji v Lightroomu. Radši prakticky nepoužívám panel Folders/ Adresáře (používám bezpečnější řešení – kolekce, o kterých si povíme v této kapitole). Takže zde jen krátce předvedu, co panel Folders umí a kdy je možné jej využít.

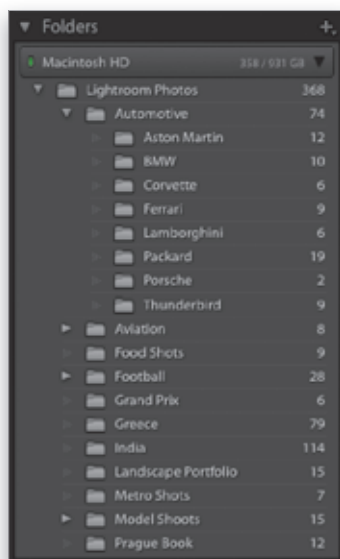
Pokud ukončíte Lightroom a najdete na svém počítači složku Pictures/Obrázky nebo složku Fotky Lightroom, můžete vidět všechny adresáře, ve kterých máte uchované své fotografie. Můžete samozřejmě přesouvat adresáře (viz obrázek), přidávat fotografie, přesouvat je nebo mazat. Nemusíte to ale dělat ručně, stejně tak můžete všechny akce provádět v panelu Folders/Adresáře v Lightroomu. Když si jej otevřete, uvidíte tam stejnou adresářovou strukturu.

SCOTT KEIRY

V modulu Library najdete panel Folders (viz obrázek) v levé části obrazovky. Co zde vidíte, jsou všechny adresáře, do kterých jste kdy importovali fotografie prostřednictvím Lightroomu (tyto adresáře se fyzicky nenachází přímo v Lightroomu, ten je pouze spravuje).

Krok 3:

Nalevo od jmen všech adresářů se nachází malé tlačítko ve tvaru trojúhelníku. Pokud je trojúhelník plně šedý, znamená to, že adresář obsahuje další podadresáře. Klepnutím na toto tlačítko je zobrazíte. Pokud není trojúhelník plně šedý, znamená to, že žádné podadresáře neobsahuje. (Poznámka: Tyto malé trojúhelníky se doopravdy nazývají „popisné trojúhelníky“, ale jediní lidé, kteří toto označení používají, jsou ... no, řekněme, že jsou ti, kteří si nedokážou najít holku.)

SCOTT KELBY

Krok 4:

Když klepnete na adresář, Lightroom vám zobrazí fotografie, které z něj byly importovány do katalogu. Pokud přetáhnete některou z miniatur nad jiný adresář (což vidíte na obrázku dole), Lightroom ji na disku fyzicky přesune do zvoleného adresáře, stejně jako byste je přesouvali v Průzkumníkovi nebo ve Finderu. Vzhledem k tomu, že přesouváte reálný soubor, vyskočí na vás varovná hláška „Hej, přesouváš reálný soubor“ (na obrázku dole). Zní docela strašidelně, obzvlášť ta část „This cannot be undone“ (Toto nelze vzít zpět), což ale znamená pouze to, že akci nelze vrátit stiskem klávesové zkratky **Ctrl+Z** (na Macu: Command+Z) pro odvolání posledního kroku. Ale neznamená to, že nemůžete jednoduše klepnout na adresář, do kterého jste fotografii přesunuli (v tomto případě „Prague Book“), a přetáhnout její miniaturu zpět do původního umístění (do složky „Metro Shots“). Takže toto varovné hlášení sice štěká, ale nekouše.

Pokračování

Krok 5:

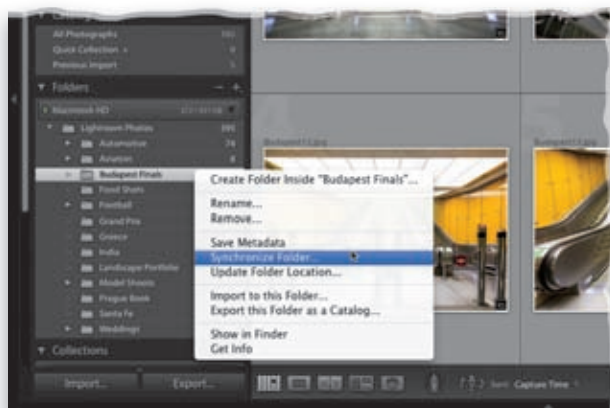
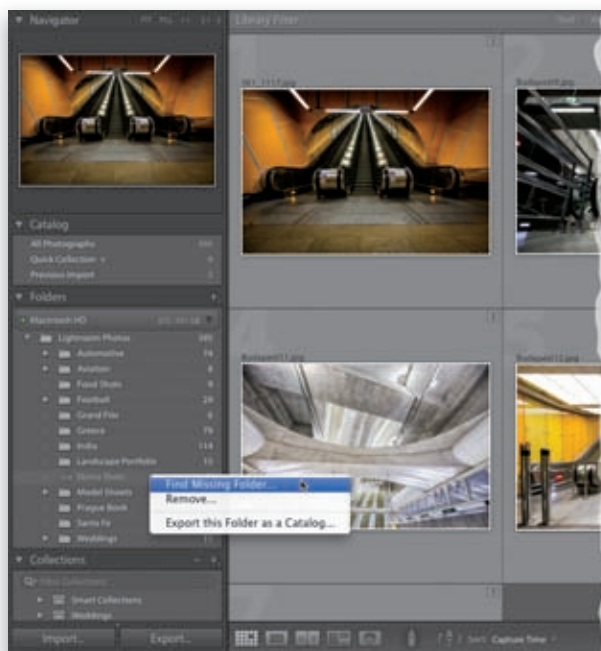
Když je v panelu Folders nějaký adresář zašedlý a je u něj otazník, znamená to, že Lightroom nemůže tento adresář s fotkami najít (může to znamenat dvě věci: buď jste adresář přesunuli na jiné místo mimo Lightroom, nebo se jedná o adresář na vašem externím pevném disku, který v současnosti není připojený). Pokud jde o případ externího disku, stačí ho pouze připojit a je hotovo. Pokud jde o starý známý problém „někam jsem to přesunul“, stačí klepnout na dotyčný adresář pravým tlačítkem myši a z místní nabídky vybrat příkaz **Find Missing Folder**/Najít chybějící adresář. To vyvolá klasickou nabídku Otevřít, ve které vyberete umístění, kam jste adresář přesunuli. Když adresář vyberete a klepnete na Choose/Vybrat, Lightroom obnoví vazby na všechny importované fotografie.

TIP: Přesun více adresářů najednou

V minulých verzích Lightroomu jste mohli přesouvat pouze jeden adresář, ale Lightroom 6 již umožňuje vybrat více adresářů pomocí klepnutí se stisknutou klávesou Ctrl (Command) a přesunout je najednou. Trochu času to ušetří.

Krok 6:

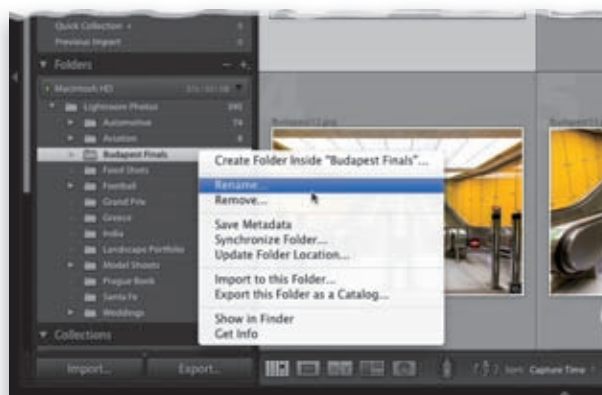
Já osobně používám panel Folders jen k jedinému účelu, a to přidávání dalších fotografií do adresářů, které jsem již importoval. Abych to ilustrovat na příkladu: Řekněme, že jsem jel s bratrem na výlet do Budapešti a svoje fotografie mám importovány v adresáři Budapest Finals. Bratr mi poté pošle svoje snímky emailem a já je přetáhnu do svého adresáře. Lightroom je neschroustá automaticky, ale ignoruje je do té doby, než v panelu Folders/Adresáře klepnu na Budapest Finals pravým tlačítkem a z místní nabídky vyberu **Synchronize Folder**/Synchronizovat adresář.

Krok 7:

To vyvolá dialogové okno Synchronize Folder. Na obrázku vidíte, že Lightroom rozeznal 6 nových fotografií a nabízí jejich import. Druhé ze zaškrtnutých políček nabízí možnost vyvolat klasické okno Import před přidáním nových fotografií do katalogu, což vám umožní přidat klíčová slova, metadata apod. (pokud tedy chcete, protože k bratrovým fotografiím nebudu přidávat informace o svých autorských právech). Pokud to nepotřebujete, stačí klepnout na tlačítko Synchronize. To je vlastně vše, k čemu tento panel používám – pro přidání fotografií k již importovaným adresářům. Jinak mám tento panel zavřený, abych měl víc místa pro panel Collections/Kolekce, o kterém se dozvíte za chvíli.

TIP: Další možnosti adresářů

Když na adresář klepnete pravým tlačítkem, objeví se vám několik dalších možností. Můžete adresář přejmenovat (Rename) nebo v něm vytvořit podadresáře (Create Folder Inside ...). Můžete ho také smazat (Remove), ale zvolení tohoto příkazu nesmaže fyzický adresář na disku, nýbrž ho jen odstraní spolu s importovanými fotkami z Lightroomu. Ve vašem adresáři Fotky Lightroom ho ale stále najdete. Jen abyste věděli.

Třídění importovaných fotek pomocí kolekci

Krok 1:

Naším cílem je nalézt nejlepší fotky z focení (a Lightroom je přitom zcela neocenitelný a s rozhodováním vám pomůže), ale zároveň chceme najít i ty nejhorší (tedy ty, kde je objekt zcela neostrý či jste náhodně zmáčkli závěrku nebo se blesk neodpálil atd.). Nemá přece žádný význam si takové fotky, které nikdy nepoužijete, uchovávat na pevném disku. Tam vám jen zabírají cenné místo. Lightroom vám nabízí tři způsoby, jakými fotky ohodnotit. Nejoblíbenějším je systém hodnocení pomocí jedné až pěti hvězdiček. Chcete-li fotku ohodnotit hvězdičkou, stačí na ni klepnout myší a stisknout požadované číslo na klávesnici. Pro přidání například tří hvězdiček byste stiskli klávesu **3**. Pod fotkou by se následně objevily tři hvězdičky (viz horní obrázek). Zadááním nového čísla hodnocení hvězdičkami změníte. Pokud chcete hvězdičky odstranit, stiskněte **0** (nulu). Hlavní záměr je takový: jakmile ohodnotíte fotky pěti hvězdičkami, aktivujete filtr, který zobrazí pouze tyto fotky. Použít ho můžete i k zobrazení fotek jen se čtyřmi hvězdičkami, třemi atd. Kromě hvězdiček lze aplikovat i barevné visačky. Mohli byste tak nejhorší fotky označit červenou visačkou, o něco lepší žlutou atd. Nebo byste to mohli použít společně s hvězdičkami a označit nejlepší fotky s pěti hvězdičkami zelenou visačkou (viz obrázek dole).

Třídění snímků může být jednou z nejzábavnější či nejotravnějších částí editačního procesu – záleží jen na tom, jak se s tím vypořádáte. Pro mě osobně je to jedna z částí, kterou si velice užívám, ale musím připustit, že předtím tomu tak nebylo. Je to asi hlavně kvůli tomu, že jsem objevil rychlejší a účinnější pracovní postup, který mě dovede ke skutečnému cíli třídění – najít nejlepší snímky z focení, tedy ty, které ukážete klientovi, přidáte do portfolia nebo vytisknete. Zde je můj postup:

SCOTT KELBY

Krok 2:

Nyní, když jsem ukázal hodnocení hvězdičkami a víš, jak je jejich použití rozmluvit. Proč? Protože jsou příliš pomalé. Zamyslete se nad následujícím. Fotky s pěti hvězdičkami jsou vaše nejlepší snímky, že? Ty jediné budete ukazovat. Fotky se čtyřmi hvězdičkami jsou dobré, ale ne dost. Snímky se třemi hvězdičkami jsou jakžtakž (nikdo je nikdy neuvidí). Fotky se dvěma hvězdičkami jsou špatné – ale ne tak, abyste je vymazali, ale přece špatné. A fotky s jednou hvězdičkou jsou neostře, rozmazané, úplně nepoužitelné, které máte v plánu vymazat. Co však uděláte s fotkami, které jste ohodnotili dvěma a třemi hvězdičkami? Nic. Co uděláte se snímky se čtyřmi hvězdičkami? Nic. Fotky s pěti hvězdičkami si necháte, s jednou hvězdičkou vymažete, se zbytkem nic neuděláte, správně? Zajímá se tedy budete opravdu jen o nejlepší a o nejhorší snímky. Zbytek budete ignorovat.

Krok 3:

Doufám, že místo toho vyzkoušíte vlajky. Nejlepší snímky označíte jako Picks/Vybrané a ty opravdu špatné (ty, které odstraníte) jako Rejects/Zamítnuté. Až budete hotoví, Lightroom snímky Rejects odstraní a ponechá jen nejlepší a ty, o které nemáte zájem a neovlajkovali jste je. Neplýtvajte čas rozhodováním, zda má mít určitá fotka, která vás nezajímá, tři nebo dvě hvězdičky. Nedokážu vám ani říci, kolikrát jsem viděl uživatele sedět u počítače a hlasitě vzdychat: „Mám ji dát dvě, nebo tři hvězdičky?“ Koho to zajímá? Nemá pět hvězdiček, takže pokračujte! Chcete-li fotku označit jako Pick, stačí stisknout písmeno **P** na klávesnici. Pokud ji chcete označit jako Reject, stiskněte písmeno **X**. Na obrazovce se objeví malá zpráva oznamující, jakou vlajku jste k fotce přiřadili. V buňce dané miniatury fotky se zároveň objeví malá vlajka. Bílá značí Pick a černá Reject.

Pokračování

SCOTT KELBY

Krok 4:

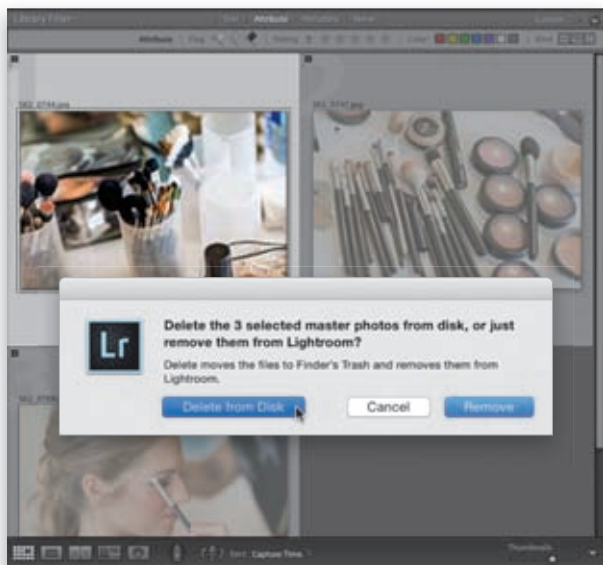
Takto se s daným procesem vypořádáváte: Po importu fotek do Lightroomu a po objevení v modulu Library/Knihovna v zobrazení Grid/Mřížka poklepu na první fotku. Tím se přepnu do zobrazení Loupe/Lupa a mohu si fotky detailněji prohlížet. Podívám se na fotku, a když si myslím, že je jednou z těch lepších snímků z focení, stisknu písmeno **P**. Označím ji tak jako Pick. Pokud je špatná a chci ji odstranit, stisknu místo toho písmeno **X**. Je-li v pořádku, neudělám nic, jen se přesunu k další fotce stiskem klávesy Šipka vpravo na klávesnici. Udělám-li chybu a fotku špatně ovlajkuji (například ji označím omylem jako Reject, i když jsem to neměl v úmyslu), stisknu písmeno **U**. Tím ji „odvlajkuji“. A to je vše – to je celý můj postup. Budete velmi překvapeni, jak rychle se prokoušete stovkami fotek a označíte je vybrané a zamítnuté. A pokud byste chtěli být ještě rychlejší, můžete stisknout klávesovou zkratku **Shift+P** a krom označení bílou vlajkou se zároveň přesunout k dalšímu snímku. Jakmile dokončíte tuto první základní část, čeká na vás ještě několik dalších věcí, které je třeba udělat.

Krok 5:

Jakmile fotky ovlajkujete jako Picks a Rejects, zbavte se zamítnutých a odstraňte je z počítače (či externího pevného disku). Přejděte do nabídky Photo/Fotografie a zvolte příkaz **Delete Rejected Photos**/Smazat zamítnuté fotografie. Před vámi se zobrazí pouze fotky označené jako Rejects spolu s dialogovým oknem, které se vás ptá, zda je chcete odstranit z počítače (z pevného disku) nebo jen z Lightroomu. Jedná-li se jen o zamítnuté snímky (žádný není špatně označený), volím vždy možnost Delete From Disk/Odstranit z disku. Jsou-li tak špatné, že jsem je zamítl, proč bych si je měl nechávat? Jste-li stejného smýšlení, klepněte na tlačítko Delete From Disk. Poté se vrátíte do zobrazení Grid, kde uvidíte zbytek fotek. (Poznámka: Protože jste fotografie

SCOTT KELBY

SCOTT KELBY

SCOTT KELBY

pouze importovali a nepřidali je zatím do žádné kolekce, dá vám Lightroom na vybranou možnost odstranit je kompletně z disku. Pokud jsou ale již přiřazeny k některé z kolekcí, způsobí pouze jejich vyřazení z kolekce a na disku je ponechá.)

Krok 6:

Chcete-li si nyní prohlédnout jen vybrané fotky (Picks), klepněte myší na slovo **Attribute**/Atribut umístěné na panelu Library Filter/Filtr knihovny (pokud tam není, stiskněte klávesu \ [zpjtné lomítko]). Ten se nachází v horní části střední oblasti Preview/Náhled. Vyskočí malý panel Attribute. Poté klepněte na bílou vlajku. Zobrazí se už jen fotografie označené jako Picks (viz obrázek).

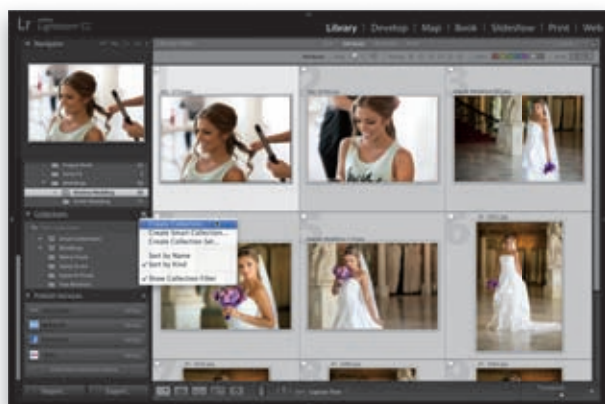
TIP: Druhý filtr Knihovny

Pokud si chcete vyfiltrovat pouze vybrané, odmítnuté nebo neovlajkované fotografie, můžete použít i filtr na pravé horní straně Filmového pásu. Je tam jednoduchý rychlý filtr s často používanými atributy, jako jsou vlajky, hvězdičky nebo některá metadata.

Krok 7:

Následně si tyto vybrané fotografie rozdělím do kolekcí. Kolekce jsou klíčovým organizačním nástrojem, který použijeme nejen tady při fázi třídění, ale při celém pracovním procesu v Lightroomu. O kolekci uvažujte jako o albu oblíbených snímků. Jakmile fotky umístíte do jejich vlastní kolekce, budete jen jedno klepnutí myší od nejlepších fotek z daného focení. Chcete-li tedy fotky Picks umístit do kolekce, stiskněte **Ctrl+A** (na Macu: **Command+A**), čímž vyberete všechny aktuálně viditelné fotky (své Picks). Pak přejděte k panelu Collections/Kolekce (nachází se na levé straně) a klepněte na tlačítko malého + (plus) na pravé straně hlavičky panelu. Objeví se nabídka, ve které zvolte příkaz **Create Collection**/Vytvořit kolekci – viz obrázek.

Pokračování

SCOTT KELBY